

KNJIGA PROROKA ISAIJE

GLAVA 1

Utvara Isaije sina Amosovog, koju vide za Judu i za Jerusalem za vremena Ozije, Joatama, Ahaza i Jezekije, careva Judinih.

1:2 ^ujte, nebesa, i slu{aj, zemljo; jer Gospod govori: Sinove odgojih i podigoh, a oni se okrenu{e od mene.

1:3 Vo poznaje gospodara svog i magarac jasje gospodara svog, a Izrailj ne poznaje, narod moj ne razume.

1:4 Da gre{nog naroda! Naroda ogrezlog u bezakonju! Semena zlikova~kog, sinova pokvarenih! Ostavi{e Gospoda, prezre{e Sveca Izrailjevog, odstupi{e natrag.

1:5 [to biste jo{ bili bijeni kad se sve vi{e odme}ete? Sva je glava bolesna i sve srce iznemoglo.

1:6 Od pete do glave nema ni{ta zdravo, nego uboj i modrice i rane gnojave, ni isce|ene ni zavijene ni uljem zabl`ene.

1:7 Zemlja je va{a pusta, gradovi va{i ognjem popaljeni; va{e njive jedu tu|ini na va{e o~i, i pušto{ je kao {to opusto{avaju tu|ini.

1:8 I osta k{i sionska kao koliba u vinogradu, kao senica u gradini od krastavaca, kao grad opkoljen.

1:9 Da nam Gospod nad vojskama nije ostavio malo ostatka, bili bismo kao Sodom, izjedna~ili bismo se s Gomorom.

1:10 ^ujte re~ Gospodnju, knezovi sodomski, poslu{ajte zakon Boga na{eg, narode gomorski!

1:11 [ta }e mi mno{tvo `rtava va{ih? Veli Gospod. Sit sam `rtava paljenica od ovnova i pretiline

od gojene stoke, i ne marim za krv jun~iju i jagnje~u i jare}u.

1:12 Kad dolazite da se poka`ete preda mnom, ko i{te to od vas, da gazite po mom tremu?

1:13 Ne prinosite vi{e `rtve zaludne; na kad gadim se; a o mladinama i subotama i o sazivanju skup{tine ne mogu podnositi bezakonja i svetkovine.

1:14 Na mladine va{e i na praznike va{e mrzi du{a moja, dosadi{e mi, dodija mi podnositi.

1:15 Zato kad {irite ruke svoje, zaklanjam o~i svoje od vas; i kad mno`ite molitve, ne slu{am; ruke su va{e pune krvi.

1:16 Umijte se, o~istite se, uklonite zlo}u dela svojih ispred o~iju mojih, prestanite zlo ~initi.

1:17 U~ite se dobro ~initi, tra`ite pravdu, ispravljajte potla~enog, dajte pravicu sirotaj, branite udovicu.

1:18 Tada do|ite, veli Gospod, pa }emo se suditi: ako gresi va{i budu kao skerlet, posta}e beli kao sneg; ako budu crveni kao crvac, posta}e kao vuna.

1:19 Ako ho}ete slu{ati, dobro zemaljsko je{ete.

1:20 Ako li ne}ete, nego budete nepokorni, ma~e vas pojesti, jer usta Gospodnja reko{e.

1:21 Kako posta kurva verni grad? Pun be{e pravice, pravda nastava{e u njemu, a sada krvnici.

1:22 Srebro tvoje posta troska, vino tvoje pome{a se s vodom.

1:23 Knezovi su tvoji odmetnici i drugovi lupe`ima; svaki miluje mito i ide za darovima; sirotaj ne daju pravice, i parnica udovi~ka ne dolazi pred njih.

1:24 Zato govori Gospod, Gospod nad vojskama, silni Izrailjev: Aha! Razra-una}u se sa protivnicima svojim, i osveti}u se neprijateljima svojim.

1:25 I okrenu}u ruku svoju na te, i sa`e}i }u troske tvoje da te pre-istim, i ukloni}u sve olovo tvoje.

1:26 I postavi}u ti opet sudije kao pre, i savetnike kao ispo-etka; tada }e{ se zvati grad pravedni, grad verni.

1:27 Sion }e se otkupiti sudom, i pravdom oni koji se u nj vrata.

1:28 A odmetnici i gre{nici svi }e se satrti, i koji ostavljaju Gospoda, izginu}e.

1:29 Jer }ete se posramiti od gajeva koje `eleste, i zastideti se od vrtova koje izabrate.

1:30 Jer }ete biti kao hrast kome opada li{e i kao vrt u kome nema vode.

1:31 I bi}e junak kao ku-ine i delo njegovo kao iskra, i oboje }e se zapaliti, i ne}e biti nikoga da ugasi.

GLAVA 2

Re~ koja do|e u utvari Isaiji sinu Amosovom za Judu i za Jerusalim.

2:2 Bi}e u potonja vremena gora doma Gospodnjeg utvr|ena uvrh gora i uzvi{ena iznad humova, i stica}e se k njoj svi narodi.

2:3 I i}i }e mnogi narodi govore}i: Hodite da idemo na goru Gospodnju, u dom Boga Jakovljevog, i u~i}e nas svojim putevima, i hodi}emo stazama Njegovim. Jer }e iz Siona iza}i zakon, i re~ Gospodnja iz Jerusalima.

2:4 I sudi}e me|u narodima, i kara}e mnoge narode, te }e raskovati ma~eve svoje na raonike, i koplja svoja na srpove, ne}e dizati ma~a narod na narod, niti }e se vi{e u-iti boju.

2:5 Dome Jakovljev, hodi da idemo po svetlosti Gospodnjoj.

2:6 Ali si ostavio svoj narod, dom Jakovljev, jer su puni zala isto~nih i gataju kao Filisteji, i mili su im sinovi tu|inski.

2:7 I zemlja je njihova puna srebra i zlata, i blagu njihovom nema kraja; zemlja je njihova puna konja, i kolima njihovim nema kraja.

2:8 Puna je zemlja njihova idola; delu ruku svojih klanjaju se, {to na-ini{e prsti njihovi.

2:9 I klanjaju se prosti ljudi, i savijaju se glavni ljudi; nemoj im oprostiti.

2:10 U|i u stenu, i sakrij se u prah od straha Gospodnjeg i od slave veli~anstva Njegovog.

2:11 Ponosite o~i ~ove~je ponizi}e se, i visina ljudska ugnu}e se, a Gospod }e sam biti uzvi{en u onaj dan.

2:12 Jer }e do}i dan Gospoda nad vojskama na sve ohole i ponosite i na svakog koji se podi`e, te }e biti poni`eni,

2:13 I na sve kedre livanske velike i visoke i na sve hrastove vasanske,

2:14 I na sve gore visoke i na sve humove izdignute,

2:15 I na svaku kulu visoku i na svaki zid tvrdi,

2:16 I na sve la|e tarsiske i na sve likove mile.

2:17 Tada }e se ponositost ljudska ugnuti i visina se ljudska poniziti, i Gospod }e sam biti uzvi{en u onaj dan.

2:18 I idola }e nestati sasvim.

2:19 I ljudi }e i}i u pe}ine kamene i u rupe zemaljske od straha Gospodnjeg i od slave veli~anstva Njegovog, kad ustane da potre zemlju.

2:20 Tada }e baciti ~ovek idole svoje srebrne i idole svoje zlatne, koje na-ini sebi da im se klanja, krticama i slepim mi{evima,

2:21 Ulaze}i u raseline kamene i u pe}ine kamene od straha Gospodnjeg i od slave veli~anstva Njegovog, kad ustane da potre zemlju.

2:22 Pro|ite se ~oveka, kome je dah u nosu; jer {ta vredi?

GLAVA 3

Jer gle, Gospod, Gospod nad vojskama uze}e Jerusalimu i Judi potporu i pomo}, svaku potporu u hlebu i svaku potporu u vodi,

3:2 Junaka i vojnika, sudiju i proroka i mudraca i starca,

3:3 Pedesetnika i uglednog ~oveka, i savetnika i ve{tog umetnika i ~oveka re~itog.

3:4 I da}u im knezove mladi}e, i deca }e im biti gospodari.

3:5 I ~ini}e silu u narodu jedan drugom i svaki bli`njem svom; dete }e ustajati na starca i nepo{ten ~ovek na po{tenog.

3:6 I ~ovek }e uhvatiti brata svog iz ku}e oca svog govore}i: Ima{ haljinu, budi nam knez, ovaj rasap neka je pod tvojom rukom.

3:7 A on }e se zakleti u onaj dan govore}i: Ne}u biti lekar, niti imam kod ku}e hleba ni haljinu, ne postavljajte me knezom narodu.

3:8 Jer se obori Jerusolim i Juda pade, jer se jezik njihov i dela njihova protive Gospodu da dra`e o~i slave Njegove.

3:9 [ta se vidi na licu njihovom svedo~i na njih, razgla{uju greh svoj kao Sodom, ne tajе; te{ko du{i njihovoj! Jer sami sebi ~ine zlo.

3:10 Recite pravedniku da }e mu dobro biti, jer }e jesti plod od dela svojih.

3:11 Te{ko bezbo`niku! Zlo }e mu biti, jer }e mu se naplatiti ruke njegove.

3:12 Narodu mom ~ine silu deca, i `ene su im gospodari. Narode moj! Koji te vode, zavode te, i kvare put hoda tvog.

3:13 Ustaje Gospod na parbu, stoji da sudi narodima.

3:14 Gospod }e do}i na sud sa stare{inama naroda svog i s knezovima njegovim, jer vi potreste vinograd, grabe` od siromaha u va{im je ku}ama.

3:15 Za{to gazite narod moj i lice siromasima satirete? Govori Gospod, Gospod nad vojskama.

3:16 Jo{ govori Gospod: [to se pone{e k}eri sionske i idu opru`enog vrata i namiguju}i o~ima, sitno kora~aju i zveke}u nogama,

3:17 Zato }e Gospod u~initi da o}elavi teme k}erima sionskim, i otkri}e Gospod golotinju njihovu.

3:18 Tada }e Gospod skinuti nakit s obu}e i vezove i mese~i}e,

3:19 Nizove i lan~i}e i trepetljike,

3:20 Ukosnike i podveze i pojase i stakalca mirisna i oboce,

3:21 Prstene i po~eonike,

3:22 Sve~ane haljine i ogrta~e i privese i toboce,

3:23 I ogledala i ko{uljice i oglavlja i pokrivala.

3:24 I mesto mirisa bi}e smrad, i mesto pojasa raspojasina, mesto pletenica }ela, mesto {irokih skuta pripasana vre}a, i mesto lepote ogorelina.

3:25 Tvoji }e ljudi pasti od ma~a i junaci tvoji u ratu.

3:26 I tu`i}e i plaka}e vrata njegova, a on }e pust le`ati na zemlji.

GLAVA 4

I u ono vreme sedam }e `ena uhvatiti jednog ~oveka govore}i: Svoj }emo hleb jesti i svoje }emo odelo nositi, samo da se zovemo tvojim imenom, skinu s nas sramotu.

4:2 U ono vreme bi}e klica Gospodnja na slavu i ~ast, i plod zemaljski na krasotu i diku ostatku Izrailjevom.

4:3 I ko ostane u Sionu i ko jo{ bude u Jerusolimu, zva}e se svet, svaki ko bude zapisan za `ivot u Jerusolimu,

4:4 Kad Gospod opere ne~isto}u k}eri sionskih, i iz Jerusolima o~isti krv njegovu Duhom koji sudi i sa`i`e.

4:5 Gospod }e stvoriti nad svakim stanom na gori sionskoj i nad zborovima njenim oblak danju s dimom i svetlost plamena ognjenog no}u, jer }e nad svom slavom biti zaklon.

4:6 I bi}e koliba, da senom zaklanja danju od vru}ine i da bude uto~i{te i zaklon od poplave i od da`da.

GLAVA 5

Zapeva}u sada dragom svom pesmu dragog svog o vinogradu njegovom. Dragi moj ima vinograd na rodnom brda{cetu.

5:2 I ogradi ga, i otrebi iz njega kamenje, i nasa-
di ga plemenitom lozom, i sazida kulu usred njega,
i iskopa pivnicu u njemu, i po~eka da rodi gro`-
|em, a on rodi vinjagom.

5:3 Pa sada, stanovnici jerusalimski i ljudi Jude-
jci, sudite izme|u mene i vinograda mog.

5:4 [ta je jo{ trebalo ~initi vinogradu mom {ta
mu ne u~inih? Kad ~ekah da rodi gro` |em, za{to
rodi vinjagom?

5:5 Sada }u vam kazati {ta }u u~initi vinogradu
svom. Obori}u mu ogradu, neka opusti; razvali}u
mu zid, neka se pogazi;

5:6 Uparlo`i}u ga, ne}e se rezati ni kopati, nego
}e rasti ~kalj i trnje, i zapovedi}u oblacima da ne
pu{taju vi{e da`d na nj.

5:7 Da, vinograd je Gospoda nad vojskama dom
Izrailjev, i ljudi su Judejci mili sad Njegov; On ~e-
ka sud, a gle nasilja, ~eka pravdu, a gle vike.

5:8 Te{ko onima koji sastavljaju ku}u s ku}om,
i njivu na njivu nastavljaju, da ve} ne bude mesta i
vi sami ostanete u zemlji.

5:9 Od Gospoda nad vojskama ~uh: Mnoge ku}e
opuste}e, u velikim i lepim ne}e biti nikoga.

5:10 Jer }e deset rala vinograda dati jedan vat, i
gomer semena da}e efu.

5:11 Te{ko onima koji rane, te idu na silovito
pi}e i ostaju do mraka dok ih vino raspali.

5:12 I na gozbama su im gusle i psaltiri i bubnji
i svirale i vino; a ne gledaju na dela Gospodnja i ne
vide rad ruku Njegovih.

5:13 Zato se narod moj odvede u ropstvo {to ne
znaju, i koje po{tuje gladuju, i ljudstvo njegovo gi-
ne od `e|i.

5:14 Zato se ra{irio grob i razvalio `drelo svoje
preve}, i si}i }e u nj slava njegova i mno{tvo nje-
govo i vreva njegova i koji se vesele u njemu.

5:15 I pognu}e se prost ~ovek, i visoki }e se po-
niziti, i ponosite o~i obori}e se;

5:16 Gospod nad vojskama uzvisi}e se sudom, i
Bog Sveti posveti}e se pravdom.

5:17 I jaganjci }e pasti po svom obi~aju, i do{-
ljaci }e jesti s pustih mesta pretilinu.

5:18 Te{ko onima koji vuku bezakonje uzicama
od ta{tine, i greh kao u`em kolskim,

5:19 Koji govore: Neka pohita, neka brzo do|e
delo Njegovo, da vidimo, i neka se pribli`i i do|e
{ta je naumio Svetac Izrailjev, da poznamo.

5:20 Te{ko onima koji zlo zovu dobro, a dobro
zlo, koji prave od mraka svetlost, a od svetlosti
mrak, koji prave od gorkog slatko a od slatkog gor-
ko.

5:21 Te{ko onima koji misle da su mudri, i sami
su sebi razumni.

5:22 Te{ko onima koji su jaki piti vino i junaci u
me{anju silovitog pi}a.

5:23 Koji pravdaju bezbo`nika za poklon, a pra-
vednima uzimaju pravdu.

5:24 Zato kao {to oganj pro`dire strnjiku i slama
nestaje u plamenu, tako }e koren njihov biti kao
trule` i cvet njihov oti}i }e kao prah, jer odbaci}e
zakon Gospoda nad vojskama i prezre}e re~ Sveca
Izrailjevog.

5:25 Zato se raspali gnev Gospodnji na narod
Njegov, i mahnuv rukom svojom na nj udari ga da
se gore zadrma}e i mrtva telesa njegova bi}e kao
blato po ulicama. Kod svega toga gnev se Njegov
ne odvrati, nego je ruka Njegova jo{ podignuta.

5:26 I podignu}e zastavu narodima dalekim, i
zazvi`da}e im s kraja zemlje; i gle, oni }e do}i od-
mah, brzo.

5:27 Ne}e biti me|u njima umornog ni sustalog,
ni dremljivog ni sanjivog, nikome se ne}e raspasati
pojas oko njega, niti }e se kome otkinuti remen na
obu}i.

5:28 Strele }e im biti o{tre, i svi lukovi njihovi
zapeti; kopita u konja njihovih bi}e kao kremen i
to~kovi njihovi kao vikor.

5:29 Rika }e im biti kao u lava, i rika}e kao lavi-
}i; bu~a}e i ugrabi}e plen i odneti ga, i ne}e biti ni-
koga da otme.

5:30 Bu~a}e nad njim u to vreme kao {to more
bu~i. Tada }e pogledati na zemlju, a to mrak i
strah, i svetlost }e se pomra~iti nad pogibljju njih-
vom.

GLAVA 6

Godine koje umre car Ozija videh Gospoda gde sedi na prestolu visokom i izdignutom, i skut Mu ispunjava{e crkvu.

6:2 Serafimi stajahu vi{e Njega, svaki ih ima{e {est krila: dvema zaklanja{e lice svoje i dvema zaklanja{e noge svoje, a dvema lete{e.

6:3 I vikahu jedan drugom govore{i: Svet, svet, svet je Gospod nad vojskama; puna je sva zemlja slave Njegove.

6:4 I zadrma{e se pragovi na vratima od glasa kojim vikahu, i dom se napuni dima.

6:5 I rekoh: Jao meni! Pogiboh, jer sam ~ovek ne~istih usana, i `ivim usred naroda ne~istih usana, jer Cara Gospoda nad vojskama videh svojim o~ima.

6:6 A jedan od serafima dolete k meni dr`e{i u ruci `iv ugljen, koji uze s oltara kle{tima,

6:7 I dota~e se usta mojih, i re~e: Evo, ovo se dota~e usta tvojih, i bezakonje tvoje uze se, i greh tvoj o~isti se.

6:8 Potom ~uh glas Gospodnji gde re~e: Koga }u poslati? I ko }e nam i{i? A ja rekoh: Evo mene, po{alji mene.

6:9 A On re~e: Idi, i reci tom narodu: Slu{ajte ali ne}ete razumeti, gledajte ali ne}ete poznati.

6:10 U~ini da odeblja srce tom narodu i u{i da im ote`aju, i o~i im zatvori, da ne vide o~ima svojim i u{ima svojim da ne ~uju i srcem svojim da ne razumeju i ne obrate se i ne iscele.

6:11 A ja rekoh: Dokle, Gospode? A On re~e: Dokle ne opuste gradovi da budu bez stanovnika i ku}e da budu bez ljudi, i zemlja dokle sasvim ne opusti,

6:12 I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pusto{ u zemlji.

6:13 Ali }e jo{ biti u njoj desetina, pa }e se i ona zatrti; ali kao hrast ili brest, kojima i kad zbace li{-}e ostaje stablo, tako }e sveto seme biti njeno stablo.

GLAVA 7

Uvreme Ahaza sina Jotama sina Ozije cara Judinog do|e Resin car sirski i Fakej sin Remalijin car Izrailjev na Jerusalem da ga biju, ali ga ne mogo{e uzeti.

7:2 I do|e glas domu Davidovom i reko{e: Sirija se slo`i s Jefremom. A srce Ahazovo i srce naroda njegovog ustrepta kao drve}e u {umi od vetra.

7:3 Tada re~e Gospod Isaiji: Iza|i na susret Ahazu, ti i Sear-jasuv, sin tvoj, nakraj jaza gornjeg jezera, na put kod polja beljarevog.

7:4 I reci mu: ^uvaj se i budi miran, ne boj se i srce tvoje neka se ne pla{i od dva kraja ovih glavnji {to se pu{e, od raspaljenog gneva Resinovog i sirskog i sina Remalijinog.

7:5 [to se Sirci i Jefrem i sin Remalijin dogovori{e na tvoje zlo govore{i:

7:6 Hajdemo na judejsku da joj dosadimo i da je osvojimo i da postavimo u njoj carem sina Taveilovog.

7:7 Zato ovako veli Gospod Bog: Ne}e se to u~initi, ne}e biti.

7:8 Jer je glava Siriji Damask, a Damasku je glava Resin; i do {ezdeset i pet godina satr}e se Jefrem tako da vi{e ne}e biti narod.

7:9 I glava je Jefremu Samarija, a Samariji je glava sin Remalijin. Ako ne verujete, ne}ete se odr`ati.

7:10 I jo{ re~e Gospod Ahazu govore{i:

7:11 I{ti znak od Gospoda Boga svog, i{ti ozdo iz dubine ili ozgo s visine.

7:12 A Ahaz re~e: Ne}u iskati, niti }u ku{ati Gospoda.

7:13 Tada re~e Isaija: Slu{ajte sada, dome Davidov; malo li vam je {to dosa|ujete ljudima, nego dosa|ujete i Bogu mom?

7:14 Zato }e vam sam Gospod dati znak; eto devojka }e zatrudneti i rodi}e Sina, i nadenu}e Mu ime Emanuilo.

7:15 Maslo i med je{e, dok ne nau~i odbaciti zlo a izabrati dobro.

7:16 Jer pre nego nau-i dete odbaciti zlo a izabrati dobro, ostavi}e zemlju, na koju se gadi{, dva cara njena.

7:17 Gospod }e pustiti na te i na narod tvoj i na dom oca tvog dane, kakvih nije bilo otkad se Jefrem odvoji od Jude, preko cara asirskog.

7:18 I tada }e Gospod zazvi`dati movama koje su nakraj reka misirskih, i p-elama koje su u zemlji asirskoj;

7:19 I do}i }e i popada}e sve u puste doline i u kamene raseline i na sve ~este i na svako drvce.

7:20 Tada }e Gospod obrijati britvom zakupljenom ispreko reke, carem asirskim, glavu i dlake po nogama, i bradu svu.

7:21 I tada ko sa-uva kravicu i dve ovce,

7:22 Od mno{tva mleka {to }e davati je}e maslo; jer maslo i med je}e ko god ostane u zemlji.

7:23 I tada }e svako mesto gde ima hiljadu ~okota za hiljadu srebrnjaka zarasti u ~kalj i trnje.

7:24 Sa strelama i s lukom i}i }e se onamo, jer }e sva zemlja biti ~kalj i trnje.

7:25 A na sve gore koje su se kopale motikom, na njih ne}e do}i strah od ~kalja i trnja, nego }e biti ispust volovima i gazi}e ih ovce.

GLAVA 8

I re-e mi Gospod: Uzmi knjigu veliku i napi{i u njoj pismom ~ove~jim: Brz na plen, hitar na grabe`.

8:2 I uzeh verne svedoke, Uriju sve{tenika i Zahariju sina Jeverehijinog.

8:3 Potom pristupih k proro~ici, i ona zatrudne i rodi sina. A Gospod mi re-e: Nadeni mu ime: Brz na plen, hitar na grabe`.

8:4 Jer pre nego dete nau-i vikati: O~e moj i majko moja, odne}e se blago dama{tansko i plen samarijski pred carem asirskim.

8:5 I jo{ mi re-e Gospod govore}i:

8:6 [to ovaj narod ne mari za vodu siloamsku koja te-e tiho, i raduje se Resinu i sinu Remalijinom,

8:7 Zato, evo, Gospod }e navesti na njih vodu iz reke silnu i veliku, cara asirskog i svu slavu njegovu, te }e iza}i iz svih potoka svojih, i te}i }e povrh svih bregova svojih,

8:8 I navali}e preko Jude, plavi}e i razliva}e se i do}i do grla, i krila }e joj se ra{iriti preko svekolike zemlje tvoje, Emanuilo!

8:9 Zdru`ujte se, narodi, ali }ete se potrti; ~ujte svi koji ste u dalekoj zemlji: oru`ajte se, ali }ete se potrti; oru`ajte se, ali }ete se potrti.

8:10 Dogovarajte se, dogovor }e vam se razbiti: recite re~, ne}e biti od nje ni{ta, jer je s nama Bog.

8:11 Jer mi ovako re-e Gospod uhvativ{i me za ruku i opomenuv{i me da ne idem putem ovog naroda, govore}i:

8:12 Ne govorite »Buna« kad god ovaj narod ka`e »Buna«, i ne bojte se ~ega se on boji, i ne pla{ite se.

8:13 Gospoda nad vojskama svetite; i On neka vam je strah i bojazan.

8:14 I bi}e vam svetinja, a kamen za spoticanje i stena za sablazan obema domovima Izrailjevim, zamka i mre`a stanovnicima jerusalimskim.

8:15 I spotaknu}e se mnogi i pa}e i satr}e se, zaple}e se i uhvati}e se.

8:16 Sve`i svedo~anstvo, zape~ati zakon mojim u~enicima.

8:17 ^eka}u dakle Gospoda, koji je sakrio lice svoje od doma Jakovljevog, i uzda}u se u Nj.

8:18 Evo ja i deca koju mi je dao Gospod jesmo znak i ~udo Izrailju od Gospoda nad vojskama, koji nastava na gori Sionu.

8:19 I ako vam ka`u: Pitajte vra-e i gatare, koji {ap}u i mrmljaju, recite: Ne treba li narod da pita Boga svog? Ili }e pitati mrtve mesto `ivih?

8:20 Zakon i svedo~anstvo tra`ite. Ako li ko ne govori tako, njemu nema zore.

8:21 I hodi}e po zemlji potucaju}i se i gladuju}i; i kad bude gladan, ljuti}e se i psovati cara svog i Boga svog gore.

8:22 A kad pogleda na zemlju, a to nevolja i mrak i te{ka muka, i on zagnan u tamu.

GLAVA 9

Ali ne}e se onako zamra-iti prite{njena zemlja kao pre kad se dota-e zemlje Zavulonove i zemlje Neftalimove, ili kao posle kad dosa|iva{e na putu k moru s one strane Jordana Galileji nezna-bo`a~koj.

9:2 Narod koji hodi u tami vide}e videlo veliko, i onima koji sede u zemlji gde je smrtni sen zasvetli}e videlo.

9:3 Umno`io si narod, a nisi mu uveli-ao radosti; ali }e se radovati pred Tobom kao {to se raduju o`etvi, kao {to se vesele kad dele plen.

9:4 Jer si slomio jaram u kome vucija{e, i {tap kojim ga bijahu po ple}ima i palicu nasilnika njegovog kao u dan madijanski.

9:5 Jer }e obu}a svakog ratnika koji se bije u graji i odelo u krv uvaljano izgoreti i biti hrana ognju.

9:6 Jer nam se rodi Dete, Sin nam se dade, kome je vlast na ramenu, i ime }e Mu biti: Divni, Savetnik, Bog silni, Otac ve~ni, Knez mirni.

9:7 Bez kraja }e rasti vlast i mir na prestolu Davidovom i u carstvu njegovom da se uredi i utvrdi sudom i pravdom od sada doveka. To }e u~initi revnost Gospoda nad vojskama.

9:8 Gospod posla re~ Jakovu, i ona pade u Izrailju.

9:9 I zna}e sav narod, Jefrem i stanovnici samarijski, koji oholo i ponositog srca govore:

9:10 Pado{e opeke, ali }emo mi zidati od tesanog kamena; dudovi su pose~eni, ali }emo ih zaminiti kedrima.

9:11 Ali }e Gospod podignuti protivnike Resinove na nj, i skupi}e neprijatelje njegove,

9:12 Sirce s istoka i Filisteje sa zapada, te }e `dreti Izrailja na sva usta. Kod svega toga ne}e se odvratiti gnev Njegov, nego }e ruka Njegova jo{ biti podignuta.

9:13 Jer se narod ne}e obratiti k onome ko ga bije, i ne}e tra`iti Gospoda nad vojskama.

9:14 Zato }e odse}i Gospod Izrailju glavu i rep, granu i situ u jedan dan.

9:15 Stare{ina i ugledan ~ovek to je glava, a prorok koji u~i la` to je rep.

9:16 Jer koji vode taj narod, oni ga zavode, a koje vode, oni su propali.

9:17 Zato se Gospod ne}e radovati mladi}ima njegovim, i na sirote njegove i na udovice njegove ne}e se smilovati, jer su svikoliki licemeri i zlikovci, i svaka usta govore nevaljalstvo. Kod svega toga ne}e se odvratiti gnev Njegov, nego }e ruka Njegova jo{ biti podignuta.

9:18 Jer }e se razgoreti bezbo`nost kao oganj, koji sa`e`e ~kalj i trnje, pa upali gustu {umu, te otide u dim visoko.

9:19 Od gneva Gospoda nad vojskama zamra-i}e se zemlja i narod }e biti kao hrana ognju, niko ne}e po`aliti brata svog.

9:20 I zgrabi}e s desne strane, pa }e opet biti gladan, i je{e s leve strane, pa se opet ne}e nasiti; svaki }e jesti meso od mi{ice svoje,

9:21 Manasija Jefrema, i Jefrem Manasiju, a obojica }e se slo`iti na Judu. Kod svega toga ne}e se odvratiti gnev Njegov, nego }e ruka Njegova jo{ biti podignuta.

GLAVA 10

Te{ko onima koji postavljaju zakone nepravedne i koji pi{u nepravdu,

10:2 Da odbiju od suda uboge, i da otimaju pravicu siromasima naroda mog, da bi im plen bile udovice i sirote grabe`.

10:3 A {ta }ete ~initi u dan poho|enja i pogibli koja }e do}i izdaleka? Kome }ete pribe}i za pomo}? Gde li }ete ostaviti slavu svoju?

10:4 Da se ne bi unizila me|u roblje i me|u pobijene pala? Kod svega toga ne}e se odvratiti gnev Njegov, nego }e ruka Njegova jo{ biti podignuta.

10:5 Te{ko Asiru, {ibi gneva mog, ako i jeste palica u ruci njegovoj moja jarost.

10:6 Na narod licemerni posla}u ga, i zapovedi}u mu za narod na koji se gnevim, da pleni i otima, i da ga izgazi kao blato na ulicama.

10:7 Ali on ne}e tako misliti i srce njegovo ne}e tako suditi, nego mu je u srcu da zatre i istrebi mnoge narode.

10:8 Jer }e re}i: Knezovi moji nisu li svi carevi?

10:9 Nije li Halan kao Harhemis? Nije li Emat kao Arfad? Nije li Samarija kao Damask?

10:10 Kako je ruka moja na{la carstva la`nih bogova, kojih likovi behu ja-i od jerusalimskih i samarijskih,

10:11 Ne}u li u~initi Jerusalimu i njegovim la`nim bogovima onako kako sam u~inio Samariji i njenim la`nim bogovima?

10:12 Ali kad svr{i Gospod sve delo svoje na gori sionskoj i u Jerusalimu, tada }u obi}i plod oholog srca cara asirskog i slavu ponositih o~iju njegovih.

10:13 Jer re~e: Krepo}u ruke svoje u~inih i mudro}u svojom, jer sam razuman; i premestih me|e narodima i blago njihovo zaplenih i kao junak obo-rih stanovnike.

10:14 I ruka moja na|e kao gnezdo bogatstvo u naroda, i kako se kupe jaja ostavljena tako pokupih svu zemlju, i ne bi nikoga da mahne krilom ili da otvori usta i pisne.

10:15 Ho}e li se sekira veli~ati nad onim koji njom se~e? Ho}e li se pila razmetati nad onim koji njom radi? Kao da bi prut mahao onim koji ga dig-
ne, kao da bi se hvalio {tap da nije od drveta.

10:16 Zato }e Gospod, Gospod nad vojskama, pustiti na pretile njegove mr{u, i slavu }e njegovu potpaliti da gori kao oganj.

10:17 Jer }e videlo Izrailjevo biti oganj, i Svetac }e njegov biti plamen, i upali}e i sa`e}i trnje nje-
govo i ~kalj njegov u jedan dan.

10:18 I krasotu {ume njegove i njive njegove, od du{e do tela, uni{ti}e, i bi}e kao begunac kad izne-
mogne.

10:19 I {ta ostane drveta {ume njegove, bi}e ma-
lo, da bi ih dete moglo popisati.

10:20 I u to vreme ostatak Izrailjev i koji se izbave u domu Jakovljevom ne}e se vi{e oslanjati na onog ko ih bije, nego }e se oslanjati na Gospoda Sveca Izrailjevog istinom.

10:21 Ostatak }e se obratiti, ostatak Jakovljev, k Bogu silnom.

10:22 Jer ako bude naroda tvog, Izrailju, kao pe-
ska morskog, ostatak }e se njegov obratiti. Pogibao je odre|ena, razli}e se pravda.

10:23 Jer }e Gospod, Gospod nad vojskama, izvrv{iti pogibao odre|enu u svoj zemlji.

10:24 Zato ovako veli Gospod, Gospod nad voj-
skama: Ne boj se Asirca, narode moj, koji nastava{ na gori Sionu; prutom }e te udariti i {tap svoj podi-
gnu}e na te kao u Misiru.

10:25 Jer jo{ malo, i gnev }e prestati; tada }e se jarost moja obratiti na njihovu pogibao.

10:26 Jer }e podignuti na nj Gospod nad vojska-
ma bi~, te }e biti kao rasap madijanski kod kamena Oriva i kao {tap njegov na moru, i podignu}e ga kao u Misiru.

10:27 I tada }e se skinuti breme njegovo s rame-
na tvog i jaram njegov s vrata tvog, i izlomi}e se jaram od pomazanja.

10:28 Do|e u Ajat, pro|e u Migron, u Mihmasu raspri prtljag svoj.

10:29 Po|o{e klancem, u Gavaji zano}i{e, pre-
pade se Rama, Gavaja Saulova pobe`e.

10:30 Vi-i iz glasa, k}eri Galimova; nek se ~uje u Lais, jadni Anatote!

10:31 Madmina pobe`e, stanovnici gevimski uteko{e.

10:32 Jo{ jedan dan, pa }e stajati u Novu, mah-
nu}e rukom svojom na goru k}eri sionske, na hum jerusalimski.

10:33 Gle, Gospod, Gospod nad vojskama, okresa}e silom grane; {ta je visoko pose}i }e, i {ta je uzdignuto snizi}e.

10:34 I gustu }e {umu ise}i sekirom, i Livan }e pasti od Silnoga.

GLAVA 11

Ali }e iza}i {ibljika iz stabla Jesejevog, i izda-
nak iz korena njegovog izniknu}e.

11:2 I na Njemu }e po~ivati Duh Gospodnji, duh mudrosti i razuma, duh saveta i sile, duh znanja i straha Gospodnjeg.

11:3 I mirisanje }e Mu biti u strahu Gospodnjem, a ne}e suditi po vi|enju svojih o~iju, niti }e po ~uvenju svojih u{iju karati.

11:4 Nego }e po pravdi suditi siromasima i po pravici karati krotke u zemlji, i udari}e zemlju prutom usta svojih, i duhom usana svojih ubi}e bezbo`nika.

11:5 I pravda }e Mu biti pojas po bedrima, i istina pojas po bocima.

11:6 I vuk }e boraviti s jagnjetom, i ris }e le`ati s jaretom, tele i lavi} i ugojeno `ivin~e bi}e zajedno, i malo dete vodi}e ih.

11:7 I krava i medvedica zajedno }e pasti, mlad njihova le`a}e zajedno, i lav }e jesti slamu kao vo.

11:8 I dete koje sisa igra}e se nad rupom aspidi-
nom, i dete odbijeno od sise zavla~i}e ruku svoju u rupu zmije vasilinske.

11:9 Ne}e uditi ni potirati na svoj svetoj gori mojoj, jer }e zemlja biti puna poznanja Gospodnjeg kao more vode {to je puno.

11:10 I u to }e vreme za koren Jesejev, koji }e biti zastava narodima, raspitivati narodi, i po~ivali-
{te Njegovo bi}e slavno.

11:11 I tada }e Gospod opet podignuti ruku svoju da zadobije ostatak naroda svog, {ta ostane od asirske i od Misira i od Patrosa i od etiopske i od Elama i od Senara i od Emata i od ostrva morskih.

11:12 I podignu}e zastavu narodima i prognane Izrailjeve i rasejane Judine sabra}e s ~etiri kraja zemlje,

11:13 I nesta}e zavisti Jefremove, i neprijatelji Judini istrebi}e se; Jefrem ne}e zavideti Judi, a Juda ne}e zlobiti Jefremu.

11:14 Nego }e slo`no leteti na ple}a Filistejima k zapadu; zajedno }e pleniti narode isto~ne; na Edomce i Moavce dignu}e ruke svoje, i sinovi Amonovi bi}e im pokorni.

11:15 I Gospod }e presu{iti zaliv mora misirskog, i mahnu}e rukom svojom svrh reke sa silnim

vetrom svojim, i udari}e je po sedam krakova da se mo`e prelaziti u obu}i.

11:16 I bi}e put ostatku naroda njegovog, {to ostane od Asirske, kao {to je bio Izrailju kad iza|e iz zemlje misirske.

GLAVA 12

I re}i }e{ u ono vreme: Hvalim Te, Gospode, jer si se bio razgnevio na me, pa se odvratio gnev Tvoj, i ute{io si me.

12:2 Gle, Bog je spasenje moje, uzda}u se i ne}u se bojati, jer mi je sila i pesma Gospod Bog, On mi bi Spasitelj.

12:3 S rado{u }ete crpsti vodu iz izvora ovog spasenja.

12:4 I tada }ete re}i: Hvalite Gospoda, glasite ime Njegovo, javljajte po narodima dela Njegova, napominjite da je visoko ime Njegovo.

12:5 Pojte Gospodu, jer u~ini velike stvari, neka se zna po svoj zemlji.

12:6 Klikuj i pevaj, koja sedi{ u Sionu, jer je Svetac Izrailjev velik posred vas.

GLAVA 13

B reme Vavilonu, koje vide Isaija sin Amosov.
13:2 Na gori visokoj podignite zastavu, vi-
~ite im iz glasa, ma{ite rukom, neka u|u na vrata kne`evska.

13:3 Ja sam zapovedio izabranima svojim i dozvaov sam junake svoje da izvr{e gnev moj koji se raduju s veli~ine moje.

13:4 Vika stoji ljudstva na gorama kao da je velik narod, vika i vreva carstva skupljenih naroda; Gospod nad vojskama pregleda vojsku ubojitu.

13:5 Dolaze iz daleke zemlje, s kraja nebesa, Gospod i oru|a srdnje Njegove, da zatre svu zemlju.

13:6 Ridajte, jer je blizu dan Gospodnji; do}i }e kao pusto{ od Svemogu}eg.

13:7 Zato }e svaka ruka klonuti, i svako srce ~ove~je rastopiti se.

13:8 I oni }e se smesti, muke i bolovi spopa{e ih, mu~i}e se kao porodilja, prepa{e se jedan od drugog, lica }e im biti kao plamen.

13:9 Evo, ide dan Gospodnji ljuti s gnevom i jaro{u da obrati zemlju u pusto{, i gre{nike da istrebi iz nje.

13:10 Jer zvezde nebeske i prilike nebeske ne}e pustiti svetlost svoju, sunce }e pomr~ati o ra|anju svom, i mesec ne}e pustiti svetlost svoju.

13:11 I pohodi}u vasiljenu za zlo}u, i bezbo`nike za bezakonje; i ukinu}u razmetanje oholih, i ponos silnih obori}u.

13:12 U~ini}u da }e ~ovek vi{e vredeti nego zlato ~isto, vi{e nego zlato ofirsko.

13:13 Zato }u zatresti nebo, i zemlja }e se pokrenuti sa svog mesta od jarosti Gospoda nad vojškama i u dan kad se raspali gnev Njegov.

13:14 I bi}e kao srna popla{ena i kao stado koje niko ne sabira; svako }e gledati za svojim narodom, i svako }e be`ati u svoju zemlju.

13:15 Ko se god na|e, bi}e proboden, i koji se god skupe, poginu}e od ma~a.

13:16 I decu }u im razmrskati na njihove o~i, ku}e }u im opleniti i `ene }u im sramotiti.

13:17 Evo, ja }u podignuti na njih Mide, koji ne}e mariti za srebro, niti }e zlato iskati.

13:18 Nego }e iz lukova decu ubijati, ni na plod u utrobi ne}e se smilovati, niti }e decu `aliti oko njihovo.

13:19 I Vavilon, ures carstvima i dika slavi haldejskoj, bi}e kao Sodom i Gomor kad ih Bog zatre.

13:20 Ne}e se u njemu `iveti niti }e se ko naseeliti od kolena do kolena, niti }e Arapin razapeti u njemu {ator, niti }e pastiri po~ivati onuda.

13:21 Nego }e po~ivati onde divlje zveri, i ku}e }e njihove biti pune velikih zmija, i onde }e nastavati sove, i aveti }e skakati onuda.

13:22 I dovikiva}e se buljine u pustim ku}ama i zmajevi u dvorovima veselim. A do}i }e njegovo vreme, i blizu je, i dani njegovi ne}e se protegnuti.

GLAVA 14

Jer }e se smilovati Gospod na Jakova, i opet }e izabrati Izrailja, i namesti}e ih u zemlji njihovoj, i prilepi}e se k njima do{ljaci i pridru`i}e se domu Jakovljevom.

14:2 Jer }e ih uzeti narodi i odvesti na mesto njihovo, i nasledi}e ih Izrailjci u zemlji Gospodnjoj da im budu sluge i slu{kinje, i zarobi}e one koji ih behu zarobili, i bi}e gospodari svojim nasilnicima.

14:3 I kad te smiri Gospod od truda tvog i muke i od ljutog ropstva u kome si robovao,

14:4 Tada }e{ izvoditi ovu pri~u o caru vavilonskom i re}i }e{: Kako nesta nastojnika, nesta dan-ka?

14:5 Slomi Gospod {tap bezbo`nicima, palicu vladaocima,

14:6 Koja je ljuto bila narode bez prestanka, i gnevno vladala nad narodima, i gonila nemilice.

14:7 Sva zemlja po~iva i mirna je; pevaju iz glasa.

14:8 Vesele se s tebe i jele i kedri livanski govore}i: Otkako si pao, ne dolazi niko da nas se~e.

14:9 Pakao dole uskoleba se tebe radi da te sretne kad do|e{, probudi ti mrtvace i sve knezove zemaljske, di`e s prestola njihovih sve careve narodne.

14:10 Svi }e progovoriti i re}i tebi: i ti li si iznemogao kao mi? Izjedna~io se s nama?

14:11 Spusti se u pakao ponos tvoj, zveka psaltira tvojih; prostrti su poda te moljci, a crvi su ti pokriva~.

14:12 Kako pade s neba, zvezdo danice, k}eri zorina? Kako se obori na zemlju koji si gazio narode?

14:13 A govorio si u srcu svom: Iza}i }u na nebo, vi{e zvezda Bo`jih podignu}u presto svoj, i se{u na gori zbornoj na strani severnoj;

14:14 Iza}i }u u visine nad oblake, izjedna~i}u se s Vi{njim.

14:15 A ti se u pakao svr`e, u dubinu grobnu.

14:16 Koji te vide pogleda}e na te, i gleda}e te govore}i: To li je onaj koji je tresao zemlju, koji je drmao carstva,

14:17 Koji je vasiljenu obra}ao u pustinju, i gradove njene raskopavao? Roblje svoje nije otpu{tao ku}i?

14:18 Svi carevi narodni, svikoliki, le`e slavno, svaki u svojoj ku}i.

14:19 A ti se izbaci iz groba svog, kao gadna grana, kao haljina pobijenih, ma~em pobodenih, koji silaze u jamu kamenu, kao poga`en strv.

14:20 Ne}e{ se zdru`iti s njima pogrebom, jer si zemlju svoju zatro, narod si svoj ubio; ne}e se spominjati seme zlikova~ko dok je veka.

14:21 Pripravite pokolj sinovima njegovim za bezakonje otaca njihovih da se ne podignu i ne naslede zemlju i ne napune vasiljenu gradovima.

14:22 Jer }u ustati na njih, govori Gospod nad vojskama, i zatr}u ime Vavilonu i ostatak, i sina i unuka, govori Gospod.

14:23 I na~ini}u od njega stan }ukovima i jezera vodena, i ome{ }u ga metlom pogibli, govori Gospod nad vojskama.

14:24 Zakle se Gospod nad vojskama govore}i: Doista, bi}e kako sam smislio, i kako sam naumio izvr{i}e se.

14:25 Potr}u Asirca u zemlji svojoj, na gorama svojim izgazi}u ga; tada }e se skinuti s njih jaram njegov, i breme njegovo s ple}a njihovih skinu}e se.

14:26 To je nami{ljeno svoj zemlji, i to je ruka podignuta na sve narode.

14:27 Jer je Gospod nad vojskama naumio, ko }e razbiti? I Njegovu ruku podignutu ko }e odvratiti?

14:28 Godine koje umre car Ahaz bi objavljeno ovo breme:

14:29 Nemoj se radovati, zemljo filistejska svakolika, {to se slomi prut onog koji te je bio; jer }e iz korena zmijskog niknuti zmija vasilinska, i plod }e mu biti zmaj ognjeni krilati.

14:30 I prvenci siroma{ki nahrani}e se, i ubogi }e po-ivati bez straha; a tvoj }u koren umoriti glavu, i ostatak tvoj on }e pobiti.

14:31 Ridajte, vrata; vi~i, grade; rastopila si se, sva zemljo filistejska, jer sa severa ide dim i niko se ne}e osamiti u zborovima njegovim.

14:32 I {ta }e se odgovoriti poslanicima narodnim? Da je Gospod osnovao Sion i da }e u nj utecati nevoljnici naroda Njegovog.

GLAVA 15

Breme Moavu. Da, obno} se raskopa Ar moavski i propade; da, obno} se raskopa Kir moavski i propade.

15:2 Otide u dom i u Devon, na visine, da pla~e: Moav }e ridati za Nevonom i za Medevom, sve }e mu glave biti }elave, svaka brada oskubena.

15:3 Po ulicama }e njegovim pripasivati kostret, na krovovima njegovim i na ulicama njegovim sve }e ridati suze liju}i.

15:4 I vika}e Esevon i Eleala, do Jase ~u}e im se glas; i vojnici }e moavski vikati, du{a }e se u svakom uzmu~iti.

15:5 Srce moje vapije za Moavom; begunci njegovi pobego{e dori do Sigora kao junica tre}akinja; jer }e se i}i uz brdo luitsko pla~u}i, i putem oronajimskim razlega}e se jauk.

15:6 Jer }e nestati voda nimrimskih, jer }e posahnuti bilje, nesta}e trave, zeleni ne}e biti.

15:7 I zato {to su ostavljali i {to su ~ovali odne}e se na potok arapski.

15:8 Jer }e vika i}i oko me|a moavskih, do Eglaima jauk njihov, i do Vir-Elima jauk njihov.

15:9 Jer }e se voda dimonska napuniti krvi; i jo{ }u dometnuti Dimonu, na begunce moavske i na ostatak zemaljski posla}u lavove.

GLAVA 16

[aljite jaganjce gospodaru zemaljskom, od Sele do pustinje, ka gori k}eri sionske.

16:2 Jer }e biti k}eri moavske na brodovima ar-nonskim kao ptica koja luta, oterana s gnezda.

16:3 U~ini ve}e, narode, na~ini sen u podne kao no}, zakloni izagnane, nemoj izdati begunce.

16:4 Neka kod tebe borave izgnani moji, Moa-ve; budi im zaklon od pusto{nika; jer }e nestati na-silnika, presta}e pusto{enje, istrebi}e se sa zemlje koji gaze druge.

16:5 I utvrdi}e se presto milo{u, i na njemu }e sedeti jednako u {atoru Davidovom koji }e suditi i tra`iti {ta je pravo i biti brz da ~ini pravdu.

16:6 ^usmo za oholost Moava vrlo ponositog, za ponos njegov i oholost i obest njegovu; la`i nje-gove ne}e biti tvrde.

16:7 Zato }e ridati Moavac nad Moavcem, svi }e ridati; nad temeljima kir-aresetskim uzdisa}ete jer su razvaljeni.

16:8 I polja esevonska posu{i}e se i ~okot siva-mski; gospoda narodna potr}e krasne loze njegove, koje dosezahu do Jazira i vijahu se po pustinji; odvođe njegove pru`ahu se i prela`ahu preko mo-ra.

16:9 Zato }u plakati pla~em jazirskim za ~oko-tom sivamskim; zaliva}u te suzama svojim, Esevo-ne i Elealo, jer pesma o letini tvojoj i o `etvi tvojoj pade.

16:10 I nesta radosti i veselja s polja rodnog, u vinogradima se ne peva ni podvikuje, vina u kaca-ma ne gazi gazilac; u~inih kraj pesmama.

16:11 Zato utroba moja je~i kao gusle za Moa-vom, i srce moje za Kir-Eresom.

16:12 I kad se vidi da se umorio Moav na visini svojoj, u}i }e u svetinju svoju da se pomoli; ali ni{-ta ne}e svr{iti.

16:13 Ovo je re~ {to re~e Gospod za Moava dav-no.

16:14 A sada veli Gospod govore}i: Do tri godi-ne, kao {to su godine najamni~ke, olo{a}e slava Moavova sa svim mno{tvom njegovim, i {ta ostane bi}e vrlo malo i nejak.

GLAVA 17

Breme Damasku. Gle, Damask }e se ukinuti da ne bude vi{e grad, nego }e biti gomila razva-lina.

17:2 Gradovi aroirski bi}e ostavljeni, bi}e za stada, te }e u njima po~ivati, i niko ih ne}e pla{iti.

17:3 Nesta}e gradova Jefremovih i carstva u Da-masku i ostatku sirskom, bi}e kao slava sinova Izrailjevih, veli Gospod nad vojskama.

17:4 I u taj }e dan istan~ati slava Jakovljeva, i debelo telo njegovo omr{a}e.

17:5 Jer }e biti kao kad `etelac sabira `ito i ru-kom `anje klasje, i bi}e kao kad se kupi klasje u dolini rafajskoj.

17:6 Ali }e se ostaviti u njoj pabirci kao kad se otrese maslina, pa dve tri ostanu u vrhu, i ~etiri pet na rodnim granama, veli Gospod Bog Izrailjev.

17:7 U to }e vreme ~ovek pogledati na Tvorca svog, i o~i njegove gleda}e na Sveca Izrailjevog;

17:8 A ne}e pogledati na oltare, delo ruku svo-jih, niti }e gledati na ono {to su na~inili prsti nje-govi, ni na lugove ni na likove sun~ane.

17:9 U to }e vreme tvrdi gradovi njegovi biti kao ostavljen grm i ogranak, jer }e se ostaviti radi sinova Izrailjevih, i bi}e pusto{.

17:10 Jer si zaboravio Boga spasenja svog, i nisi se se}ao Stene sile svoje; zato sadi krasne sadove i lozu stranu presa|uj;

17:11 Danju radi da uzraste {ta posadi}, i jutrom gledaj da ti seme nikne; ali kad do|e do branja ra-zgrabi}e se, i osta}e ti ljuta `alost.

17:12 Te{ko mno{tvu velikih naroda, {to bu~e kao {to bu~e mora, i uzavreli narodima, kojih stoji vreva kao silnih voda;

17:13 Vreva stoji naroda kao velikih voda; ali }e povikati na njih, i oni }e pobe}i daleko, i bi}e go-njeni kao pleva po brdima od vetra i kao prah od vihora.

17:14 Uve~e eto straha, i pre nego svane nema nikoga. To je deo onih koji nas gaze, i nasledstvo onih koji otimaju od nas.

GLAVA 18

Teško zemlji koja senini krilima s one strane reka etiopskih;

18:2 Koja alje poslanike preko mora, u l|ama od site po vodama, govore}i: Idite, brzi glasnici, k narodu rasejanom i opljenenom, k narodu stra{nom otkako je dosad, k narodu razmerenom i poga`enom, kome zemlju raznose reke.

18:3 Svi koji `ivite na svetu i stanujete na zemlji, kad se digne zastava na gorama, gledajte, i kad zatrubi truba, slu{ajte.

18:4 Jer ovako mi re~e Gospod: Umiri}u se i gleda}u iz stana svog, kao vru}ina koja su{i posle da`da i kao rosan oblak o vru}ini `etvenoj.

18:5 Jer pre berbe, kad napupe pupci i od cveta postane grozd i stane zreti, okresa}e odvođe srpom, i uze}e lozu i odse}i.

18:6 Sve }e se ostaviti pticama gorskim i zverima zemaljskim; i ptice }e letovati na njima, a svakojake zveri zemaljske zimova}e.

18:7 Tada }e se doneti dar Gospodu nad vojskama od naroda rasejanog i opljenenog, od naroda stra{nog otkako je dosad, od naroda razmerenog i poga`enog, kome zemlju raznose reke, k mestu imena Gospoda nad vojskama, ka gori sionskoj.

GLAVA 19

Breme Misiru. Gle, Gospod sede}i na oblaku lakom do}i }e u Misir; i zatre}e se od Njega idoli misirski, i srce }e se rastopiti u Misircima.

19:2 I razdra`i}u Misirce jedne na druge, te }e vojevati brat na brata i prijatelj na prijatelja, grad na grad, carstvo na carstvo.

19:3 I nesta}e duha Misiru, i nameru njegovu razbi}u; tada }e pitati svoje idole i opsenare i vra~e i gatare.

19:4 I preda}u Misirce u ruke `estokim gospodarima, i ljut }e car vladati njima, veli Gospod, Gospod nad vojskama.

19:5 I nesta}e vode iz mora, i reka }e presahnuti i zasu{iti se.

19:6 I reke }e ote}i, opa}e i presahnuti potoci misirski, trska i sita posu{i}e se.

19:7 Trava kraj potoka, na u}u potoka, i svi usevi kraj potoka posahnu}e i nesta}e ih i propa}e.

19:8 I tu`i}e ribari i bi}e setni svi koji bacaju udicu, i koji razapinju mre`u po vodama zabrinu}e se.

19:9 I stide}e se koji rade od tankog lana, i koji tkaju tanko belo platno.

19:10 I nasipi }e mu se razvaliti, i koji zagra|uju ribnjake, svi }e biti `alosnog srca.

19:11 Doista, knezovi su soanski bezumni, i savet mudrih savetnika Faraonovih lud je. Kako mo`ete govoriti Faraonu: Ja sam sin mudrih, sin starih careva?

19:12 Gde su? Gde su mudraci tvoji? Neka ti ka`u ako znaju {ta je naumio za Misir Gospod nad vojskama.

19:13 Polude}e knezovi soanski; prevari}e se knezovi nofski; prelasti}e Misir glave plemena njegovih.

19:14 Gospod je izlio me|u njih duh prevaran, te u~ini}e da posr}e Misir u svim poslovima kao {to posr}e pijan ~ovek bljuju}i.

19:15 I ne}e biti dela u Misiru {to bi u~inila glava ili rep, grana ili sita.

19:16 Tada }e biti Misirci kao `ene; boja}e se i drhtati od ruke Gospoda nad vojskama kad zamahne na njih.

19:17 I zemlja }e Judina biti strah Misiru; ko je se god opomene, prepa}e se radi namere Gospoda nad vojskama {to je naumio suprot njemu.

19:18 U to }e vreme biti pet gradova u zemlji misirskoj koji }e govoriti jezikom hananskim i zaklinjati se Gospodom nad vojskama; jedan }e se zvati grad Aheres.

19:19 U to }e vreme biti oltar Gospodnji usred zemlje misirske, i spomenik Gospodnji na me|i njenoj;

19:20 I bi}e znak i svedo~anstvo Gospodu nad vojskama, u zemlji misirskoj. Kad stanu vikati ka

Gospodu na nasilnike, On }e im poslati spasitelja i kneza i izbavi}e ih.

19:21 I bi}e poznat Gospod Misircima, i pozna}e Misirci Gospoda u to vreme, i slu`i}e Mu `rtva- ma i darovima, i zavetova}e zavete Gospodu, i izvr{ava}e.

19:22 Tako }e Gospod udariti Misir, i udariv{i isceli}e, jer }e se obratiti ka Gospodu, umoli}e Mu se, i isceli}e ih.

19:23 U to }e vreme biti put iz Misira u Asirsku, i Asirac }e i}i u Misir i Misirac u Asirsku, i slu`i}e Gospodu Misirci s Asircima.

19:24 U to }e vreme Izrailj biti tre}i s Misircima i Asircima, i bi}e blagoslov posred zemlje.

19:25 Jer }e ih blagosloviti Gospod nad vojska- ma govore}i: Da je blagosloven moj narod misirski i asirski, delo ruku mojih, i nasledstvo moje, Izra- ilj.

GLAVA 20

Godine koje do|e Tartan na Azot, kad ga posla Sargon car asirski, te bi Azot i uze ga,

20:2 U to vreme re~e Gospod preko Isaije sina Amosovog govore}i: Idi, skini kostret sa sebe, i izuj obu}u s nogu svojih. I u~ini tako i i|a{e go i bos.

20:3 Tada re~e Gospod: Kako ide sluga moj Isa- ija go i bos za znak i ~udo {ta }e biti do tri godine Misiru i etiopskoj.

20:4 Tako }e odvesti car asirski u ropstvo Misir- ce, i Etiopljane u su`anjstvo, decu i starce, gole i bose i golih zadnjica, na sramotu Misircima.

20:5 I prepa}e se i posrami}e se od etiopske, uzdanice svoje, i od Misira, ponosa svog.

20:6 I re}i }e tada koji `ive na ovom ostrvu: Gle, to je uzdanica na{a, ka kojoj pritecasmo za pomo} da se sa-uvamo od cara asirskog; kako }e- mo se izbaviti?

GLAVA 21

Breme pustinji na moru. Kao vihori koji prola- ze na jug, tako }e do}i iz pustinje, iz zemlje stra{ne.

21:2 Ljuta utvara javi mi se. Nevernik neveru ~i- ni, pusto{nik pusto{i; hodi, Elame; opkoli, Midijo! Svemu uzdisanju u~ini}u kraj.

21:3 Zato su bedra moja puna bola; muke me obuze{e kao kad se mu~i porodilja; zgurih se ~uju- }i, prepadoh se vide}i.

21:4 Srce mi se smete, groza me poduze; no} milina mojih pretvori mi se u strah.

21:5 Postavi sto, stra`ar neka stra`i; jedi, pij; ustajte knezovi, ma`ite {titove.

21:6 Jer ovako mi re~e Gospod: Idi, postavi stra- `ara da ti javi {ta vidi.

21:7 I vide kola, i dva reda konjika; kola s ma- garcima i kola s kamilama; i pa`a{e dobro velikom pa`njom.

21:8 I povika kao lav: Gospodaru, ja stojim jed- nako na stra`i danju, i stojim na stra`i po svu no}.

21:9 I evo do|o{e na kolima ljudi, u dva reda konjici. Tada povika i re~e: Pade, pade Vavilon, i svi rezani likovi bogova njegovih razbi{e se o ze- mlju.

21:10 Vr{aju moj, i p{enice gumna mog! [ta ~uh od Gospoda nad vojskama, Boga Izrailjevog, javih vam.

21:11 Breme Dumi. Vi~e k meni neko sa Sira: Stra`aru! [ta bi no}as? Stra`aru! [ta bi no}as?

21:12 Stra`ar re~e: Do}i }e jutro, ali i no}; ako }ete tra`iti, tra`ite, vratite se, do|ite.

21:13 Breme arapskoj. Po {umama u arapskoj no}iva}ete, putnici dedanski!

21:14 Iznesite vode pred `edne, koji `ivite u ze- mlji Temi, sretnite s hlebom begunca.

21:15 Jer }e be`ati od ma~a, od ma~a golog, od luka zapetog i od `estokog boja.

21:16 Jer ovako mi re~e Gospod: Za godinu, kao {to je godina najamni~ka, nesta}e sve slave kidar- ske.

21:17 I {to ostane hrabrih strelaca sinova kidarskih, bi}e malo; jer Gospod Bog Izrailjev re~e.

GLAVA 22

Breme dolini vi|enja. [ta ti je te si sva iza{la na krovove?

22:2 Grade puni vike i vreve, grade veseli! Tvoji pobijeni nisu pobijeni ma~em niti pogibo{e u boju.

22:3 Glavari tvoji uzmakoe svikoliki, poveza{e ih strelci; {ta se god na|e tvojih, svi su povezani, ako i pobego{e daleko.

22:4 Zato rekoh: Pro|ite me se, da pla~em goroko; ne trudite se da me te{ite za pogiblju k}eri naroda mog.

22:5 Jer je ovo dan muke i potiranja i smetnje od Gospoda, Gospoda nad vojskama, u dolini vi|enja; obali}e zid, i vika }e biti do gore.

22:6 I Elam uze Tul, s kolima ljudi i s konjicama, i Kir ista~e {tit.

22:7 I krasne doline tvoje napuni{e se kola, i konjici se namesti{e pred vratima.

22:8 I odastre se zastira~ Judin; i pogledao si u to vreme na oru`je u ku}i {umskoj.

22:9 I videste da je mnogo proloma na gradu Davidovom, i sabraste vodu u donjem jezeru.

22:10 I izbrojaste ku}e jerusalimske, i razvaliste ku}e da utvrdite zid.

22:11 I na~iniste jaz me|u dva zida za vodu iz starog jezera; ali ne pogledaste na Onog koji je to u~inio i ne obazreste se na Onog koji je to odavno spremio.

22:12 I zva vas Gospod nad vojskama u onaj dan da pla~ete i ridate i da skubete kose i pripa{ete kostret;

22:13 A gle, radost i veselje, ubijaju goveda, kolju ovce, jedu meso i piju vino govore}i: Jedimo i pijmo, jer }emo sutra umreti.

22:14 Ali Gospod nad vojskama javi mi: Ne}e vam se oprostiti ovo bezakonje do smrti, veli Gospod, Gospod nad vojskama.

22:15 Ovako veli Gospod, Gospod nad vojskama: Idi k onom rizni~aru, k Somni, upravitelju dvorskom,

22:16 I reci mu: [ta }e{ ti tu? I ko ti je tu, te si tu istesao sebi grob? Istesao si sebi grob na visokom mestu i spremio si sebi stan u kamenu.

22:17 Evo, ~ove~e, Gospod }e te baciti daleko i zatrpa}e te.

22:18 Zavitla}e te i hititi kao loptu u zemlju stranu; onde }e{ umreti i onde }e biti kola slave tvoje, sramoto domu gospodara svog;

22:19 I svr}i }u te s mesta tvog, i istera}u te iz slu`be tvoje.

22:20 I u to vreme pozva}u slugu svog Eljaki~ma sina Helkijinog;

22:21 I obu}i }u mu tvoju haljinu, i tvojim }u ga pojasom opasati, i tvoju }u mu vlast dati u ruku, i bi}e otac Jerusalimljanima i domu Judinom.

22:22 I metnu}u mu klju~ od doma Davidovog na rame: kad on otvori, ne}e niko zatvoriti, i kad on zatvori, ne}e niko otvoriti.

22:23 I kao klin uglavi}u ga na tvrdom mestu, i bi}e presto slave domu oca svog;

22:24 I o njemu }e se ve{ati sva slava doma oca njegovog, sinova i unuka, svakojaki sudovi, i najmanji, i ~a{e i mehovi.

22:25 U to vreme, veli Gospod nad vojskama, pomeri}e se klin uglavljen na tvrdom mestu, i izvadi}e se i pa{e, i te`a {to je na njemu propa}e; jer Gospod re~e.

GLAVA 23

Breme Tiru. Ridajte la|e tarsiske, jer je raskopan, da nema ku}e niti ko dolazi. Iz zemlje kitimske javi im se.

23:2 Umuknite koji `ivite na ostrvu, koje trgovci sidonski pomorci puni{e.

23:3 I dohodi mu behu po velikim vodama semesiorsko, `etva s reke, i be{e trg narodima.

23:4 Stidi se, Sidone, jer govori more, sila morskaveli: Ne mu~im se poro|ajem, ne ra|am, ne odgajam momke, ne podi`em devojke.

23:5 Kao {to se o`alosti{e kad ~u{e za Misir, tako }e se o`alostiti kad ~uju za Tir.

23:6 Idite u Tarsis, ridajte ostrvljani!

23:7 Je li to va{ veseli grad, ~ija je starina od davnina? Njegove }e ga noge zaneti daleko u tu|instvo.

23:8 Ko je to smislio na Tir, koji razdava{e vence, ~iji trgovci behu knezovi, i prekupci slavni na zemlji?

23:9 Gospod je nad vojskama to smislio, da osramoti ponos svake slave i da poni{ti sve slavne na zemlji.

23:10 Pre|i preko zemlje svoje kao potok, k}eri tarsiska; nema vi{e pojasa.

23:11 Ruku svoju podi`e na more, zadrma carstva; Gospod je zapovedio za Hanan da se raskopaju gradovi njegovi.

23:12 I veli: Ne}e{ se vi{e veseliti, osramo}ena devojk, k}eri sidonska. Ustani, idi u Kitim, ni onde ne}e{ imati mira.

23:13 Eto zemlje haldejske; tog naroda nije bilo; Asur je osnova za one koji `ivehu u pustinjama, podigo{e kule u njoj, pogradi{e dvorove; i obrati se u razvaline.

23:14 Ridajte la|e tarsiske, jer je raskopan va{ grad.

23:15 I tada }e Tir biti zarobljen sedamdeset godina, za vek jednog cara, a posle sedamdeset godina peva}e se Tiru kao kurvi:

23:16 Uzmi gusle, idi po gradu, zaboravljena kurvo; dobro udaraj, pevaj i popevaj, eda bi te se opet opomenuli.

23:17 Jer posle sedamdeset godina Gospod }e pohoditi Tir, a on }e se vratiti na kurvarsku zaslugu svoju, i kurva}e se sa svim carstvima na zemlji.

23:18 Ali }e trgovina njegova i zasluga njegova biti posve}ena Gospodu, ne}e se ostavljati ni ~uvati, nego }e trgovina njegova biti onima koji nastavaju pred Gospodom da jedu do sitosti i imaju odeo dobro.

GLAVA 24

Gle, Gospod }e isprazniti zemlju i opusteti je, prevrnu}e je i raseja}e stanovnike njene.

24:2 I bi}e sve{tenik kao narod, gospodar kao sluga, gospo|a kao slu{kinja, prodavac kao kupac, koji daje u zajam kao koji uzima u zajam, koji uzima dobit kao koji daje.

24:3 Sasvim }e se isprazniti zemlja, i sasvim }e se opleniti. Jer Gospod re~e ovu re~.

24:4 Tu`i}e zemlja i opasti, iznemo}i }e vasiljena i opasti; iznemo}i }e glavari naroda zemaljskog.

24:5 Jer se zemlja oskvrni pod stanovnicima svojim, jer prestupi{e zakone, izmeni{e uredbe, raskido{e zavet ve~ni.

24:6 Zato }e prokletstvo pro`dreti zemlju, i zatre}e se stanovnici njeni; zato }e izgoreti stanovnici zemaljski, i malo }e ljudi ostati.

24:7 Tu`i}e vino, uvenu}e loza vinova, uzdisa}e svi koji su veselog srca.

24:8 Presta}e veselje uz bubnje, nesta}e graja onih koji se vesele, presta}e veselje uz gusle.

24:9 Ne}e piti vino uz pesme, ogor~a}e silovito pi}e onima koji ga piju.

24:10 Razbi}e se pusti grad, zatvorene }e biti sve ku}e da niko ne ulazi.

24:11 Tu`njava }e biti po ulicama radi vina, pro}i }e svako veselje, oti}i }e radost zemaljska.

24:12 Pusto{ }e ostati u gradu, i vrata }e se razvaliti.

24:13 Jer }e biti u zemlji i u narodima kao kad se oberu masline, i kao kad se paljetkuje posle berbe.

24:14 Ovi }e podignuti glas svoj i peva}e, radi veli~anstva Gospodnjeg podvikiva}e od mora.

24:15 Zato slavite Gospoda u dolinama, na ostrvima morskim ime Gospoda Boga Izrailjevog.

24:16 S kraja zemlje ~usmo pesme u slavu Pravednom; ali rekoh: Olo{ah! Olo{ah! Te{ko meni! Nevernici neveru ~ine, ba{ nevernici neveru ~ine.

24:17 Strahota i jama i zamka pred tobom je, stanovni~e zemaljski!

24:18 I ko ute~e ~uv{i za strahotu, pa{}e u jamu; a ko iza|e iz jame, uhvati}e se u zamku; jer }e se ustave na visini otvoriti i zatre{}e se temelji zemlje.

24:19 Sva }e se zemlja razbiti, sva }e se zemlja raspasti, sva }e se zemlja uskolebati.

24:20 Sva }e se zemlja ljuljati kao pijan ~ovek, i premesti}e se kao koliba, jer }e joj ote`ati bezakone njeno, te }e pasti i ne}e vi{}e ustati.

24:21 I u to }e vreme pohoditi Gospod na visini vojsku visoku i na zemlji sve careve zemaljske.

24:22 I skupi}e se kao {to se skupljaju su`nji u jamu, i bi}e zatvoreni u tamnicu, i posle mnogo vremena bi}e poho|eni.

24:23 I posrami}e se mesec i sunce }e se zastideti kad Gospod nad vojskama stane carovati na gori Sionu i u Jerusalmu, i pred stare{inama svojim proslavi se.

GLAVA 25

Gospode, Ti si Bog moj, uzvi{ava}u Te, slaviju ime Tvoje, jer si u~inio ~udesu; namere Tvoje od starine vera su i istina.

25:2 Jer si od grada na~inio gomilu, i od tvrdog grada zidine; od grada dvor za strance, doveka se ne}e sagraditi.

25:3 Zato }e Te slaviti narod silan, grad stra{nih naroda boja}e Te se.

25:4 Jer si bio krepost ubogom, krepost siromahu u nevolji njegovoj, uto~i{}e od poplave, zaklon od `ege, jer je gnev nasilni~ki kao poplava koja obaljuje zid.

25:5 Vrevu inostranaca prekinuo si kao pripeku na suvom mestu; kao pripeka senom od oblaka, tako se pevanje nasilnika prekide.

25:6 I Gospod }e nad vojskama u~initi svim narodima na ovoj gori gozbu od pretila mesa, gozbu od ~istog vina, od pretilog mesa s mo`danima, od vina bez taloga.

25:7 I pokvari}e na ovoj gori zastira~ kojim su zastrti svi narodi, i pokriva~ kojim su pokriveni svi narodi.

25:8 Uni{ti}e smrt zauvek, i utr}e Gospod Gospod suze sa svakog lica, i sramotu naroda svog ukinu}e sa sve zemlje; jer Gospod re~e.

25:9 I re}i }e se u ono vreme: Gle, ovo je Bog na{, Njega ~ekasmo, i spa{}e nas; ovo je Gospod, Njega ~ekasmo; radova}emo se i veseli}emo se za spasenje Njegovo.

25:10 Jer }e ruka Gospodnja po~inuti na ovoj gori, a Moav }e se izgaziti na svom mestu kao {to se gazi slama za gnoj.

25:11 I razmahnu}e rukama svojim sred njega, kao {to razmahuje pliva~ da pliva, i obori}e oholost njegovu mi{icama ruku svojih.

25:12 I grad i visoke zidove tvoje snizi}e, obori}e, baci}e na zemlju u prah.

GLAVA 26

Tada }e se pevati ova pesma u zemlji Judinoj: Imamo tvrd grad; zidovi su i opkop spasenje.

26:2 Otvorite vrata da u|e narod pravedni, koji dr`i veru.

26:3 Ko se Tebe dr`i, ~uva{ ga jednako u miru, jer se u Tebe uzda.

26:4 Uzđajte se u Gospoda doveka, jer je Gospod Gospod Ve~na stena.

26:5 Jer poni`uje one koji nastavaju na visini, grad visoki obara, obara ga na zemlju, obra}a ga u prah.

26:6 Te ga gazi noga, noge ubogih, stopala nevoljnih.

26:7 Put je pravedniku prav, Ti ravni{ stazu pravednome.

26:8 I na putu sudova Tvojih, Gospode, ~ekamo Te; Tvoje ime i Tvoj spomen `udi du{a.

26:9 Du{om svojom `udim Tebe no}u, i duhom svojim {to je u meni tra`im Te jutrom; jer kad su sudovi Tvoji na zemlji, u~e se pravdi koji `ive u vasiljenoj.

26:10 Ako se i pomiluje bezbo`nik, ne u~i se pravdi, u zemlji najpravednijoj ~ini bezakonje i ne gleda na veli~anstvo Gospodnje.

26:11 Gospode! Ruka je Tvoja visoko podignuta, a oni ne vide; vide}e i posrami}e se od revnosti za narod, i oganj }e pro`dreti neprijatelje Tvoje.

26:12 Gospode! Nama }e{ dati mir, jer sva dela na{a Ti si nam u~inio.

26:13 Gospode Bo`e na{, gospodari}e nad nama gospodari drugi osim Tebe, ali samo Tobom pomijemo ime Tvoje.

26:14 Pomre{e, ne}e o`iveti, mrtvi budu}i ne}e ustati, jer si ih Ti pohodio i istrebio, zatro svaki spomen njihov.

26:15 Gospode, umno`io si narod, umno`io si narod i proslavio si se, ali si ih zagnao na sve krajeve zemaljske.

26:16 Gospode, u nevolji tra`i}e Te, i zva}e pokornu molitvu kad si ih karao.

26:17 Kao trudna `ena kad ho}e da se porodi pa se mu~i i vi-e od bola, takvi besmo mi pred Tobom, Gospode!

26:18 Zatrudnesmo, mu-ismo se da rodimo, i kao da rodismo vetar, nikako ne pomogosmo zemlji, niti pado}e koji `ive u vasiljenoj.

26:19 O`ive}e mrtvi tvoji, i moje }e mrtvo telo ustati. Probudite se, i pevajte koji stanujete u prahu; jer je Tvoja rosa rosa na travi, i zemlja }e izmetnuti mrtvace.

26:20 Hajde narode moj, u|i u kleti svoje, i zaklju-aj vrata svoja za sobom, prikrij se za-as, dokle pro|e gnev.

26:21 Jer, gle, Gospod izlazi iz mesta svog da pohodi stanovnike zemaljske za bezakonje njihovo, i zemlja }e otkriti krv svoju niti }e vi}e pokrivati pobijene svoje.

GLAVA 27

Tada }e Gospod pokarati ma-em svojim ljutim i velikim i jakim levijatana, prugu zmiju, i levijatana, krivuljastu zmiju, i ubi}e zmaja koji je u moru.

27:2 Tada pevajte o vinogradu koji ra|a crveno vino:

27:3 Ja Gospod ~uvam ga, u svako doba zaliva}u ga, dan no } ~uva}u ga da ga ko ne o{teti.

27:4 Nema gneva u mene; ko }e staviti u boj nasuprot meni ~kalj i trnje? Ja }u pogaziti i spaliti sve.

27:5 Ili neka se uhvati za silu moju da u~ini mir sa mnom; u~ini}e mir sa mnom.

27:6 Jednom }e se ukoreniti Jakov, procveta}e i uzrasti Izrailj, i napuni}e vasiljenu plodom.

27:7 Je li ga udario onako kako je udario one koji njega udara{e? Je li ga ubio onako kako su ubijeni oni koje je ubio?

27:8 S merom ga je karao, kad ga je odbacio, kad ga je odneo silnim vetrom svojim isto-nim.

27:9 Zato }e se time o~istiti bezakonje Jakovljevo i to }e biti sva korist {to }e se uzeti greh njegov kad sve kamenje oltarno razmetne kao razdrobljeno kre~no kamenje i ne bude vi}e gajeva ni sun-anih likova,

27:10 Jer }e tvrdi grad opusteti i bi}e stan ostavljen i zanemaren kao pustinja; onde }e pasti tele i onde }e legati, i poje}e mu grane.

27:11 Kad se posu}e grane, polomi}e se; `ene }e dolaziti i lo`iti ih na oganj. Jer je narod nerazuman; zato ga ne}e `aliti koji ga je stvorio, i koji ga je sazdao ne}e se smilovati na nj.

27:12 U to }e vreme Gospod ovijati od obale reke do potoka misirskog, a vi, sinovi Izrailjevi, sabra}ete se jedan po jedan.

27:13 I tada }e se zatrubiti u veliku trubu, i koji se behu izgubili u zemlji asirskoj i koji behu zag-nani u zemlju misirsku, do}i }e i klanja}e se Gospodu na svetoj gori u Jerusalmu.

GLAVA 28

Te{ko gizdavom vencu pijanica Jefremovih, uvelom cvetu krasnog nakita njihovog, koji su uvrh rodnog dola, pijani od vina!

28:2 Gle, u Gospoda ima neko jak i silan kao pljusak od grada, kao oluja koja sve lomi, kao poplava silne vode, kad navali, obori}e sve na zemlju rukom.

28:3 Nogama }e se izgaziti gizdavi venac, pija-nice Jefremove.

28:4 I uveli cvet krasnog nakita njihovog, {to je uvrh rodnog dola, bi}e kao vo}e uzrelo pre leta, koje ~im ko vidi, uzme u ruku i pojede.

28:5 U ono }e vreme Gospod nad vojskama biti slavna kruna i di~an venac ostatku naroda svog,

28:6 I duh suda onome koji sedi da sudi, i sila onima koji uzbijaju boj do vrata.

28:7 Ali se i oni zanose od vina, i posr}u od si-lovitog pi}a: sve{tenik i prorok zanose se od silovi-tog pi}a, osvojilo ih je vino, posr}u od silovitog pi}a, zanose se u prorokovanju, spoti~u se u su|enju.

28:8 Jer su svi stolovi puni bljuvotine i ne~isto-}e, nema mesta ~istog.

28:9 Koga }e u~iti mudrosti, i koga }e uputiti da razume nauku? Decu, kojoj se ne daje vi{e mleko, koja su odbijena od sise?

28:10 Jer zapovest po zapovest, zapovest po za-povest, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, ovde malo, onde malo dava{e se.

28:11 Zato }e nerazumljivom besedom i tu|im jezikom govoriti tom narodu;

28:12 Jer im re~e: Ovo je po~inak, ostavite umo-rnog da po~ine; ovo je odmor; ali ne hte{e poslu{a-ti.

28:13 I bi}e im re~ Gospodnja, zapovest po za-povest, zapovest po zapovest, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, malo ovde, malo onde, da idu i padaju nauznako i razbiju se, i da se zapletu u zam-ke i uhvate.

28:14 Zato slu{ajte re~ Gospodnju, ljudi pod-smeva~i, koji vladate narodom {to je u Jerusalimu.

28:15 [to rekoste: Uhvatismo veru sa smr}u, i ugovorismo s grobom; kad za|e bi~ kao povodanj, ne}e nas dohvatiti, jer od la`i na~inismo sebi uto~i-te, i za prevaru zaklonismo se;

28:16 Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja me}em u Sionu kamen, kamen izabran, kamen od ugla, skupocen, temelj tvrd; ko veruje ne}e se pla-}iti.

28:17 I izvr{i}u sud po pravilu i pravdu po meri-lima; i grad }e potrti la`no uto~i{te i voda }e potopiti zaklon.

28:18 I vera va{a sa smr}u uni{ti}e se, i ugovor va{s grobom ne}e ostati, a kad za|e bi~ kao povodanj, potla~i}e vas.

28:19 ^im za|e, odne}e vas, jer }e zalaziti sva-ko jutro, danju i no}u, i kad se ~uje vika, bi}e sam strah.

28:20 Jer }e odar biti kratak da se ~ovek ne mo-`e pru`iti, i pokriva~ uzak da se ne mo`e umotati.

28:21 Jer }e Gospod ustati kao na gori Ferasi-mu, razgnevi}e se kao u dolu gavaonskom, da u~i-ni delo svoje, neobi~no delo svoje, da svr{i posao svoj, neobi~an posao svoj.

28:22 Nemojte se dakle vi{e podsmevati da ne postanu ja~i okovi va{i, jer ~uh od Gospoda Go-spoda nad vojskama pogibao odre|enu svoj zemlji.

28:23 Slu{ajte, i ~ujte glas moj, pazite i ~ujte be-sedu moju.

28:24 Ore li ora~ svaki dan da poseje? Ili brazdi i povla~i njivu svoju?

28:25 Kad poravni odozgo, ne seje li grahor i kim? I ne me}e li p{enicu na najbolje mesto, i je~am na zgodno mesto, i krupnik na njegovo me-sto?

28:26 I Bog ga njegov u~i i upu}uje kako }e ra-diti.

28:27 Jer se grahor ne vr{e branom, niti se to~ak kolski obr}e po kimu, nego se cepom mlati grahor i kim prutom.

28:28 P{enica se vr{e, ali ne}e jednako vre}i niti }e je satri to~kom kolskim na zupcima razdrobiti.

28:29 I to dolazi od Gospoda nad vojskama, koji je divan u savetu, velik u mudrosti.

GLAVA 29

Te{ko Arilu, Arilu, gradu gde je stajao David. Dodajte godinu na godinu, neka kolju `rtve prazni~ne.

29:2 Ali }u pritesniti Arila, i bi}e `alost i tuga, jer }e mi biti kao Aril.

29:3 Jer }u te opkoliti vojskom, i stegnu}u te opkopima i podignu}u suprot tebi kule.

29:4 Te }e{ oboren govoriti sa zemlje i iz praha }e{ mucati, i glas }e ti biti sa zemlje kao u baja~a i iz praha }e{ {ap}u}i govoriti.

29:5 A mno{tvo neprijatelja tvojih bi}e kao sitan prah i mno{tvo nasilnika kao pleva kad se razme}e; i to }e biti za~as, iznenada.

29:6 Gospod nad vojskama pohodi}e ga gromom i trusom i hukom velikom, vihorom i burom i plamenom ognjenim koji pro`dire.

29:7 I mno{tvo svih naroda koji vojuju na Aril i svi koji udaraju na nj i na zidove njegove i koji ga prite{njuju, bi}e kao utvara no}na u snu.

29:8 Bi}e kao kad gladan sni da jede, pa kad se probudi a du{a mu prazna; ili kad sni `edan da pije, pa kad se probudi, a on iznemogao i du{a mu `edna; tako }e biti mno{tvo svih naroda {to vojuju na goru sionsku.

29:9 Stanite i ~udite se; vapijte i vi~ite: Pijani su, ali ne od vina; posr}u, ali ne od silovitog pi}a.

29:10 Jer je Gospod izlio na vas duh tvrdog sna i zatvorio vam o~i, oslepio proroke i videoce, glavare va}e.

29:11 I svaka utvara bi}e vam kao re~i u zape~a}enoj knjizi, koju daju ~oveku koji zna ~itati govore}i: ^itaj to; a on re~e: Ne mogu, jer je zape~a}eno.

29:12 Ili da daju knjigu onom koji ne zna ~itati govore}i: ^itaj to; a on re~e: Ne znam ~itati.

29:13 Zato re~e Gospod: [to se ovaj narod pribli`uje ustima svojim i usnama svojim po{tuje me, a srce im daleko stoji od mene, i strah kojim me se boje zapovest je ljudska kojoj su nau~eni,

29:14 Zato }u evo jo{ raditi ~udesno s tim narodom, ~udesno i divno, i mudrost mudrih njegovih poginu}e i razum razumnih nesta}e.

29:15 Te{ko onima koji duboko sakrivaju od Gospoda nameru, koji rade u mraku i govore: Ko nas vidi? I ko nas zna?

29:16 Naopake misli va}e nisu li kao kao lon~arski? Govori li delo za onog koji ga je na~inio: Nije

me na~inio? I lonac govori li za onog koji ga je na~inio: Ne razume?

29:17 Ne}e li se doskora i Livan pretvoriti u polje, i polje se uzimati za {umu?

29:18 I u taj }e dan gluvi ~uti re~i u knjizi, i iz tame i mraka vide}e o~i slepih.

29:19 I krotki }e se veoma radovati u Gospodu, i ni{ti izme|u ljudi veseli}e se sa Sveca Izrailjevog.

29:20 Jer nasilnika ne}e biti, i nesta}e podsmeva~a, i istrebi}e se svi koji gledaju da ~ine bezakone,

29:21 Koji okrivljuju ~oveka za re~, i me}u zamku onom koji kara na vratima, i obaraju pravednog la`ju.

29:22 Zato Gospod, koji je otkupio Avrama, ovako govori za dom Jakovljev: Ne}e se vi}e Jakov postideti, niti }e mu lice pobledeti.

29:23 Jer kad vidi usred sebe decu svoju, delo ruku svojih, tada }e oni svetiti ime moje, sveti}e Sveca Jakovljevog i boja}e se Boga Izrailjevog.

29:24 I koji lutaju duhom orazumi}e se, i vika~i }e primiti nauku.

GLAVA 30

Te{ko sinovima odmetnicima, govori Gospod, koji sastavljaju namere koje nisu od mene, zaklanjaju se za zaklon koji nije od mog Duha, da dome}u greh na greh;

30:2 Koji silaze u Misir ne pitaju}i {ta }u ja re}i, da se ukrepe silom Faraonovom i da se zaklone pod senkom misirskom.

30:3 Jer }e vam sila Faraonova biti na sramotu, i zaklon pod senkom misirskom na porugu.

30:4 Jer knezovi njegovi bi}e u Soanu, i poslanci njegovi do|o}e u Hanes.

30:5 Ali }e se svi posramiti s naroda, koji im ne}e pomo}i, niti }e im biti na korist ni na dobit, nego na sramotu i na porugu.

30:6 Tovar }e biti na stoci ju`noj: u zemlju gde je nevolja i muka, gde su lavovi i lavi}i, guje i zmajevi ognjeni krilati, odne}e blago svoje magar-

cima na ramenima i bogatstvo svoje kamilama na grbama, k narodu koji ne}e pomo}i.

30:7 Jer }e Misirci uzalud i naprazno pomagati; zato vi~em o tom: ja~ina im je da sede s mirom.

30:8 Sada idi, napi{i ovo pred njima na da{~icu, napi{i u knjigu, da ostane za vremena koja }e do}i, doveka;

30:9 Jer su narod nepokoran, sinovi la`ljivi, sinovi koji ne}e da slu{aju zakon Gospodnji;

30:10 Koji govore videocima: Nemojte vi|ati, i prorocima: Nemojte nam prorokovati {ta je pravo, govorite nam mile stvari, prorokujte prevaru;

30:11 Svrnite s puta, odstupite od staze, neka nestane ispred nas Svetac Izrailjev.

30:12 Zato ovako veli Svetac Izrailjev: Kad odbacujete ovu re~, i uzdate se u prevaru i opa~inu i na nju se oslanjate,

30:13 Zato }e vam to bezakonje biti kao pukotina u zidu koji ho}e da padne, koja izdigne zid visoko, te se naglo ujedanput obori.

30:14 I razbi}e ga kao {to se razbija razbijen sud lon~arski, ne `ali se, te se ne na|e ni crepa kad se razbije da uzme{ oganj s ognji{ta ili da zahvati{ vodu iz jame.

30:15 Jer ovako govori Gospod Gospod, Svetac Izrailjev: Ako se povratite i budete mirni, izbavi}ete se, u miru i uzdanju bi}e sila va{a; ali vi ne}ete.

30:16 Nego govorite: Ne; nego }emo na konjima pobe}i. Zato }ete be`ati. Pojaha}emo brze konje. Zato }e biti br`i koji }e vas terati.

30:17 Be`a}e vas hiljadu kad jedan povi~e; kad povi~u petorica, be`a}ete svi, dok ne ostanete kao okresano drvo navrh gore i kao zastava na humu.

30:18 A zato ~eka Gospod da se smiluje na vas, i zato }e se uzvisiti da vas pomiluje; jer je Gospod pravedan Bog; blago svima koji Ga ~ekaju.

30:19 Jer }e narod nastaviti u Sionu, u Jerusalmu; ne}e{ vi{e plakati, doista }e te pomilovati kad povi~e{; ~im te ~uje, odazva}e ti se.

30:20 Premda }e vam Gospod dati hleb tu`ni i vodu nevoljni~ku; ali ti se vi{e ne}e uzimati u~itelji tvoji, nego }e o~i tvoje gledati u~itelje tvoje,

30:21 I u{i }e tvoje slu{ati re~ iza tebe gde govori: To je put, idite njim, ako biste svrnuli nadesno ili nalevo.

30:22 I oprzni}ete posrebrene likove svoje rezane i zlatno odelo likova livenih, i baci}ete ih kao ne~istu}u, i re}i }e{ im: Odlazite.

30:23 I da}e da`d semenu tvom koje poseje{ na njivi, i hleb od roda zemaljskog bi}e obilat i sit; tada }e stoka tvoja pasti na pa{i prostranoj.

30:24 Volovi i magarci, {to rade zemlju, je}e ~istu zob ovejanu lopatom i re{etom.

30:25 I na svakoj gori visokoj i na svakom humu visokom bi}e izvori i potoci, kad bude pokolj veliki, kad popadaju kule.

30:26 I svetlost }e mese~eva biti kao svetlost sun~eva, a svetlost }e sun~eva biti sedam puta ve}a, kao svetlost od sedam dana, kad Gospod zavije ulom narodu svom i isceli rane koje mu je zadao.

30:27 Gle, ime Gospodnje ide izdaleka, gnev Njegov gori i vrlo je te`ak; usne su Mu pune ljutine i jezik Mu je kao oganj koji sa`i`e.

30:28 A Duh Mu je kao potok koji plavi i dopire do grla, da raseje narode da odu u ni{ta, i bi}e u ~eljustima narodima uzda koja }e ih goniti da lutaju.

30:29 Peva}ete kao no}u uo~i praznika, i veseli}ete se od srca kao onaj koji ide sa sviralom na goru Gospodnju, k steni Izrailjevoj,

30:30 I Gospod }e pustiti da se ~uje slava glasa Njegovog, i pokaza}e kako ma{e rukom svojom s ljutim gnevom i plamenom ognjenim koji pro`dire, s rasapom i sa silnim da`dem i s gradom.

30:31 Jer }e se od glasa Gospodnjeg prepasti Asirac, koji je bio palicom.

30:32 I kuda god pro|e palica pouzdana, kojom }e Gospod navaliti na nj, bi}e bubnji i gusle, i ratovima `estokim ratova}e na njih.

30:33 Jer je ve} pripravljen Tofet, i samom caru pripravljen je, na~inio je dubok i {irok; mesta, ognja i drva ima mnogo; dah Gospodnji kao potok sumporni upali}e ga.

GLAVA 31

Teško onima koji idu u Misir za pomoć, koji se oslanjaju na konje, i uzdaju se u kola (to ih je mnogo, i u konjanike (to ih je veliko mnoštvo, a ne gledaju na Sveca Izrailjevog i ne traže Gospoda.

31:2 Ali je i on mudar, i navući je zlo, i neće poreći svoje reči, nego će ustati na dom nevaljalih ljudi i na one koji pomažu onima koji čine bezakonje.

31:3 A Misirci su ljudi a ne Bog, i konji su njihovi telo a ne Duh; i zato će Gospod mahnuti rukom svojom, te će pasti pomagači, pa će i onaj kome pomaže, i svi će zajedno poginuti.

31:4 Jer ovako mi reče Gospod: Kao (to lav i lavici) rade nad lovom svojim, i ako se i svi na nj mnoštvo pastira, on se ne plaši od vike njihove niti se pokorava na buku njihovu, tako će Gospod nad vojskama sići da vojuje za goru sionsku i za hum njen.

31:5 Kao ptice krilima Gospod će nad vojskama zaklanjati Jerusolim, i zaklanjajući izbaviće, i obilaziće i sačuvati ga.

31:6 Vratite se k Njemu, od kog se sasvim odvrgoste, sinovi Izrailjevi!

31:7 Jer će u onaj dan svaki odbaciti idole svoje srebrne, i zlatne svoje idole, koje vam ruke vašeg načinile na greh.

31:8 I Asirac će pasti od mača nečovečjeg, i mač nečovečji pojeće ga, i bežati će ispred mača, i mladići će njegovu plaćati danak.

31:9 I stena će njegova proći od straha, i knezovi će se njegovi prepasti od zastave, veli Gospod, čiji je oganj na Sionu i peć u Jerusalimu.

GLAVA 32

Evo, car će carovati pravo i knezovi će vladati po pravdi.

32:2 I čovek će biti kao zaklon od vetra, i kao utočište od poplave, kao potoci na suvom mestu, kao sen od velike stene u zemlji sasuenoj.

32:3 I oni koji vide neće biti zaslepljene, i oni koji čuju slušati će.

32:4 I srce nerazumnih razumeće mudrost, i jezik mutavih govoriće brzo i razgovetno.

32:5 Nevaljalac se neće više zvati knez, niti će se tvrđica nazivati podanik.

32:6 Jer nevaljalac o nevaljalstvu govori, i srce njegovo gradi bezakonje, radiće licemerno i govoriće na Boga lažno, da isprazni dušu gladnom i napoj jednom da uzme.

32:7 I sprave tvrđine zle su; smilja lukavštine da zatre ničemu lažnim i kad siromah govori pravo.

32:8 Ali knez smilja kneževski, i ustaje da radi kneževski.

32:9 Ustanite, čene mirne, slušajte glas moj; kćeri bezbrinene, čujte reči moje.

32:10 Za mnogo godina bićete u smetnji, vi bezbrinene; jer neće biti berbe, i sabiranje neće doći.

32:11 Stražite se, vi mirne; drhtite, vi bezbrinene, svucite se, budite gole, i pripažite oko sebe kostret,

32:12 Bijući se u prsa za lepim njivama, za rodnicima čokotima.

32:13 Trnje i čkalj niknuće na zemlji naroda mog, i po svim kućama veselim, u gradu veselom.

32:14 Jer će se dvorovi ostaviti, vreva gradska nestaće; kule i stražare postaće pećine doveka, radost divljim magarcima i paćadima,

32:15 Dokle se ne izlije na nas Duh s visine i pustinja postane njiva a njiva se stane uzimati za čumu.

32:16 Tada će sud stanovati u pustinji, i pravda će stajati na njivi.

32:17 I mir će biti delo pravde, (ta) će pravda učiniti biće pokoj i bezbrinost doveka.

32:18 I moj će narod sedeti u mirnom stanu i u čatorima pouzdanim, na počivalištima tihim.

32:19 Ali će grad pasti na čumu, i grad će se vrlo sniziti.

32:20 Blago vama koji sejete pokraj svake vode, i pućtate volove i magarce.

GLAVA 33

Teško tebi, koji pustoši a tebe ne pustoše, i koji ~ini neveru a tebi se ne ~ini nevera; kad prestane pustošiti, biće opustošen, kad prestane ~initi neveru, ~iniće ti se nevera.

33:2 Gospode, smiluj se na nas, Tebe ~ekamo; budi im mišica svako jutro, i spasenje naše u nevolji.

33:3 Narodi pobegoe od jake vike, rasejae se narodi to se ti podi.

33:4 I pokupi se plen vaš kao to se kupe gusenice, skoije na nj kao to ska~u skakavci.

33:5 Uzvišen je Gospod, jer nastava na visini; napuni Sion suda i pravde.

33:6 I tvrva vremena tvog, sila spasenja tvog biće mudrost i znanje; strah Gospodnji biće blago tvoje.

33:7 Eto, junaci njihovi vi~u na polju, i poslanici mirni pla~u gorko:

33:8 Putevi opuste, putnici ne putuju; pokvari ugovor, odbaci gradove, ne mari za ~oveka.

33:9 Zemlja tu i ~ezne, Livan se stidi i vene, Saron je kao pustinja, Vasan i Karmil ogolee.

33:10 Sada }u ustati, veli Gospod, sada }u se uzvisiti, sada }u se podignuti.

33:11 Zatrudnete slamom, rodi}ete strnjiku; gnev vaš pro`dre}e vas kao oganj.

33:12 I narodi }e biti kao pe}i kre~ne, izgore}e ognjem kao trnje pose~eno.

33:13 Slu}ajte koji ste daleko {ta sam u~inio, i koji ste blizu poznajte mo} moju.

33:14 Gre{nici u Sionu upla{i}e se, drhat }e spopasti licemere, i re}i }e: Ko }e od nas ostati kod ognja koji pro`dire? Ko }e od nas ostati kod ve~ne`ege?

33:15 Ko hodi u pravdi i govori {ta je pravo; ko mrzi na dobitak od nasilja; ko otresa ruke svoje da ne primi poklon; ko zatiskuje u{i svoje da ne ~uje za krv, i za`ima o~i svoje da ne vidi zlo;

33:16 On }e nastavati na visokim mestima; gradovi na stenama biće mu uto~i{te, hleb }e mu se davati, voda mu ne}e nedostajati.

33:17 O~i }e ti videti cara u krasoti njegovoj, gleda}e zemlju daleku.

33:18 Srce }e tvoje misliti o strahu govore}i: Gde je pisar? Gde broja~? Gde je onaj {to pregleda kule?

33:19 Ne}e videti `estok narod, narod koji govori iz dubina da se ne razbira, u koga je jezik mutav da se ne razume.

33:20 Pogledaj na Sion, grad praznika naših; o~i tvoje neka vide Jerusolim, mirni stan, {ator, koji se ne}e odneti, kome se kolje ne}e nikada pomeriti, i nijedno mu se u`e ne}e otkinuti.

33:21 Nego }e nam onde Gospod veliki biti mesto reka i potoka {irokih, po kojima ne}e i}i la|a s veslima, niti }e velika la|a prolaziti onuda.

33:22 Jer je Gospod naš sudija, Gospod je koji nam postavlja zakone, Gospod je car naš, On }e nas spasti.

33:23 Oslabi}e tvoja u`a, ne mogu tvrdo dr`ati katarke svoje ni razapeti jedra; tada }e se razdeliti velik plen, hromi }e razgrabiti plen.

33:24 I niko od stanovnika ne}e re}i: Bolestan sam. Narodu koji `ivi u njemu oprostiće se bezakone.

GLAVA 34

Pristupite, narodi, da ~ujete; pazite, narodi; neka ~uje zemlja i {ta je u njoj, vasiljena i {ta se god ra|a u njoj.

34:2 Jer se Gospod razgnevio na sve narode, i razljutio se na svu vojsku njihovu, zatr}e ih, preda}e ih na pokolj.

34:3 I pobijeni njihovi baci}e se, i od mrtvaca njihovih diza}e se smrad i gore }e se rasplinuti od krvi njihove.

34:4 I sva }e se vojska nebeska rastopiti, i savi}e se nebesa kao knjiga, i sva vojska njihova popada}e kao {to pada list s vinove loze i kao {to pada sa smokve.

34:5 Jer je opojen na nebu ma~ moj, evo, si}i }e na sud na Edomce i na narod koji sam prokleo da se zatre.

34:6 Ma~ je Gospodnji pun krvi i tovan od pretiline, od krvi jagnje}e i jar~ije, od pretiline bubrega ovnujskih; jer Gospod ima `rtvu u Vosoru i veliko klanje u zemlji edomskoj.

34:7 I jednorozi }e si}i s njima i junci s bikovima; zemlja }e se njihova opiti od krvi i prah }e njihov utiti od pretiline.

34:8 Jer }e biti dan osvete Gospodnje, godina pla}anja, da bi se osvetio Sion.

34:9 I potoci }e se njeni pretvoriti u smolu, i prah njen u sumpor, i zemlja }e njihova postati smola razgorela.

34:10 Ne}e se gasiti ni no}u ni danju, doveka }e se dizati dim njen, od kolena do kolena osta}e pusta, niko ne}e prelaziti preko nje doveka.

34:11 Nego }e je naslediti gem i }uk, sova i gavran naseli}e se u njoj, i Gospod }e rastegnuti preko nje u`e pogibli i merila pusto{i.

34:12 Plemi}e njene zva}e da caruju, ali ne}e biti nijednog, i svi }e knezovi njeni oti}i u ni{ta.

34:13 I trnje }e izniknuti u dvorima njihovim, kopriva i ~kalj u gradovima njihovim, i bi}e stan zmajevima i naselje sovama.

34:14 I sreta}e se divlje zveri s buljinama, aveti }e se dovikivati, onde }e se naseliti ve{tice i na}i po~ivali{te.

34:15 Onde }e se gnezditi }uk i nositi jaja i le}i pti}e i sabirati ih pod sen svoj; onde }e se sastajati i jastrebovi jedan s drugim.

34:16 Tra`ite u knjizi Gospodnjoj i ~itajte, ni{ta od ovog ne}e izostati i nijedno ne}e biti bez drugog; jer {ta ka`em, On je zapovedio, i Duh }e ih Njegov sabrati.

34:17 Jer im On baci `reb, i ruka Njegova razdeli im zemlju u`em, i njihova }e biti doveka, od kolena do kolena nastava}e u njoj.

GLAVA 35

Radova}e se tome pustinja i zemlja sasu{ena, veseli}e se pusto{ i procvetati kao ru`a.

35:2 Procveta}e obilno, i veseli}e se raduju}i se i popevaju}i; slava livanska da}e joj se i krasota

karmilska i saronka; ta }e mesta videti slavu Gospodnju, krasotu Boga na{eg.

35:3 Ukrepite klonule ruke, i kolena iznemogla utvrdite.

35:4 Recite onima kojima se srce upla{ilo: Ohrabrite se, ne bojte se; evo Boga va{eg; osveta ide, plata Bo`ja, sam ide, i spa}e vas.

35:5 Tada }e se otvoriti o~i slepima, i u{i gluvi ma otvori}e se.

35:6 Tada }e hromi skakati kao jelen, i jezik nemog peva}e, jer }e u pustinji provreti vode i potoci u zemlji sasu{enoj.

35:7 I suvo }e mesto postati jezero, i zemlja sasu{ena izvori vodeni, u stanu zmajevskom, po lo`ama njihovim, bi}e trava, trska i sita.

35:8 I onde }e biti nasap i put, koji }e se zvati sveti put; ne}e i}i po njemu ne~isti, nego }e biti za njih; ko uzide njim, ni lud ne}e za}i.

35:9 Ne}e onde biti lava, i ljuta zver ne}e i}i po njemu, niti }e se onde na}i, nego }e hoditi izbavljeni.

35:10 I koje iskupi Gospod, vrati}e se i do}i }e u Sion pevaju}i, i ve~na }e radost biti nad glavom njihovom, dobi}e radost i veselje, a `alost i uzdisanje be`a}e.

GLAVA 36

^ etrnaeste godine carovanja Jezekejinog podi`e se Senahirim car asirski na sve tvrde gradove Judine, i uze ih.

36:2 I posla car asirski Ravsaka iz Lahisa u Jerusalim k caru Jezekeji s velikom vojskom; i on stade kod jaza gornjeg jezera na putu kod polja beljarevog.

36:3 Tada iza|e k njemu Elijakim sin Helkijin, koji be{e nad dvorom, i Somna pisar i Joah sin Asafov pametar.

36:4 I re~e im Ravsak: Ka`ite Jezekeji: Ovako ka`e veliki car, car asirski: Kakva je to uzdanica u koju se uzda{?

36:5 Da ka`em, ali su prazne re~i, da ima{ save-ta i sile za rat. U {ta se dakle uzda{, te si se odmet-
nuo od mene?

36:6 Gle, uzda{ se u {tap od trske slomljene, u
Misir, na koji ako se ko nasloni, u}i }e mu u ruku i
probo{e je; takav je Faraon car misirski svima ko-
ji se uzdaju u nj.

36:7 Ako li mi ka`e{: Uzdamo se u Gospoda
Boga svog; nije li to onaj ~ije je visine i oltare obo-
rio Jezeckija i zapovedio Judi i Jerusalmu: Pred
ovim oltarom klanjajte se?

36:8 Hajde zateci se mom gospodaruu, caru asir-
skom, i da}u ti dve hiljade konja, ako mo`e{ doba-
viti koji }e jahati.

36:9 Kako }e{ dakle odbiti i jednog vojvodu
izme|u najmanjih slugu gospodara mog? Ali se ti
uzda{ u Misir za kola i konjike.

36:10 Svrh toga, eda li sam ja bez Gospoda do-
{ao na ovo mesto da ga zatrem? Gospod mi je re-
kao: Idi na tu zemlju, i zatri je.

36:11 Tada Eljakim i Somna i Joah reko{e Rav-
saku: Govori slugama svojim sirski, jer razumemo,
a nemoj nam govoriti judejski da slu{a narod na zi-
du.

36:12 A Ravsak re~e: Eda li me je gospodar moj
poslao ka gospodaruu tvom ili k tebi da ka`em ove
re~i? Nije li k tim ljudima, {to sede na zidu, da je-
du svoju ne~ist i da piju svoju mokra}u s vama?

36:13 Tada stade Ravsak i povika iz glasa judej-
ski i re~e: ^ujte re~i velikog cara asirskog.

36:14 Ovako ka`e car: Nemojte da vas vara Je-
zekija, jer vas ne mo`e izbaviti.

36:15 Nemojte da vas nagovori Jezeckija da se
pouzdate u Gospoda, govore}i: Gospod }e nas
izbaviti, ovaj se grad ne}e dati u ruke caru asir-
skom.

36:16 Ne slu{ajte Jezeckiju; jer ovako ka`e car
asirski: U~inite mir sa mnom i hodite k meni, pa
jedite svaki sa svog ~okota i svaki sa svoje smo-
kve, i pijte svaki iz svog studenca,

36:17 Dokle ne do|em i odnesem vas u zemlju
kao {to je va{a, u zemlju obilnu `itom i vinom, u
zemlju obilnu hlebom i vinogradima.

36:18 Nemojte da vas vara Jezeckija govore}i:
Gospod }e nas izbaviti. Je li koji izme|u bogova
drugih naroda izbavio svoju zemlju iz ruke cara
asirskog?

36:19 Gde su bogovi ematski i arfadski? Gde su
bogovi sefarvinski? Jesu li izbavili Samariju iz
mojih ruku?

36:20 Koji su izme|u svih bogova ovih zemalja
izbavili zemlju svoju iz moje ruke? A Gospod }e
izbaviti Jerusalm iz moje ruke?

36:21 Ali oni }utahu, i ne odgovori{e mu ni re~i,
jer car be{e zapovedio i rekao: Ne odgovarajte mu.

36:22 Tada Eljakim sin Helkijin, koji be{e nad
dvorom, i Somna pisar i Joah sin Asafov, pametar,
do|o{e k Jezeckiji razdrev{i haljine, i kaza{e mu re-
~i Ravsakove.

GLAVA 37

A kad to ~u car Jezeckija, razdre haljine svoje i
veza oko sebe kostret, pa otide u dom Go-
spodnji.

37:2 I poslao Eljakima, koji be{e nad dvorom, i
Somnu pisara i najstarije sve{tenike obu~ene u ko-
stret k Isaiji proroku sinu Amosovom.

37:3 I reko{e mu: Ovako veli Jezeckija: Ovo je
dan nevolje i kara i ruga, jer prispe{e deca do poro-
|aja, a nema snage da se rode.

37:4 Da ako je ~uo Gospod Bog tvoj {to re~e
Ravsak, koga poslao car asirski gospodar njegov da
ru`i Boga @ivog i da Ga vre|a re~ima koje je ~uo
Gospod Bog tvoj, pomoli se za ostatak koji se na-
lazi.

37:5 I do|o{e k Isaiji sluge cara Jezeckije.

37:6 I re~e im Isaija: Ovako recite gospodaruu
svom: Ovako veli Gospod: Ne pla{i se od re~i koje
si ~uo, kojima huli{e na me sluge cara asirskog.

37:7 Evo, ja }u pustiti na nj duh, te }e ~uti glas i
vratiti se u svoju zemlju, i u~ini}u da pogine od
ma~a u svojoj zemlji.

37:8 I tako vrativ{i se Ravsak na|e cara asirskog
gde bje Livnu, jer be{e ~uo da je oti{ao od Lahisa.

37:9 A on ~u za Tiraku cara huskog gde kaza{e: Ide da se bije s tobom. I ~uv{i posla poslanike k Jezekiji govore}i:

37:10 Ovako recite Jezekiji caru Judinom: Nemoj da te vara Bog tvoj, u koga se uzda{ govore}i: Ne}e se dati Jerusolim u ruke caru asirskom.

37:11 Eto, ~uo si {ta su u~inili carevi asirski svim zemljama potrv{i ih sasvim; a ti li }e{ se izbaviti?

37:12 Jesu li narode koje satr{e oci moji izbavili bogovi njihovi, Gosance, Harance, Resefe i sinove Edenove koji behu u Telasaru?

37:13 Gde je car ematski i car arfadski i car od grada Sefarvima, od Ene i Ave?

37:14 A kad Jezekija primi knjigu iz ruku poslanika i pro~ita je, otide u dom Gospodnji, i razvi je Jezekija pred Gospodom.

37:15 I pomoli se Jezekija Gospodu govore}i:

37:16 Gospode nad vojskama, Bo`e Izrailjev, koji sedi{ na heruvimima, Ti si sam Bog svim carstvima na zemlji, Ti si stvorio nebo i zemlju.

37:17 Prigni, Gospode, uho svoje i ~uj; otvori, Gospode, o~i svoje i vidi; ~uj sve re~i Senahirima, koji posla da ru`i Boga @ivog.

37:18 Istina je, opusto{ili su carevi asirski sve one narode i zemlje njihove,

37:19 I pobacali su bogove njihove u oganj, jer ne behu bogovi, nego delo ruku ~ove~jih, drvo i kamen, zato ih potr{e.

37:20 I zato, Gospode Bo`e na{, izbavi nas iz ruku njegovih, da poznaju sva carstva na zemlji da si Ti sam Gospod.

37:21 Tada posla Isaija sin Amosov k Jezekiji i poru~i mu: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Usli{io sam za {ta si mi se molio radi Senahirima cara asirskog.

37:22 Ovo je re~ koju izre~e Gospod za nj: Ruga ti se i podsmeva ti se devojka, k}i sionska, za tobom ma{e glavom k}i jerusalimska.

37:23 Koga si ru`io i hulio? I na koga si podigao glas? I podigao uvis o~i svoje? Na Sveca Izrailjevog.

37:24 Preko sluga svojih ru`io si Gospoda i rekao si: S mno{tvom kola svojih iza |oh na visoke gore, na strane livanske, i pose}i }u visoke kedre njegove, i lepe jele njegove, i do}i }u na najvi{i kraj njegov, u {umu njegovog Karmila.

37:25 Ja sam kopao, i pio vodu, i isu{io sam stopama svojim sve potoke gradovima.

37:26 Nisi li ~uo da ja to odavna ~inim i od iskona da sam tako uredio? Sada pu{tam to, da prevrati{ tvrde gradove u puste gomile.

37:27 Zato koji u njima `ive iznemogo{e, upla{i{e se i smeto{e se, posta{e kao trava poljska, kao zelena travica, kao trava na krovovima, koja se su{i pre nego sazri.

37:28 Znam se |enje tvoje i pola `enje tvoje i do la`enje tvoje i kako besni{ na me.

37:29 Jer besni{ na me, i tvoja obest do |e do mojih u{iju, zato }u metnuti brnjicu svoju na nozdrve tvoje, i uzdu svoju u gubicu tvoju, pa }u te odvesti natrag putem kojim si do{ao.

37:30 A tebi ovo neka bude znak: je{ete ove godine {ta samo od sebe rodi, a druge godine {ta opet samo od sebe rodi; a tre}e godine sejte i `anji-te i sadite vinograde i jedite rod iz njih.

37:31 Jer ostatak doma Judinog, {to ostane, opet }e pustiti `ile ozdo i roditi ozgo.

37:32 Jer }e iz Jerusalama iza}i ostatak, i iz gore Siona, koji se sa~uvaju. Revnost Gospoda nad vojskama u~ini}e to.

37:33 Zato ovako veli Gospod za cara asirskog: Ne}e u}i u ovaj grad, niti }e baciti amo strele, ne}e se prima}i k njemu sa {titom, niti }e iskopati opkope oko njega.

37:34 Vrati}e se putem kojim je do{ao, a u grad ovaj ne}e u}i, veli Gospod.

37:35 Jer }u braniti taj grad i sa~uva}u ga sebe radi i radi Davida sluge svog.

37:36 Tada iza |e an |eo Gospodnji i pobi u lo-goru asirskom sto i osamdeset i pet hiljada; i kad usta{e ujutru, a to sve sami mrtvaci.

37:37 Te se podi`e Senahirim car asirski, i otide, i vrativ{i se osta u Nineviji.

37:38 I kad se klanja{e u domu Nisroka boga svog, Adrameleh i Sarasar sinovi njegovi ubi{e ga ma-em, a sami pobego{e u zemlju araratsku, i na njegovo se mesto zacari Esaradon, sin njegov.

GLAVA 38

U to vreme razbole se Jezeckija na smrt; i do|e k njemu prorok Isaija sin Amosov i re~e mu: Ovako veli Gospod: Naredi za ku}u svoju, jer }e{ umreti i ne}e{ ostati `iv.

38:2 A Jezeckija se okrete licem k zidu, i pomoli se Gospodu,

38:3 I re~e: Oh, Gospode, opomeni se da sam je-dnako hodio pred Tobom verno i s celim srcem, i tvorio {ta je Tebi ugodno. I plaka Jezeckija veoma.

38:4 Tada do|e re~ Gospodnja Isaiji govore}i:

38:5 Idi i reci Jezeckiji: Ovako veli Gospod Bog Davida oca tvog: ^uo sam molitvu tvoju, i video sam suze tvoje, evo doda}u ti veku petnaest godi-na.

38:6 I izbavi}u tebe i ovaj grad iz ruku cara asir-skog, i brani}u ovaj grad.

38:7 I ovo neka ti bude znak od Gospoda da }e u~initi Gospod {ta je rekao.

38:8 Evo ja }u vratiti sen po kolencima po koji-ma je si{ao na sun~aniku Ahazovom natrag za de-set kolenaca. I vrati se sunce za deset kolenaca po kolencima po kojima be{e si{lo.

38:9 Ovo napisala Jezeckija car Judin kad se razbo-le, i ozdravi od bolesti svoje:

38:10 Ja rekoh, kad se preseko{e dani moji: Idem k vratima grobnim, uze mi se ostatak godina mojih.

38:11 Rekoh: Ne}u videti Gospoda Gospoda u zemlji `ivih, ne}u vi{e videti ~oveka me|u onima koji stanuju na svetu.

38:12 Vek moj pro|e i prenese se od mene kao {ator pastirski; presekoh `ivot svoj kao tka~, odse}i }e me od osnutka; od jutra do ve~era u~ini}e{ mi kraj.

38:13 Mi{ljah za jutra da }e kao lav potrti sve kosti moje; od jutra do ve~era u~ini}e{ mi kraj.

38:14 Pi{tah kao `dral i kao lastavica, ukah kao golubica, o~i mi i{-ile{e gledaju}i gore: Gospode, u nevolji sam, olak{aj mi.

38:15 [ta da ka`em? On mi kaza, i u~ini. Pro`i-ve}u sve godine svoje po jadu du{e svoje.

38:16 Gospode, o tom se `ivi i u tom je svemu `ivot duha mog, iscelio si me i sa~uvao u `ivotu.

38:17 Evo, na mir do|e mi ljut jad; ali Tebi bi milo da izvu~e{ du{u moju iz jame pogibli, jer si bacio za le|a svoja sve grehe moje.

38:18 Jer ne}e grob Tebe slaviti, ne}e Te smrt hvaliti, i koji si|u u grob ne nadaju se Tvojim istini.

38:19 @ivi, `ivi, oni }e Te slaviti kao ja danas: otac }e sinovima javljati istinu Tvoju.

38:20 Gospod me spase, zato }emo pevati pe-sme moje u domu Gospodnjem dok smo god `ivi.

38:21 A Isaija be{e rekao da uzmu grudu suvih smokava i previju na otok, te }e ozdraviti.

38:22 I Jezeckija be{e rekao: [ta }e biti znak da }u oti}i u dom Gospodnji?

GLAVA 39

U to vreme Merodah-Valadan, sin Valadanov, car vavilonski, posla knjigu s darom Jezeckiji; jer be{e ~uo da je bio bolestan i ozdravio.

39:2 I Jezeckija se obradova tome, i pokaza im sve riznice svoje, srebro i zlato i mirise, i najbolje ulje, i ku}u gde mu be{e oru`je, i {ta se god nala`a-{e u riznicama njegovim, ne osta ni{ta da im ne po-kaza Jezeckija u ku}i svojoj i u svemu gospodstvu svom.

39:3 Tada do|e prorok Isaija k caru Jezeckiji i re~e mu: [ta su govorili ti ljudi i odakle su do{li k te-bi? A Jezeckija re~e: Iz daleke zemlje do{li su k me-ni, iz Vavilona.

39:4 A on re~e: [ta su videli u tvom dvoru? A Jezeckija re~e: Videli su sve {to ima u mom dvoru; nije ostalo ni{ta u riznicama mojim da im nisam pokazao.

39:5 Tada re~e Isaija Jezeckiji: ^uj re~ Gospoda nad vojskama.

39:6 Evo do}i }e vreme kad }e se odneti u Vavilon sve {to ima u ku}i tvojoj, i {to su sabirali oci tvoji do danas, ne}e ostati ni{ta, veli Gospod.

39:7 I sinove tvoje, koji }e iza}i od tebe, koje }e{ roditi, uze}e da budu dvorani u dvoru cara vavilonskog.

39:8 A Jezekija re~e Isaiji: Dobra je re~ Gospodnja koju si rekao. Jo{ re~e: Je li? Za mog veka bi}e mir i vera?

GLAVA 40

Te{ite, te{ite narod moj, govori Bog va{.

40:2 Govorite Jerusalmu ljubazno, i javljajte mu da se navr{io rok njegov, da mu se bezakonje oprostilo, jer je primio iz ruke Gospodnje dvojinom za sve grehe svoje.

40:3 Glas je nekoga koji vi~e: Pripravite u pustinji put Gospodnji, poravnite u pusto{i stazu Bogu na{em.

40:4 Sve doline neka se povise, i sve gore i bregovi neka se slegnu, i {to je krivo neka bude pravo, i neravna mesta neka budu ravna.

40:5 I javi}e se slava Gospodnja, i svako }e telo videti; jer usta Gospodnja govori}e.

40:6 Glas govori: Vi~i. I re~e: [ta da vi~em? Da je svako telo trava i sve dobro njegovo kao cvet poljski.

40:7 Su{i se trava, cvet opada kad duh Gospodnji dune na nj; doista je narod trava.

40:8 Su{i se trava, cvet opada; ali re~ Boga na{eg ostaje doveka.

40:9 Iza|i na visoku goru, Sione, koji javlja{ dobre glasove; podigni silno glas svoj, Jerusalime, koji javlja{ dobre glasove; podigni, ne boj se. Ka`i gradovima Judinim: Evo Boga va{eg.

40:10 Evo, Gospod Bog ide na jakog, i mi{ica }e Njegova ovladati njim; evo plata je njegova kod Njega i delo njegovo pred Njim.

40:11 Kao pastir pa}e stado svoje; u naru~je svoje sabra}e jaganjce, i u nedrima }e ih nositi, a doжилice }e voditi polako.

40:12 Ko je izmerio vodu grstima svojim i nebesa premerio pe|u? Ko je merom izmerio prah zemaljski, i gore izmerio na merila i bregove na poteg?

40:13 Ko je upravljao Duhom Gospodnjim? Ili Mu bio savetnik i nau~io Ga?

40:14 S kim se dogovarao i ko Ga je urazumio i nau~io putu suda, i nau~io Ga znanju i pokazao Mu put razuma?

40:15 Gle, narodi su kao kap iz vedra, i kao pra{ka na merilima broje se; gle, preme{ta ostrva kao pra{ak.

40:16 Ni Livan ne bi bio dosta za oganj, i `ivotinje njegove ne bi bile dosta za `rtvu paljenicu.

40:17 Svi su narodi kao ni{ta pred Njim, manje negoli ni{ta i ta{tina vrede Mu.

40:18 S kim }ete dakle izjedna~iti Boga? I kakvu }ete Mu priliku na{i?}

40:19 Umetnik lije lik, i zlatar ga pozla}uje, i veri`ice srebrne lije.

40:20 A ko je siromah, te nema {ta prineti, bira drvo koje ne trune, i tra`i ve{tog umetnika da na~ini rezan lik, koji se ne pomi~e.

40:21 Ne znate li? Ne ~ujete li? Ne kazuje li vam se od iskona? Ne razumete li od temelja zemaljskih?

40:22 On sedi nad krugom zemaljskim, i njeni su Mu stanovnici kao skakavci; On je razastro nebesa kao platno i razapeo ih kao {ator za stan.

40:23 On obra}a knezove u ni{ta, sudije zemaljske ~ini da su kao ta{tina.

40:24 Kao da nisu posa|eni ni posejani, i kao da im se stablo nije ukorenilo u zemlji, ~im dune na njih, posahnu, i vihor kao plevu raznese ih.

40:25 S kim }ete me dakle izjedna~iti da bih bio kao on? veli Sveti.

40:26 Podignite gore o~i svoje i vidite; ko je to stvorio? Ko izvodi vojsku svega toga na broj i zove svako po imenu, i velike radi sile Njegove i jake mo}i ne izostaje nijedno?

40:27 Za{to govori{, Jakove, i ka`e{, Izrailju: Sakriven je put moj od Gospoda, i stvar moja ne izlazi pred Boga mog?

40:28 Ne zna{ li? Nisi li ~uo da Bog ve~ni Gospod, koji je stvorio krajeve zemaljske, ne sustaje niti se utru|uje? Razumu Njegovom nema mere.

40:29 On daje snagu umornom, i nejakom umno`ava krepost.

40:30 Deca se more i sustaju, i mladi}i padaju;

40:31 Ali koji se nadaju Gospodu, dobijaju novu snagu, podi`u se na krilima kao orlovi, tr~e i ne sustaju, hode i ne more se.

GLAVA 41

U muknite preda mnom, ostrva; i narodi neka se potkrepe, neka pristupe, i tada neka ka`u: Hajdemo da se sudimo.

41:2 Ko je podigao pravdu s istoka? Ko je dozvaao da ide za njim ustopce? Ko joj je pokorio narode i dao joj vlast nad carevima i u~inio te su kao prah ma~u njenom i kao razvejana pleva luku njenom?

41:3 Pogna ih, pro|e mirno putem, kojim ne be{e hodao nogama svojim.

41:4 Ko je uradio i u~inio to? I zove nara{taje od iskona? Ja, Gospod, prvi i poslednji, ja isti.

41:5 Vide{e ostrva i upla{i{e se, krajevi zemaljski zadrhta{e, pribli`i{e se i do|o{e.

41:6 Jedan drugom pomaga{e, i bratu svom govora{e: Budi hrabar.

41:7 Drvodeljja hrabra{e zlatara: koji kleplje hrabra{e onog koji kuje na nakovnju, govore}i: Dobro je za spajanje. I pritvr|iva{e klincima da se ne pomi-e.

41:8 Ali ti, Izrailju, slugo moj; Jakove, koga izabrah, seme Avrama prijatelja mog;

41:9 Ti, koga uzeh s krajeva zemaljskih, i izme|u izabranih njenih dozvah te, i rekoh ti: Ti si moj sluga, ja te izabrah, i ne odbacih tebe;

41:10 Ne boj se, jer sam ja s tobom; ne pla{i se, jer sam ja Bog tvoj; ukrepi}u te i pomo}i }u ti, i podupre}u te desnicom pravde svoje.

41:11 Gle, postide}e se i posrami}e svi koji se ljute na tebe; bi}e kao ni{ta i izginu}e protivnici tvoji.

41:12 Potra`i}e{ suparnike svoje, ali ih ne}e{ na}i, bi}e kao ni{ta, i koji vojuju na te, nesta}e ih.

41:13 Jer ja Gospod Bog tvoj dr`im te za desnicu, i ka`em ti: Ne boj se, ja }u ti pomagati.

41:14 Ne boj se, crvi}u Jakovljevi, narodi}u Izrailjev, ja }u ti pomagati, govori Gospod i Izbavitelj tvoj, Svetac Izrailjev.

41:15 Gle, u~ini}u te da bude{ kao sprava za vr{enje nova sa zupcima: vre}i }e{ gore i satr}e{ ih, i brda }e{ obratiti u plevu.

41:16 Vija}e{ ih, i vetar }e ih odneti i vihor }e ih rasuti, a ti }e{ se veseliti u Gospodu i hvali}e{ se Svecem Izrailjevim.

41:17 Siromahe i uboge, koji tra`e vode a nje nema, kojima se jezik osu{io od `e|i, njih }u usli{iti ja Gospod, ja Bog Izrailjev ne}u ih ostaviti.

41:18 Otvori}u reke na visovima, i izvore usred dolina, pustinju }u obratiti u jezero vodeno, i suvu zemlju u izvore vodene.

41:19 Posadi}u u pustinji kedar, sitim, mirtu i maslinu; posadi}u u pustoj zemlji jelu, brest i {im-ir,

41:20 Da vide i poznaju i da promisle i razumeju da je to uradila ruka Gospodnja, i Svetac Izrailjev da je to stvorio.

41:21 Iznesite parbu svoju, veli Gospod, poka`ite razloge svoje, veli car Jakovljevi.

41:22 Neka do|u i neka nam objave {ta }e biti; objavite nam {ta je prvo bilo, da promislimo i poznamo {ta }e biti iza toga; ili ka`ite nam {ta }e biti unapredak.

41:23 Ka`ite {ta }e biti posle, i pozna}emo da ste bogovi; ili u~inite {ta dobro ili zlo, i divi}emo se i gledati svi.

41:24 Gle, vi niste ni{ta, i delo va{e nije ni{ta; koji vas izbira, gad je.

41:25 Podigoh jednog sa severa, i do}i }e; od istoka sun~anog prizva}e ime moje, stupa}e po glavarama kao po kalu i kao {to lon~ar gazi blato.

41:26 Ko je objavio od iskona, da bismo znali, ili od starina, da bismo rekli: Istina je? Ali nema nikoga da bi objavio, niti ima koga da je napred kazao, niti ima koga da bi ~uo re-i va{e.

41:27 Ja prvi Sionu ka`em: Eto, eto toga. U Jerusalimu }u dati ko }e javljati dobre glasove.

41:28 Jer pogledam, ali nema nikoga, nema me|u njima nijednoga ko bi savetovao; pitam ih, ali ne odgovaraju ni re~i.

41:29 Gle, svi su ta{tina, ni{ta su dela njihova; liveni su likovi njihovi vetar i ni{tavilo.

GLAVA 42

Evo sluge mog, koga podupirem, izabranika mog, koji je mio du{i mojoj; metnu}u Duh svoj na Njega, sud narodima javlja}e.

42:2 Ne}e vikati ni podizati, niti }e se ~uti glas Njegov po ulicama.

42:3 Trsku stu~enu ne}e prelomiti, i sve{tilo koje se pu{i ne}e ugasiti; javlja}e sud po istini.

42:4 Ne}e Mu dosaditi, niti }e se umoriti, dokle ne postavi sud na zemlji, i ostrva }e ~ekati nauku Njegovu.

42:5 Ovako govori Bog Gospod, koji je stvorio nebesa i razapeo ih, koji je rasprostro zemlju i {ta ona ra|a, koji daje disanje narodu {to je na njoj i duh onima {to hode po njoj:

42:6 Ja Gospod dozvah Te u pravdi, i dr`a}u Te za ruku, i ~uva}u Te, i u~ini}u Te da bude{ zavet narodu, videlo narodima;

42:7 Da otvori{ o~i slepima, da izvede{ su`nje iz zatvora i iz tamnice koji sede u tami.

42:8 Ja sam Gospod, to je ime moje, i slavu svoju ne}u dati drugom ni hvalu svoju likovima reza-nim.

42:9 Evo, pre|a{nje do|e, i ja javljam novo, pre nego nastane kazujem vam.

42:10 Pevajte Gospodu pesmu novu, hvalu Njegovu od kraja zemlje, koji se plavite po moru i sve {to je u njemu, ostrva i koji `ivite na njima.

42:11 Pustinja i gradovi njeni, sela gde stanuje Kidar, neka podignu glas, neka pevaju koji `ive po stenama, neka klikuju savrh gora.

42:12 Neka daju slavu Gospodu, i hvalu Njegovu neka javljaju po ostrvima.

42:13 Gospod }e iza}i kao junak, podignu}e revnost svoju kao vojnik, vika}e i klikovati, nadvlada}e neprijatelje svoje.

42:14] utah dugo, ~injah se gluv, ustezah se; ali }u sada vikati kao `ena kad se pora|a, i sve }u po-trti i istrebiti.

42:15 Opuste}u gore i bregove, i svaku travu na njima osu{i}u, i od reka }u na~initi ostrva, i jezera }u isu{iti.

42:16 I vodi}u slepe putem koji nisu znali; vodi}u ih stazama koje nisu znali; obrati}u pred njima mrak u svetlost i {ta je neravno u ravno. To }u im u~initi, i ne}u ih ostaviti.

42:17 Tada }e se vratiti natrag i posramiti se koji se uzdaju u lik rezani, koji govore likovima live-nim: Vi ste na{i bogovi.

42:18 ^ujte, gluvi; progledajte, slepi, da vidite.

42:19 Ko je slep osim sluge mog? I ko je gluv kao poslanik moj koga {aljem? Ko je slep kao Savr{eni? Ko je slep kao sluga Gospodnji?

42:20 Gleda{ mnogo, ali ne vidi{; otvorene su ti u{i, ali ne ~uje{.

42:21 Gospodu be{e mio radi pravde Njegove, u~ini zakon velikim i slavnim.

42:22 A narod je oplenjen i potla~en, svi su koliki povezani u pe}inama i sakriveni u tamnicama; posta{e plen, a nema nikoga da bi izbavio; posta{e grabe`, a nema nikoga da bi rekao: Vрати.

42:23 Ko izme|u vas ~uje ovo i pazi i slu{a za posle?

42:24 Ko je dao Jakova da se potla~i i Izrailja otima~ima? Nije li Gospod, kome zgre{ismo? Jer ne hte{e hoditi putevima Njegovim niti slu{a{e zakon Njegov.

42:25 Zato izli na njih `estoku jarost svoju i silan rat, i zapali ga unaokolo, ali on ne razume; zapali ga, ali on ne mari.

GLAVA 43

Ali sada ovako veli Gospod, koji te je stvorio, Jakove, i koji te je sazdao, Izrailju: ne boj se, jer te otkupih, pozvah te po imenu tvom; moj si.

43:2 Kad po|e{ preko vode, ja }u biti s tobom, ili preko reka, ne}e te potopiti; kad po|e{ kroz ogranj, ne}e{ izgoreti i ne}e te plamen opaliti.

43:3 Jer sam ja Gospod, Bog tvoj, Svetac Izraeljev, Spasitelj tvoj; dadoh u otkup za te Misir, Etiopsku i Sevu mesto tebe.

43:4 Otkako si mi postao drag, proslavio si se i ja te ljubih; i dadoh ljude za te i narode za du{u tvoju.

43:5 Ne boj se, jer sam ja s tobom; od istoka }u dovesti seme tvoje, i od zapada sabra}u te.

43:6 Kaza}u severu: Daj, i jugu: Ne brani; dove-di sinove moje iz daleka i k}eri moje s krajeva zemaljskih,

43:7 Sve, koji se zovu mojim imenom i koje stvorih na slavu sebi, sazdah i na-inih.

43:8 Izvedi narod slepi koji ima o~i, i gluvi koji ima u{i.

43:9 Svi narodi neka se skupe, i neka se saberu plemena; ko je izme|u njih napred kazao to ili nam kazao {ta je bilo pre? Neka dovedu svedoke svoje i opravdaju se; ili neka ~uju, i ka`u: Istina je.

43:10 Vi ste moji svedoci, veli Gospod, i sluga moj koga izabrah, da biste znali i verovali mi i razumeli da sam ja; pre mene nije bilo Boga niti }e posle mene biti.

43:11 Ja sam, ja sam Gospod, i osim mene nema Spasitelja.

43:12 Ja objavih, i spasoh, i napred kazah, i ni-koji tu| bog me|u vama, i vi ste mi svedoci, veli Gospod, i ja sam Bog.

43:13 Ja sam od pre nego dan posta, i niko ne mo`e izbaviti iz moje ruke; kad radim, ko }e smesti?

43:14 Ovako govori Gospod Izbavitelj va{, Svetac Izraeljev: Vas radi posla}u u Vavilon i pobaca}u sve prevornice, i Haldejce s la|ama, kojima se hvale.

43:15 Ja sam Gospod Svetac va{, Stvoritelj Izraeljev, car va{.

43:16 Ovako govori Gospod koji je na~inio po moru put i po silnim vodama stazu,

43:17 Koji izvodi kola i konje, vojsku i silu, da svi popadaju i ne mogu ustati, da se ugase kao {to se gasi sve{tilo:

43:18 Ne pominjite {ta je pre bilo i ne mislite o starim stvarima.

43:19 Evo, ja }u u~initi novo, odmah }e nastati; ne}ete li ga poznati? Jo{ }u na~initi u pustinji put, reke u suvoj zemlji.

43:20 Slavi}e me zveri poljske, zmajevi i sove, {to sam izveo u pustinju vode, reke u zemlji suvoj, da napojim narod svoj, izabranika svog.

43:21 Narod koji sazdah sebi, pripoveda}e hvalu moju.

43:22 A ti, Jakove, ne priziva me, i bejah ti do-sadan, Izrailju.

43:23 Nisi mi prineo jagnjeta na `rtvu paljenicu, i `rtvama svojim nisi me po~astio; nisam te nago-nio da mi slu`i{ prinosima, niti sam te trudio da mi kadi{.

43:24 Nisi mi kupio za novce kada, niti si me pretilinom `rtava svojih nasitio, nego si me mu~io svojim gresima, i dosadio si mi bezakonjem svo-jim.

43:25 Ja, ja sam bri{em tvoje prestupe sebe radi, i greha tvojih ne pominjem.

43:26 Opomeni me, da se sudimo, kazuj, da se opravda{.

43:27 Otac tvoj prvi sagre{i, i u~itelji tvoji skri-vi{e mi.

43:28 Zato }u izbaciti iz svetinje knezove, i da-}u Jakova u prokletstvo i Izrailja u sramotu.

GLAVA 44

Ali sada ~uj, Jakove, slugo moj, i Izrailju, ko-ga izabrah.

44:2 Ovako veli Gospod, koji te je stvorio i sa-zdao od utrobe materine, i koji ti poma`e: ne boj se, slugo moj Jakove, i mili, koga izabrah.

44:3 Jer }u izliti vodu na `ednoga i potoke na suvu zemlju, izli}u Duh svoj na seme tvoje i blago-slov svoj na tvoje natra`je.

44:4 I procveta}e kao u travi, kao vrbe pokraj potoka.

44:5 Ovaj }e re}i: Ja sam Gospodnji, a onaj }e se zvati po imenu Jakovljevom, a drugi }e se pisati svojom rukom Gospodnji, i preziva}e se imenom Izrailjevim.

44:6 Ovako govori Gospod Car Izrailjev i Izbavitelj njegov, Gospod nad vojskama: ja sam prvi i ja sam poslednji, i osim mene nema Boga.

44:7 I ko kao ja ogla}uje i objavljuje ovo, ili mi ure|uje otkako naselih stari narod? Neka im javi {ta }e biti i {ta }e do}i.

44:8 Ne bojte se i ne pla}ite se; nisam li ti davno kazao i objavio? Vi ste mi svedoci; ima li Boga osim mene? Da, nema stene, ne znam ni jedne.

44:9 Koji grade rezane likove, svi su ni{ta, i mile stvari njihove ne poma`u ni{ta, i one su im svedoci da ne vide i ne razumeju, da bi se posramili.

44:10 Ko gradi boga i lije lik, nije ni na kakvu korist.

44:11 Gle, svi }e se drugovi njegovi posramiti, i umetnici vi{e od drugih ljudi; neka se skupe svi i stanu, bi}e ih strah i posrami}e se svi.

44:12 Kova~ kle{tima radi na `ivom ugljevlju, i kuje ~eki}em, i radi snagom svoje ruke, gladije, te iznemogne, i ne pije vode, te sustane.

44:13 Drvodeljja raste`e vrpca i bele`i crvenilom, te{e i zaokru`uje, i na~inja kao lik ~ove~ji, kao lepog ~oveka, da stoji u ku}i.

44:14 Se~e sebi kedre, i uzima ~esevinu i hrast ili {ta je naj~vr}e me|u drve}em {umskim; sadi jasen, i od da`da raste.

44:15 I biva ~oveku za oganj, i uzme ga, te se greje; upali ga, te pe~e hleb; i jo{ gradi od njega boga i klanja mu se; gradi od njega lik rezan, i pada na kolena pred njim.

44:16 Polovinu lo`i na oganj, uz polovinu jede meso ispekav{i pe~enje, i biva sit, i greje se i govori: Aha, ogrejah se, videh oganj.

44:17 A od ostatka gradi boga, rezan lik svoj, pada pred njim na kolena i klanja se, i moli mu se i govori: Izbavi me, jer si ti bog moj.

44:18 Ne znaju, niti razumeju, jer su im o~i zaslepljene da ne vide, i srca, da ne razumeju.

44:19 Niti uzimaju na um, nema znanja ni razuma da bi koji rekao: Polovinu ovog spalih na oganj, i na uglju od njega ispekoh hleb, ispekoh meso i jedoh; i od ostatka eda li }u na~initi gad, i panju drvenom ho}u li se klanjati?

44:20 Takav se hrani pepelom, prevareno srce zavodi ga da ne mo`e izbaviti du{u svoju, niti re}i: Nije li la` {to mi je u desnici?

44:21 Pamti to, Jakove i Izrailju, jer si moj sluga; ja sam te sazdao, sluga si moj, Izrailju, ne}u te zaboraviti.

44:22 Rasu}u kao oblak prestupe tvoje, i grehe tvoje kao maglu; vrati se k meni, jer sam te izbavio.

44:23 Pevajte, nebesa, jer Gospod u~ini, podvikujte, nizine zemaljske, popevajte, gore, {ume i sva drva u njima, jer izbavi Gospod Jakova i proslavi se u Izrailju.

44:24 Ovako govori Gospod, Izbavitelj tvoj, koji te je sazdao od utrobe materine: ja Gospod na~inih sve: razapeh nebo sam, rasprostreh zemlju sam sobom;

44:25 Uni{tavam znake la`ljivcima, i vra~e obezumljujem, vra}am natrag mudrace, i pretvaram mudrost njihovu u ludost;

44:26 Potvr|ujem re~ sluge svog, i navr{ujem savet glasnika svojih; govorim Jerusalimu: Naseli}e{ se, i gradovima Judinim: Sazida}ete se; i pustoline njihove podignu}u;

44:27 Govorim dubini: Presahni i isu{i}u reke tvoje;

44:28 Govorim Kiru: Pastir si moj; i izvr{i}e svu volju moju, i kaza}e Jerusalimu: Sazida}e{ se, i crkvi: Osnova}e{ se.

GLAVA 45

Ovako govori Gospod pomazaniku svom Kiru, koga dr`im za desnicu, da oborim pred njim narode i careve raspa{em, da se otvaraju vrata pred njim i da ne budu vrata zatvorena:

45:2 Ja }u i}i pred tobom, i puteve neravne poravni}u, vrata bronzana razbi}u i prevornice gvozdene slomi}u.

45:3 I da}u ti blago tajno i bogatstvo sakriveno, da pozna{ da sam ja Gospod Bog Izrailjev, koji te zovem po imenu.

45:4 Radi sluge svog Jakova i Izrailja izabranika svog prozvah te imenom tvojim i prezimenom, premda me ne zna{.

45:5 Ja sam Gospod, i nema drugog, osim mene nema boga; opasah te, premda me ne zna{.

45:6 Da bi poznali od istoka sun-anog i od zapada da nema drugog osim mene; ja sam Gospod i nema drugog.

45:7 Koji pravim svetlost i stvaram mrak, gradim mir i stvaram zlo; ja Gospod ~inim sve to.

45:8 Rosite, nebesa, ozgo, i oblaci neka kaplju pravdom, neka se otvori zemlja i neka rodi spasenjem i zajedno neka uzraste pravda; ja Gospod stvorih to.

45:9 Te{ko onom ko se sva|a s Tvorcem svojim; crep s drugim crepovima neka se sva|a; ali ho}e li kao re}i lon-aru svom: [ta radi{? Za tvoj posao nema ruku.

45:10 Te{ko onom ko govori ocu: [to ra|a{? I `eni: [to se pora|a{?

45:11 Ovako veli Gospod Svetac Izrailjev i Tvorac njegov: Pitajte me {ta }e biti; za sinove moje i za delo ruku mojih nare|ujte mi.

45:12 Ja sam na-inio zemlju i ~oveka na njoj stvorio, ja sam razapeo nebesa svojim rukama, i svoj vojsci njihovoj dao zapovest.

45:13 Ja ga podigoh u pravdi, i sve puteve njegove poravni}u; on }e sazi dati moj grad i roblje moje otpusti}e, ne za novce ni za darove, veli Gospod nad vojskama.

45:14 Ovako veli Gospod: Trud misirski i trgovina etiopska i Savaca ljudi visokog rasta do}i }e k tebi i biti tvoja; za tobom }e pristati, u okovima }e i}i, i tebi }e se klanjati, tebi }e se moliti govore}i: Doista, Bog je u tebi, i nema drugog Boga.

45:15 Da, ti si Bog, koji se krije{, Bog Izrailjev, Spasitelj.

45:16 Oni }e se svi postideti i posramiti, oti}i }e sa sramotom svikoliki koji grade likove.

45:17 A Izrailja }e spasti Gospod spasenjem ve-nim, ne}ete se postideti niti }ete se osramotiti doveka.

45:18 Jer ovako veli Gospod, koji je stvorio nebo, Bog, koji je saznao zemlju i na-inio je i utvrdio, i nije je stvorio naprazno, nego je na-inio da se na njoj nastava: ja sam Gospod, i nema drugog.

45:19 Nisam govorio tajno ni na mra-nom mestu na zemlji, nisam rekao semenu Jakovljevom: Tra`ite me uzalud. Ja Gospod govorim pravdu, javljam {ta je pravo.

45:20 Skupite se i do|ite, pristupite svi koji ste se izbacili izme|u naroda. Ni{ta ne znaju koji nose drvo od svog lika i mole se bogu koji ne mo`e pomo}i.

45:21 Oglasite, i dovedite, neka ve}aju zajedno: ko je to od starine kazao? Ko je javio jo{ onda? Nisam li ja, Gospod? Nema osim mene drugog Boga, nema Boga pravednog i Spasitelja drugog osim mene.

45:22 Pogledajte u mene, i spa}ete se svi krajevi zemaljski; jer sam ja Bog, i nema drugog.

45:23 Sobom se zakleh; iza|e iz usta mojih re-pravedna, i ne}e se pore}i, da }e im se pokloniti svako koleno, i zaklinjati se svaki jezik,

45:24 I govori}e: U Gospodu je pravda i sila; k Njemu }e do}i; ali }e se posramiti svi koji se gneve na Nj.

45:25 U Gospodu }e se opravdati i proslaviti sve seme Izrailjevo.

GLAVA 46

Pade Vil, izvali se Nevo; likovi njihovi metnu}e se na `ivotinju i na stoku; {ta nosite, te{ko je, i umori}e.

46:2 Izvali}e se, pado}e svi, ne mogo}e izbaviti tovar, nego i sami odo}e u ropstvo.

46:3 Slu{ajte me, dome Jakovljevi i svi koji ste ostali od doma Izrailjevog, koje nosim od utrobe, koje dr`im od ro|enja.

46:4 I do starosti va{e ja }u biti isti, i ja }u vas nositi do sedog veka; ja sam stvorio i ja }u nositi, ja }u vas nositi i izbavi}u.

46:5 S kim }ete me izjedna~iti i uporediti? Koga }ete mi uzeti za priliku da bi bio kao ja?

46:6 Prosipaju zlato iz toboca i mere srebro na merila, pla}aju zlataru da na~ini od njega boga, pred kojim padaju i klanjaju se.

46:7 Me}u ga na rame i nose ga, i postavljaju ga na mesto njegovo, te stoji i ne mi~e se s mesta svog; ako ga ko zove, ne odziva se niti ga izbavlja iz nevolje njegove.

46:8 Pamтите to, i poka`ite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

46:9 Pamтите {ta je bilo od starine; jer sam ja Bog, i nema drugog Boga, i niko nije kao ja,

46:10 Koji od po~etka javljam kraj i izdaleka {ta jo{ nije bilo; koji ka`em: namera moja stoji i u~ini}u sve {to mi je volja.

46:11 Zovem s istoka pticu i iz daleke zemlje ~oveka koji }e izvr{iti {ta sam naumio. Rekoh i dove{ }u to, naumih i u~ini}u.

46:12 Slu{ajte me, koji ste upornog srca, koji ste daleko od pravde.

46:13 Pribli`ih pravdu svoju, nije daleko, i spasenje moje ne}e odocniti, jer }u u Sionu postaviti spasenje, u Izrailju slavu svoju.

GLAVA 47

Si|i i sedi u prah, devojko, k}eri vavilonska; sedi na zemlju, nema prestola, k}eri haldejska; jer se ne}e{ vi{e zvati ne`na i ljupka.

47:2 Uzmi `rvnje, i melji bra{no, otkrij kosu svoju, izuj se, zagali noge, idi preko reka.

47:3 Otkri}e se golotinja tvoja, i vide}e se sramota tvoja; osveti}u se, i niko mi ne}e smetati.

47:4 Ime je Izbavitelju na{em Gospod nad voj-skama, Svetac Izrailjev.

47:5 Sedi }ute}i, i u|i u tamu, k}eri haldejska; jer se ne}e{ vi{e zvati gospo|a carstvima.

47:6 Razgnevih se na narod svoj, oskvrnih nasledstvo svoje i predadoh ga tebi u ruke; a ti im ne

pokaza milosti; na starce si metala prete{ki jaram svoj;

47:7 I govorila si: Doveka }u biti gospo|a; ali nikad nisi to uzimala na um, niti si pomi{ljala {ta }e biti na posletku.

47:8 Sada dakle ~uj ovo, koja `ivi{ u slastima i bez brige sedi{ i govori{ u srcu svom: Ja sam, i nema druge osim mene, ne}u biti udovica niti }u osiroteti.

47:9 To }e ti oboje do}i ujedanput, u isti dan, da osiroti{ i obudovi{, do}i }e ti potpuno, radi mno{tva ~ini tvojih i radi velike sile ~aranja tvog.

47:10 Jer si se pouzdala u zlo}u svoju govore}i: Niko me ne vidi. Mudrost tvoja i znanje tvoje prevari{e te, te si govorila u srcu svom: Ja sam, i osim mene nema druge.

47:11 Zato }e do}i na te zlo, a ne}e{ znati odakle izlazi, i popa{e te nevolja, da je ne}e{ mo}i odbiti, i do}i }e na te ujedanput pogibao, za koju ne}e{ znati.

47:12 Stani sada s vra~anjem svojim i s mno{tvom ~ini svojih, oko kojih si se trudila od mladosti svoje, ne bi li se pomogla, ne bi li se okrepila.

47:13 Umorila si se od mno{tva namera svojih; neka stanu sada zvezdari, koji gledaju zvezde, koji prori~u svakog meseca, i neka te sa~uvaju od onog {to }e do}i na te.

47:14 Gle, oni su kao pleva, oganj }e ih spaliti, ni sami sebe ne}e izbaviti iz plamena; ne}e ostati uglja da se ko ogreje, ni ognja da bi se posedelo kod njega.

47:15 Takvi }e biti oni s kojima si se trudila i s kojima si trgovala od mladosti svoje, razbe}i }e se svaki na svoju stranu; ne}e biti nikoga da te izbavi.

GLAVA 48

^ujte ovo, dome Jakovljevi, koji se zovete imenom Izrailjevim, i iz vode Judine iza|oste, koji se kunete imenom Gospodnjim, i Boga Izrailjevog pominjete, ali ne po istini i po pravdi.

48:2 Jer se imenuju po Svetom gradu, oslanjaju se na Boga Izrailjevog, kome je ime Gospod nad vojskama.

48:3 [ta je pre bivalo, kazivah napred odavno, i {ta iz mojih usta iza|e i objavih, u~inih brzo i zbi se.

48:4 Znao sam da si uporan, i vrat da ti je gvozdena `ila, i ~elo da ti je od bronzne.

48:5 I zato ti odavna objavih, pre nego se zbi kazah ti, da ne bi rekao: Idol moj u~ini to, i lik moj rezani i lik moj live ni zapovedi{e tako.

48:6 ^uo si; pogledaj sve to; a vi ne}ete li objavljivati? Odsele ti javljam novo i sakriveno, {ta nisi znao;

48:7 Sada se stvori, i nedavno, i pre ovog dana nisi ~uo, da ne ka`e{: Gle, znao sam.

48:8 Niti si ~uo ni znao, i pre ti se u{i ne otvorio{e, jer znadoh da }e{ ~initi neveru, i da se zove{ prestupnik od utrobe materine.

48:9 Imena svog radi ustegnu}u gnev svoj, i radi hvale svoje uzdr`a}u se prema tebi, da te ne istrebim.

48:10 Evo, pretopi}u te, ali ne kao srebro, prebra}u te u pe}i nevolje.

48:11 Sebe radi, sebe radi u~ini}u, jer kako bi se hulilo na ime moje? I slave svoje ne}u dati drugom.

48:12 ^uj me, Jakove i Izrailju, kog ja pozvah: ja sam prvi, ja sam i poslednji.

48:13 I moja je ruka osnovala zemlju, i moja je desnica izmerila nebesa pe|u; kad ih zovnem, svi do|u.

48:14 Skupite se svi i ~ujte: ko je od njih objavio ovo? Gospod ga miluje, on }e izvr{iti volju Njegovu na Vavilonu, i mi{ica }e Njegova biti nasuprot Haldejcima.

48:15 Ja, ja rekoh, i pozvah ga, dove{ }u ga, i bi }e sre}an na svom putu.

48:16 Pristupite k meni, ~ujte ovo: od po~etka nisam govorio tajno; otkako to bi, bejah onde; a sada Gospod Gospod poslao me i Duh Njegov.

48:17 Ovako veli Gospod, Izbavitelj tvoj, Svetac Izrailjev: Ja sam Gospod Bog tvoj koji te u~im da

bi napredovao, vodim te putem kojim treba da ide{.

48:18 O, da si pazio na zapovesti moje! Mir bi tvoj bio kao reka, i pravda tvoja kao valovi morski;

48:19 I semena bi tvog bilo kao peska, i poroda utrobe tvoje kao zrna njegovih; ime se njihovo ne bi zatrla ni istrebilo ispred mene.

48:20 Iza|ite iz Vavilona, be`ite od Haldejaca; glasno pevaju}i objavljajte, kazujte, razgla{ajte do krajeva zemaljskih; recite: Izbavi Gospod slugu svog Jakova.

48:21 Ne}e o`edneti kad ih povede preko pustinje; vodu iz stene to~i}e im, jer }e rascepiti kamen i pote}i }e voda.

48:22 Nema mira bezbo`nicima, veli Gospod.

GLAVA 49

Poslu{ajte me, ostrva, i pazite narodi daleki. Gospod me pozva od utrobe; od utrobe matere moje pomenu ime moje.

49:2 I u~inio je usta moja da su kao o{tar ma~, u senu ruke svoje sakri me; u~inio me je sjajnom strelom, i tulu svom sakri me.

49:3 I re~e mi: Ti si sluga moj, u Izrailju }u se tobom proslaviti.

49:4 A ja rekoh: Uzalud se trudih, uzalud i naprazno potro{ih silu svoju; ali opet sud je moj u Gospoda i posao moj u Boga mog.

49:5 A sada govori Gospod, koji me je sazdao od utrobe materine da sam Mu sluga, da Mu dovedem natrag Jakova; ako se Izrailj i ne sabere, opet }u se proslaviti pred Gospodom, i Bog }e moj biti sila moja.

49:6 I re~e mi: Malo je da mi bude{ sluga da se podigne pleme Jakovljevo i da se vrati ostatak Izrailjev, nego te u~inim videlom narodima da bude{ moje spasenje do krajeva zemaljskih.

49:7 Ovako veli Gospod, Izbavitelj Izrailjev, Svetac njegov, onome koga preziru, na koga se gadi narod, služi onih koji gospodare: carevi }e videti i ustati, i knezovi }e se pokloniti radi Gospoda, ko-

ji je veran, radi Sveca Izrailjevog, koji te je izabrao.

49:8 Ovako veli Gospod: U vreme milosno usli{i}h te, i u dan spasenja pomogoh ti; i ~uva}u te i da}u te da bude{ zavet narodu da utvrdi{ zemlju i nasledi{ opustelo nasledstvo;

49:9 Da ka`e{ su`njima: Iza|ite; onima koji su u mraku: Poka`ite se. Oni }e pokraj puteva pasti, i pa{a }e im biti po svim visokim mestima.

49:10 Ne}e biti gladni ni `edni, ne}e ih biti vrui}ina ni sunce; jer kome ih je `ao, on }e ih voditi, i pokraj izvora vodenih provodi}e ih.

49:11 I sve gore svoje obrati}u u puteve, i staze }e moje biti povi{ene.

49:12 Gle, ovi }e iz daleka do}i, gle, i oni od severa i od zapada, i oni iz zemlje sinske.

49:13 Pevajte, nebesa, i veseli se, zemljo, podvikujte, gore, veselo; jer Gospod ute{i svoj narod, i na nevoljnike svoje smilova se.

49:14 Ali Sion re~e: Ostavi me Gospod, i zaboravi me Gospod.

49:15 Mo`e li `ena zaboraviti porod svoj da se ne smiluje na ~edo utrobe svoje? A da bi ga i zaboravila, ja ne}u zaboraviti tebe.

49:16 Gle, na dlanovima sam te izrezao; zidovi su tvoji jednako preda mnom.

49:17 Pohita}e sinovi tvoji, a koji te raskopava{e i pusto{i{e, oti}i }e od tebe.

49:18 Podigni o~i svoje unaokolo, i vidi: svi se oni skupljaju i idu k tebi. Tako bio ja `iv, veli Gospod, svima njima kao nakitom zaodenu}e{ se, i uresi}e{ se njima kao nevesta.

49:19 Jer razvaline tvoje i pustoline i potvrvena zemlja tvoja bi}e tada tesna za stanovnike kad se udalje oni koji te pro`dira}e.

49:20 I deca koju }e{ imati, po{to si bila bez dece, re}i }e da ~uje{: Tesno mi je ovo mesto, pomakni se da se mogu nastaniti.

49:21 A ti }e{ re}i u srcu svom: Ko mi ih rodi, jer bejah sirota i inokosna, zarobljena i prognana? I ko ih othrani? Eto, ja bejah ostala sama, a gde oni behu?

49:22 Ovako veli Gospod Gospod: Evo, podignu}u ruku svoju k narodima, i k plemenima }u podignuti zastavu svoju, i done}e sinove tvoje u naru~ju, i k}eri tvoje na ramenima }e se nositi.

49:23 I carevi }e biti hranitelji tvoji i carice njihove tvoje dojkinja, i klanja}e ti se licem do zemlje, i prah s nogu tvojih liza}e, i pozna}e{ da sam ja Gospod, i da se ne}e osramotiti oni koji mene ~ekaju.

49:24 Ho}e li se junaku uzeti plen i ho}e li se oteti roblje pravednome?

49:25 Jer ovako govori Gospod: i roblje junaku uze}e se i plen jakome ote}e se, jer }u se ja preti s onima koji se s tobom pru, i sinove tvoje ja }u izbaviti;

49:26 I koji ti krivo ~ine, nahrani}u ih njihovim mesom i opi}e se svojom krvlju kao novim vinom; i pozna}e svako telo da sam ja Gospod Spasitelj tvoj i Izbavitelj tvoj, jaki Bog Jakovljevi.

GLAVA 50

Ovako veli Gospod: Gde je raspusna knjiga matere va{e kojom je pustih? Ili koji je izme|u rukodavalaca mojih kome vas prodadoh? Gle, za bezakonja svoja prodadoste se i za va{e prestupe bi pu{tena mati va{a.

50:2 Za{to kad do|oh ne bi nikoga? Kad zvah, niko se ne odazva? Da nije kako god okra}ala ruka moja, te ne mo`e iskupiti? Ili nema u mene snage da izbavim? Gle, pretnjom svojom isu{ujem more; obra}am reke u pustinju da se usmrde ribe njihove zato {to nestane vode, i mru od `e|i.

50:3 Obla~im nebesa u mrak, i kostret im dajem za pokriva~.

50:4 Gospod Gospod dade mi jezik u~en da umem progovoriti zgodnu re~ umornom; budi svako jutro, budi mi u{i, da slu{am kao u~enici.

50:5 Gospod Gospod otvori mi u{i, i ja se ne protivih, ne odstupih natrag.

50:6 Le|a svoja podmetah onima koji me behu i obraze svoje onima koji me ~upahu; ne zaklonih lica svog od ruga ni od zapljivanja.

50:7 Jer mi Gospod Gospod poma`e, zato se ne osramotih, zato stavih ~elo svoje kao kremen, i znam da se ne}u postideti.

50:8 Blizu je Onaj koji me pravda; ko }e se preti sa mnom? Stanimo zajedno; ko je suparnik moj? Neka pristupi k meni.

50:9 Gle, Gospod Gospod pomaga}e mi: ko }e me osuditi? Gle, svi }e oni kao haljina ovet{ati, moljac }e ih izjesti.

50:10 Ko se me|u vama boji Gospoda i slu{a glas sluge Njegovog? Ko hodi po mraku i nema videla, neka se uzda u ime Gospodnje i neka se oslanja na Boga svog.

50:11 Gle, svi koji lo`ite oganj i opasujete se iskrama, idite u svetlosti ognja svog i u iskrama koje raspaliste. To vam je iz moje ruke, u mukama }ete le`ati.

GLAVA 51

Poslu{ajte me koji idete za pravdom, koji tra`ite Gospoda; pogledajte stenu iz koje ste ise~eni, i duboku jamu iz koje ste iskopani;

51:2 Pogledajte Avrama, oca svog, i Saru, koja vas je rodila, kako ga inokosnog pozvah i blagoslovih ga i umno`ih ga.

51:3 Jer }e Gospod ute{iti Sion, ute{i}e sve razvaline njegove, i pustinju njegovu u~ini}e da bude kao Edem i pusto{ njegova kao vrt Gospodnji, radost }e se i veselje nalaziti u njemu, zahvaljivanje i pevanje.

51:4 Poslu{aj me, narode moj, i ~uj me, rode moj; jer }e zakon od mene iza}i i sud svoj postavi}u da bude videlo narodima.

51:5 Blizu je pravda moja, iza}i }e spasenje moje, i mi{ice }e moje suditi narodima; mene }e ostrva ~ekati i u moju }e se mi{icu uzdati.

51:6 Podignite k nebu o~i svoje i pogledajte dole na zemlju; jer }e nebesa i{~eznuti kao dim i zemlja }e kao haljina ovet{ati, i koji na njoj `ive pomre}e tako|e; a spasenje }e moje ostati doveka, a pravde moje ne}e nestati.

51:7 Poslu{ajte me koji znate pravdu, narode, kome je u srcu zakon moj. Ne bojte se ru`enja ljudskog i od huljenja njihovog ne pla{ite se.

51:8 Jer }e ih moljac izjesti kao haljinu, i kao vunu izje}e ih crv; a pravda moja ostaje doveka i spasenje moje od kolena na koleno.

51:9 Probudi se, probudi se, obuci se u silu, mi{ico Gospodnja; probudi se kao u staro vreme, za nara{taja pro{lih; nisi li ti isekla Ravu i ranila zmaja?

51:10 Nisi li ti isu{ila more, vodu bezdana velikog, od dubine morske na~inila put da pro|u izbavljeni?

51:11 Tako oni koje iskupi Gospod neka se vrate i do|u u Sion pevaju}i, i veselje ve~no neka bude nad glavom njihovom; radost i veselje neka zadbiju, a `alost i uzdisanje neka be`i.

51:12 Ja, ja sam ute{itelj va{; ko si ti da se boji{ ~oveka smrtnog i sina ~ove~jeg, koji je kao trava?

51:13 I zaboravio si Boga Tvorca svog, koji je razapeo nebesa i osnovao zemlju? I jednako se boji{ svaki dan gneva onog koji te prite{njuje kad se sprema da zatire? A gde je gnev onog koji prite{njuje?

51:14 Brzo }e se oprostiti su`anj, ne}e umreti u jami, niti }e biti bez hleba.

51:15 Jer sam ja Gospod Bog tvoj, koji raskidam more, da valovi njegovi bu~e; Gospod nad vojskama ime mi je.

51:16 Ja ti metnuh u usta re~i svoje i senom ruke svoje zaklonih te, da utvrdim nebesa i osnujem zemlju, i ka`em Sionu: Ti si moj narod.

51:17 Probudi se, probudi se, ustani, Jerusalime! Koji si pio iz ruke Gospodnje ~a}u gneva Njegovog, pio si, i talog iz stra{ne ~a}e ispio si.

51:18 Od svih sinova koje je rodio nijedan ga nije vodio, i od svih sinova koje je othranio nijedan ga nije prihvatio za ruku.

51:19 Ovo te dvoje zadesi; ko te po`ali? Pusto{ i rasap, i glad i ma~; ko }e te ute{iti?

51:20 Sinovi tvoji obamrli le`e po krajevima svih ulica kao bivo u mre`i puni gneva Gospodnjeg, i karanja Boga tvog.

51:21 Zato ~uj ovo, nevoljni, i pijani, ne od vina.

51:22 Ovako veli Gospod tvoj, Gospod i Bog tvoj, koji brani svoj narod: Evo uzimam iz tvoje ruke ~a{u stra{nu, talog u ~a{i gneva svog; ne}e{ vi{e piti.

51:23 Nego }u je dati u ruke onima koji te mu~e, koji govori{e du{i tvojoj: Sagni se da pre|emo, i ti si im podmetao le|a svoja da budu kao zemlja i kao ulica onima koji prelaze.

GLAVA 52

Probudi se, probudi se, obuci se u silu svoju, Sione; obuci krasne haljine svoje, Jerusalime grade sveti; jer ne}e vi{e u}i u tebe neobrezani i ne~isti.

52:2 Otresi prah sa sebe, ustani, sedi, Jerusalime; skinij okove s vrata svog, zarobljena k}eri sionska.

52:3 Jer ovako veli Gospod: Zabadava se prodadoste, i iskupiste se bez novca.

52:4 Jer ovako veli Gospod Gospod: U Misir si|e moj narod pre da onde `ive kao do{l}jaci, ali Misirci im ~ini{e silu ni za {ta.

52:5 A sada {ta }u tu? veli Gospod. Jer je narod moj zaboravljen niza{ta; koji vladaju njim, cvelega, veli Gospod, i jednako svaki dan huli se na ime moje.

52:6 Zato }e poznati narod moj ime moje, zato }e poznati u onaj dan da sam ja koji govorim: Evo me.

52:7 Kako su krasne na gorama noge onog koji nosi dobre glase, koji ogla{uje mir, koji javlja dobro, ogla{uje spasenje, govori Sionu: Bog tvoj caruje.

52:8 Stra`ari }e tvoji podignuti glas, podignu}e glas, i svi }e zapevati, jer }e o~ima videti gde Gospod vodi natrag Sion.

52:9 Klikujte i pevajte, razvaline jerusalimske, jer Gospod ute{i narod svoj, izbavi Jerusalem.

52:10 Zagali Gospod svetu mi{icu svoju pred svim narodima, da vide svi krajevi zemaljski spasenje Boga na{eg.

52:11 Odstupite, odstupite, iza|ite odatle, ne do-ite se ni~eg ne~istog; iza|ite ispred njega, o~istite se vi koji nosite sudove Gospodnje.

52:12 Jer ne}ete iza}i u hitnji, niti }ete i}i be`e~i; jer }e Gospod i}i pred vama, i zadnja vojska bi}e vam Bog Izrailjev.

52:13 Gle, sluga }e moj biti sre}an, podignu}e se i uzvisi}e se i proslavi}e se.

52:14 Kako se mnogi za~udi{e Tebi, {to be{e nagr|en u licu mimo svakog ~oveka, i u stasu mimo sinova ~ove~jih,

52:15 Tako }e opet udiviti mnoge narode, carevi }e pred Njim zatisnuti usta svoja, jer }e videti {ta im nije kazivano i razume}e {ta nisu slu{ali.

GLAVA 53

Ko verova propovedanju na{em, i mi{ica Gospodnja kome se otkri?

53:2 Jer izni~e pred Njim kao {ibljika, i kao koren iz suve zemlje; ne bi obli~ja ni lepote u Njega; i videsmo Ga, i ne be{e ni{ta na o~ima, ~ega radi bismo Ga po`eleli.

53:3 Prezren be{e i odba~en izme|u ljudi, bolnik i vi~an bolestima, i kao jedan od koga svak zaklanja lice, prezren da Ga niza{ta ne uzimasm.

53:4 A On bolesti na{e nosi i nemo}i na{e uze na se, a mi mi{ljasmo da je ranjen, da Ga Bog bije i mu~i.

53:5 Ali On bi ranjen za na{e prestupe, izbijen za na{a bezakonja; kar be{e na Njemu na{eg mira radi, i ranom Njegovom mi se iscelismo.

53:6 Svi mi kao ovce za|osmo, svaki nas se okrenu svojim putem, i Gospod pusti na Nj bezakonje svih nas.

53:7 Mu~en bi i zlostavljen, ali ne otvori usta svojih; kao jagnje na zaklanje vo|en bi i kao ovca nema pred onim koji je stri`e ne otvori usta svojih.

53:8 Od teskobe i od suda uze se, a rod Njegov ko }e iskazati? Jer se istr`e iz zemlje `ivih i za pre-stupe naroda mog bi ranjen.

53:9 Odredi{e Mu grob sa zlo~incima, ali na smrti bi s bogatim, jer ne u~ini nepravdu, niti se na|e prevara u ustima Njegovim.

53:10 Ali Gospodu bi volja da Ga bije, i dade Ga na muke; kad polo`i du{u svoju u prinos za greh, vide}e natra`je, produ`i}e dane, i {ta je Go-spodu ugodno napredova}e Njegovom rukom.

53:11 Vide}e trud du{e svoje i nasiti}e se; pra-vedni sluga moj opravda}e mnoge svojim pozna-njem, i sam }e nositi bezakonja njihova.

53:12 Zato }u Mu dati deo za mnoge, i sa silni-ma }e deliti plen, jer je dao du{u svoju na smrt, i bi metnut me|u zlo~ince, i sam nosi grehe mnogih, i za zlo~ince se moli.

GLAVA 54

Veseli se, nerotkinjo koja ne ra|a{, zapevaj i poklikni ti, koja ne trpi{ muke od poro|aja, jer pusta ima vi{e dece nego li ona koja ima mu`a, veli Gospod.

54:2 Ra{iri mesto {atora svog, i zavese stana tvog neka se razastru, ne brani, produ`i u`a svoja, kolje svoje utvrdi.

54:3 Jer }e{ se nadesno i nalevo rasprostraniti, i seme }e tvoje naslediti narode, i puste }e gradove naseliti.

54:4 Ne boj se, jer se ne}e{ osramotiti, i nemoj se stideti, jer ne}e{ biti prekorna, nego }e{ zabora-viti sramotu mladosti svoje, i prekora udovi{tva svog ne}e{ se vi{e se}ati.

54:5 Jer ti je mu` Tvorac tvoj, ime Mu je Go-spod nad vojskama, i Izbavitelj ti je Svetac Izrai-ljev, Bog svoj zemlji zva}e se.

54:6 Jer kao `enu ostavljenju i u duhu o`alo}e-nu dozva te Gospod, i kao mladu `enu pu{tenu, go-vori Gospod.

54:7 Zamalo ostavih te, ali s velikom milo{u pribra}u te.

54:8 U malom gnevu sakrih za ~as lice svoje od tebe, ali }u te ve~nom milo{u pomilovati, veli Izbavitelj tvoj Gospod.

54:9 Jer mi je to kao potop Nojev: jer kao {to se zakleh da potop Nojev ne}e vi{e do}i na zemlju, tako se zakleh da se ne}u razgneviti na te niti }u te karati.

54:10 Ako }e se i gore pomaknuti i humovi se pokolebati, opet milost moja ne}e se odmaknuti od tebe, i zavet mira mog ne}e se pokolebati, veli Go-spod, koji ti je milostiv.

54:11 Nevoljnice, koju vetar razme}e, koja si bez utehe, evo ja }u namestiti kamenje tvoje na mramoru porfirnom, i osnova}u te na safirima.

54:12 I na~ini}u ti prozore od kristala, i vrata od kamena rubina, i sve me|e tvoje od dragog kame-nja.

54:13 A sinovi }e tvoji svi biti nau~eni od Go-spada, i obilan mir ima}e sinovi tvoji.

54:14 Pravdom }e{ se utvrditi, daleko }e{ biti od nasilja, te se ne}e{ bojati, i od strahote, jer ti se ne}e pribli`iti.

54:15 Gle, bi}e ih koji }e se sabirati na te, ali ne}e biti od mene; koji se god saberu na te, pa}e.

54:16 Gle, ja sam stvorio kova~a koji raspaljuje ugljeglje i vadi oru|e za svoj posao, ja sam stvorio i krvnika da ubija.

54:17 Nikakvo oru`je na~injeno protiv tebe ne}e biti sre}no, i svaki jezik koji se podigne na te na sudu sapre}e{. To je nasledstvo sluga Gospodnjih i pravda njihova od mene, veli Gospod.

GLAVA 55

Oj`edni koji ste god, hodite na vodu, i koji nemate novca, hodite, kupujte i jedite; hodi-te, kupujte bez novca i bez plate vino i mleko.

55:2 Za{to tro{ite novce svoje na ono {to nije hrana, i trud svoj na ono {to ne siti? Slu{ajte me, pa }ete jesti {ta je dobro, i du{a }e se va{a nasladiti pretiline.

55:3 Prignite uho svoje i hodite k meni; poslušajte, i `iva }e biti du{a va{a, i u~ini}u s vama zavet ve~an, milosti Davidove istinite.

55:4 Evo, dadoh ga za svedoka narodima, za vo|u i zapovednika narodima.

55:5 Evo, zva}e{ narod koji nisi znao, i narodi koji te nisu znali ste}i }e se k tebi, radi Gospoda Boga tvog i Sveca Izrailjevog, jer te proslavi.

55:6 Tra`ite Gospoda, dok se mo`e na}i; prizivajte Ga, dokle je blizu.

55:7 Neka bezbo`nik ostavi svoj put i nepravednik misli svoje; i neka se vrati ka Gospodu, i smilova}u se na nj, i k Bogu na{em, jer pra{ta mnogo.

55:8 Jer misli moje nisu va{e misli, niti su va{i putevi moji putevi, veli Gospod;

55:9 Nego koliko su nebesa vi{e od zemlje, toliko su putevi moji vi{i od va{ih puteva, i misli moje od va{ih misli.

55:10 Jer kako pada da`d ili sneg s neba i ne vra}a se onamo, nego natapa zemlju i u~ini da ra|a i da se zeleni, da daje seme da se seje i hleb da se jede,

55:11 Tako }e biti re~ moja kad iza|e iz mojih usta: ne}e se vratiti k meni prazna, nego }e u~initi {ta mi je drago, i sre}no }e svr{iti na {ta je po{aljem.

55:12 Jer }ete s veseljem iza}i, i u miru }ete biti vo|eni; gore i bregovi peva}e pred vama od radosti, i sva }e drveta poljska pljeskati rukama.

55:13 Mesto trnja niknu}e jela, mesto koprive niknu}e mirta; i to }e biti Gospodu u slavu, za ve~an znak, koji ne}e nestati.

GLAVA 56

Ovako veli Gospod: Pazite na sud, i tvorite pravdu, jer }e skoro do}i spasenje moje, i pravda }e se moja objaviti.

56:2 Blago ~oveku koji tako ~ini, i sinu ~ove~jem koji se dr`i toga ~uvaju}i subotu da se ne oskvrni, ~uvaju}i ruku svoju da ne u~ini zlo.

56:3 I neka ne govori tu|in koji pristane uz Gospoda: Gospod me je odlu~io od svog naroda; i neka ne govori u{kopljenik: Gle, ja sam suvo drvo.

56:4 Jer ovako veli Gospod za u{kopljenike: Koji dr`e subote moje i izbiraju {ta je meni ugodno, i dr`e zavet moj,

56:5 Njima }u dati u domu svom i me|u zidovima svojim mesto i ime bolje nego sinova i k}eri, ime ve~no da}u svakome od njih, koje se ne}e zatrti.

56:6 A tu|ine koji pristanu uz Gospoda da Mu slu`e i da ljube ime Gospodnje, da Mu budu sluge, koji god dr`e subotu da je ne oskvrne i dr`e zavet moj,

56:7 Njih }u dovesti na svetu goru svoju i razveseli}u ih u domu svom molitvenom; `rtve njihove paljenice i druge `rtve bi}e ugodne na oltaru mom, jer }e se dom moj zvati dom molitve svim narodima.

56:8 Gospod Gospod govori, koji sabira prognanike Izrailjeve: Jo{ }u mu sabrati osim onih koji su sabrani.

56:9 Sve zveri poljske, hodite da jedete, sve zveri {umske.

56:10 Svi su mu stra`ari slepi, ni{ta ne znaju, svi su psi nemi, ne mogu lajati, sanjivi su, le`e, mio im je dreme`.

56:11 I psi su pro`drljivi, koji ne znaju za sitost; i pastiri su koji ne znaju za razum, svaki se okre}e svojim putem, svaki za svojom kori{u sa svog kraja.

56:12 Hodite, uze}u vina i napi}emo se silovitog pi}a, i sutra }e biti kao danas, i jo{ mnogo vi{e.

GLAVA 57

Pravednik mre, i niko ne mari; i pobo`ni se ljudi uzimaju, a niko se ne se}a da se pred zlo uzima pravednik;

57:2 Dolazi u mir i po~iva na postelji svojoj ko god hodi pravim putem.

57:3 A vi sinovi vra~arini, rode kurvarski, koji se kurvate, pristupite ovamo.

57:4 Kim se rugate? Na koga razvaljujete usta i plazite jezik? Niste li sinovi prestupni-ki, seme la-`no?

57:5 Koji se upaljujete za lugovima, pod svakim zelenim drvetom, koljete sinove svoje u potocima, pod vrlletima kamenim.

57:6 Deo ti je me|u glatkim kamenjem poto-~nim; to je, to je tvoj deo; njemu lije{ naliv svoj, prinosi{ dar; time li }u se umiriti?

57:7 Na gori visokoj i uzvi{enoj me}e{ postelju svoju; i onamo izlazi{ da prinese{ `rtvu.

57:8 I iza vrata i iza dovrataka me}e{ spomen svoj; odstupiv{i od mene otkriva{ se, i iza{av{i gore {iri{ odar svoj, ugovara{ s njima, mila ti je postelja njihova, gde ugleda{ mesto.

57:9 Ide{ k caru s uljem, s mnogim mirisima svojim; {alje{ poslanike svoje daleko i poni`uje{ se do groba.

57:10 Od dalekog puta svog umorna ne ka`e{: Zaludu. Nalazi{ `ivot ruci svojoj, zato ne sustaje{.

57:11 I od koga si se upla{ila i koga si se pobojala, te si slagala i nisi se mene opominjala niti si marila? [to ja }utah odavna, zato li me se ne boji{?

57:12 Ja }u objaviti tvoju pravdu i tvoja dela; ali ti ne}e pomo}i.

57:13 Kad stane{ vikati, neka te izbave oni koje si sabrala; ali }e ih sve vetar odneti, i uze}e ih ta{-tina. Ali ko se u me uzda, nasledi}e zemlju i dobi}e svetu goru moju.

57:14 I re}i }e se: Poravnite, poravnite, pripravi- te put, uklonite smetnje s puta naroda mog.

57:15 Jer ovako govori Visoki i uzvi{eni, koji `ivi u ve~nosti, kome je ime Sveti: Na visini i u svetinji stanujem i s onim ko je skru{enog srca i smernog duha o`ivljuju}i duh smernih i o`ivljuju}i srce skru{enih.

57:16 Jer se ne}u jednako preti niti }u se doveka gneviti, jer bi i{~ezao preda mnom duh i du{e koje sam stvorio.

57:17 Za bezakonje lakomosti njegove razgnevih se, i udarih ga, sakrih se i razgnevih se, jer odmetnuv{i se otide putem srca svog.

57:18 Vidim puteve njegove, ali }u ga isceliti, vodi}u ga i da}u opet utehu njemu i njegovima koji tu`e.

57:19 Ja stvaram plod usnama: mir, mir onome ko je daleko i ko je blizu, veli Gospod, i isceli}u ga.

57:20 A bezbo`nici su kao more uskolebano, koje se ne mo`e umiriti i voda njegova izme}e ne-~isto}u i blato.

57:21 Nema mira bezbo`nicima, veli Bog moj.

GLAVA 58

Vi-i iz grla, ne uste`i se, podigni glas svoj kao truba, i objavi narodu mom bezakonja njegova i domu Jakovljevom grehe njihove,

58:2 Premda me svaki dan tra`e i radi su znati puteve moje, kao narod koji tvori pravdu i ne ostavlja sud Boga svog; i{tu od mene sudove pravedne, `ele pribli`iti se k Bogu.

58:3 Za{to postismo, vele, a Ti ne pogleda, mu-~ismo du{e svoje, a Ti ne hte znati? Gle, kad postite, ~inite svoju volju i izgonite sve {ta vam je ko du`an.

58:4 Eto postite da se prete i sva|ate i da bijete pesnicom bezbo`no. Nemojte postiti tako kao danas, da bi se ~uo gore glas va{.

58:5 Takav li je post koji izabrah da ~ovek mu~idu{u svoju jedan dan? Da savija glavu svoju kao sita i da stere poda se kostret i pepeo? To li }e{ zvati post i dan ugodan Gospodu?

58:6 A nije li ovo post {to izabrah: da razve`e{ sveze bezbo`nosti, da razre{i{ remenje od bremena, da otpusti{ potla-ene, i da izlomite svaki jar-ram?

58:7 Nije li da prelama{ hleb svoj gladnome, i siromahe prognane da uvede{ u ku}u? Kad vidi{ golog, da ga odene{, i da se ne krije{ od svog tela?

58:8 Tada }e sinuti videlo tvoje kao zora, i zdravlje }e tvoje brzo procvasti, i pred tobom }e i}i pravda tvoja, slava Gospodnja bi}e ti zadnja stra`a.

58:9 Tada }e{ prizivati, i Gospod }e te ~uti; vika}e{, i re}i }e: Evo me. Ako izbaci{ izme|u sebe jaram i prestane{ pru`ati prst i govoriti zlo;

58:10 I ako otvori{ du{u svoju gladnome, i nasi-ti{ du{u nevoljnu; tada }e zasjati u mraku videlo tvoje i tama }e tvoja biti kao podne.

58:11 Jer }e te Gospod voditi vazda, i siti}e du-}u tvoju na su{i, i kosti tvoje krep}e, i bi}e{ kao vrt zaliven i kao izvor kome voda ne presi}e.

58:12 I tvoji }e sazidati stare pustoline, i podignu}e{ temelje koji }e stajati od kolena do kolena, i prozva}e{ se: Koji sazida razvaline i opravi puteve za naselje.

58:13 Ako odvrati{ nogu svoju od subote da ne ~ini{ {ta je tebi drago na moj sveti dan, i ako prozove{ subotu milinom, sveti dan Gospodnji slav-nim, i bude{ ga slavio ne idu}i svojim putevima i ne ~ine}i {ta je tebi drago, ni govore}i re~i,

58:14 Tada }e{ se veseliti u Gospodu, i izve{u te na visine zemaljske, i da}u ti da jede{ nasledstvo Jakova oca svog; jer usta Gospodnja reko{e.

GLAVA 59

Gle, nije okra}ala ruka Gospodnja da ne mo`e spasti, niti je ote`alo uho Njegovo da ne mo`e ~uti.

59:2 Nego bezakonja va{a rastavi}e vas s Bogom va{im, i gresi va{i zakloni}e lice Njegovo od vas, da ne ~uje.

59:3 Jer su ruke va{e oskvrnjene krvlju i prsti va{i bezakonjem; usne va{e govore la` i jezik va{ izri~e opa~inu.

59:4 Nema nikoga da vi~e za pravdu, niti ima da se pre za istinu; uzdaju se u ni{tavilo, i govore la`; za~inju nevolju, i ra|aju muku.

59:5 Nose jaja aspidina i tkaju pau~inu; ko poje-de jaje njihovo umre, i ako koje razbije, iza|e guja.

59:6 Platno njihovo nije za haljine, niti }e se oni odenuti svojim poslom; posao je njihov bezakonje i u rukama je njihovim nasilje.

59:7 Noge im tr~e na zlo i brze su na prolivanje krvi prave; misli su njihove bezakonje; na putevi-ma je njihovim pusto{ i rasap.

59:8 Put mirni ne znaju, i na putevima njihovim nema pravde; na~inili su sebi krive staze; ko god ide po njima, ne zna za mir.

59:9 Zato je sud daleko od nas, i pravda ne dola-zi do nas; ~ekamo videlo, a ono, eto mrak; svetlost, a ono hodimo po tami.

59:10 Pipamo kao slepci zid, kao oni koji nema-ju o~iju pipamo; spoti~emo se u podne kao u su-mra~je; u obilju smo kao mrtvi.

59:11 Ri~emo svikoliki kao medvedi, i jednako u~emo kao golubice; ~ekamo sud, a njega nema, spasenje, a ono je daleko od nas.

59:12 Jer se prestupi na{i umno`i}e pred Tobom i gresi na{i svedo~e na nas; jer su prestupi na{i kod nas i bezakonja svoja znamo,

59:13 Da neveru u~inismo i slagasmo Gospodu, i odstupismo od Boga svog, govorismo o nasilju i odmetu, da, sastavljasmo i iznosismo iz srca re~i la`ne.

59:14 Zato sud odstupi natrag, i pravda stoji da-leko; jer istina pade na ulici i pravda ne mo`e da pro|e.

59:15 I istine je nestalo, i ko se uklanja od zla, postaje plen. To vide Gospod, i ne bi Mu milo {to nema suda.

59:16 I vide gde nema ~oveka, i za~udi se {to nema posrednika; zato u~ini Mu spasenje mi{ica Njegova, i pravda Njegova podupre Ga.

59:17 Jer se obu~e u pravdu kao u oklop, i {lem spasenja metnu na glavu; odenu se osvetom kao odelom, i ogrte se revno}u kao pla{tem.

59:18 Po delima, po delima da vrati gnev protiv-nicima svojim, platu neprijateljima svojim, ostrvi-ma da plati.

59:19 I boja}e se imena Gospodnjeg sa zapada, i slave Njegove s istoka sun~anog; jer }e neprijatelj navaliti kao reka, a Duh }e Gospodnji podignuti zastavu suprot njemu.

59:20 I do}i }e Izbavitelj u Sion i k onima od Ja-kova koji se obra}aju od greha, veli Gospod.

59:21 A ovo }e biti zavet moj s njima, veli Gospod: Duh moj, koji je u tebi, i re~i moje, koje metnuh u usta tvoja, ne}e oti}i od usta tvojih ni od usta semena tvog, ni od usta semena semena tvog, veli Gospod, odsele i doveka.

GLAVA 60

Ustani, svetli se, jer do|e svetlost tvoja, i slava Gospodnja obasja te.

60:2 Jer, gle, mrak }e pokriti zemlju i tama narode; a tebe }e obasjati Gospod i slava Njegova pokazaje se nad tobom.

60:3 I narodi }e do}i k videlu tvom i ka svetlosti koja }e te obasjati.

60:4 Podigni o~i svoje unaokolo, i vidi: svi se skupljaju i idu k tebi, sinovi }e tvoji iz daleka do}i i k}eri tvoje nosi}e se u naru~ju.

60:5 Tada }e{ videti, i obradova}e{ se, i srce }e ti se udiviti i ra{iriti, jer }e se k tebi okrenuti mno{tvo morsko i sila naroda do}i }e k tebi.

60:6 Mno{tvo kamila prekrili}e te, dromedari iz Madijana i Efe; svi iz Save do}i }e, zlato i kad done}e, i slavu Gospodnju javlja}e.

60:7 Sva stada kidarska skupi}e se k tebi, ovnovi navajotski bi}e ti za potrebu; prineseni na oltaru mom bi}e ugodni, i dom slave svoje proslavi}u.

60:8 Ko su ono {to lete kao oblaci i kao golubovi na prozore svoje?

60:9 Ostrva }e me ~ekati i prve la|e tarsiske, da dovezu sinove tvoje iz daleka, i s njima srebro njihovo i zlato njihovo, imenu Gospoda Boga tvog i Sveca Izrailjevog, jer te proslavi.

60:10 I tu|ini }e sazidati zidove tvoje, i carevi njihovi slu`i}e ti; jer u gnevu svom udarih te, a po milosti svojoj pomilova}u te.

60:11 I tvoja }e vrata biti svagda otvorena, ne}e se zatvoriti ni danju ni no}u, da ti se dovede sila naroda, i carevi njihovi da se dovedu.

60:12 Jer narod i carstvo, koje ti ne bi slu`ilo, poginu}e, takvi }e se narodi sasvim zatrti.

60:13 Slava livanska tebi }e do}i, jela, brest i {im{ir, da ukrase mesto svetinje moje da bi proslavio mesto nogu svojih.

60:14 I sinovi onih koji su te mu~ili do}i }e k tebi klanjaju}i se, i svi koji te prezira{e pada}e k stopalima nogu tvojih, i zva}e te gradom Gospodnjim, Sionom Sveca Izrailjevog.

60:15 [to si bio ostavljen i mrzak tako da niko nije prolazio kroza te, mesto toga }u ti u~initi ve~nu slavu, i veselje od kolena do kolena.

60:16 Jer }e{ mleko naroda sati, i sise carske doji}e{, i pozna}e{ da sam ja Gospod Spasitelj tvoj i Izbavitelj tvoj, Silni Jakovljevi.

60:17 Mesto bronze done}u zlata, i mesto gvo`|a done}u srebra, i bronze mesto drva, i gvo`|a mesto kamenja, i postavi}u ti za upravitelje mir i za nastojnike pravdu.

60:18 Ne}e se vi{e ~uti nasilje u tvojoj zemlji ni pusto{enje i potiranje na me|ama tvojim; nego }e{ zvati zidove svoje spasenjem i vrata svoja hvalom.

60:19 Ne}e ti vi{e biti sunce videlo danju, niti }e ti sjajni mesec svetliti; nego }e ti Gospod biti videlo ve~no i Bog tvoj bi}e ti slava.

60:20 Ne}e vi{e zalaziti sunce tvoje, niti }e mesec tvoj pomr~ati; jer }e ti Gospod biti videlo ve~no, i dani `alosti tvoje svr{i}e se.

60:21 I tvoj }e narod biti sav pravedan, nasledi}e zemlju navek; mladica koju sam posadio, delo ruku mojih bi}e na moju slavu.

60:22 Od malog }e postati hiljada i od nekakog silan narod; ja Gospod brzo }u u~initi to kad bude vreme.

GLAVA 61

Duh je Gospoda Boga na meni, jer me Gospod pomaza da javljam dobre glasove krotkima, posla me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim za robljenima slobodu i su`njima da }e im se otvoriti tamnica.

61:2 Da oglasim godinu milosti Gospodnje i dan osvete Boga na{eg, da ute{im sve `alosne,

61:3 Da u~inim `aloslina u Sionu i dam im nakit mesto pepela, ulje radosti umesto `alosti, odelo za pohvalu umesto duha tu`nog, da se prozovu hrastovi pravde, sad Gospodnji za slavu Njegovu.

61:4 I oni }e saziđati davna{nje pustoline, podignu}e stare razvaline i ponovi}e gradove puste, {to le`e razvaljeni od mnogo nara{taja.

61:5 I tu|ini }e stajati i pasti stada va{a, i inostranci }e biti va{i ora~i i vinogradari.

61:6 A vi }ete se zvati sve{tenici Gospodnji, Sluge Boga na{eg govori}e vam se, blago naroda je{ete i slavom njihovom hvali}ete se.

61:7 Za dvostruku sramotu va{u, i {to se peva{e: Rug je deo njihov, zato }e u zemlji njihovoj naslediti dvojinom i ima}e ve~nu radost.

61:8 Jer ja Gospod ljubim pravdu i mrzim na grabe`sa `rtvom paljenicom, i da}u im platu uistinu, i ve~an zavet u~ini}u s njima.

61:9 I seme }e se njihovo znati u narodima i natra`je njihovo me|u plemenima; ko ih god vidi pozna}e ih da su seme koje je blagoslovio Gospod.

61:10 Veoma }u se radovati u Gospodu, i du{a }e se moja veseliti u Bogu mom, jer me obu~e u haljine spasenja i pla{tem pravde ogrte me, kao kad `enik namesti nakit i kao kad se nevesta ukrasi uresom svojim.

61:11 Jer kao {to iz zemlje raste bilje i u vrtu ni~e {ta se poseje, tako }e Gospod Bog u~initi da nikne pravda i pohvala pred svim narodima.

GLAVA 62

Siona radi ne}u umuknuti, i Jerusalima radi ne}u se umiriti, dokle ne iza|e kao svetlost pravda njegova i spasenje se njegovo razgori kao sve}a.

62:2 Tada }e videti narodi pravdu tvoju i svi carevi slavu tvoju, i prozva}e{ se novim imenom, koje }e usta Gospodnja izre}i.

62:3 I bi}e{ krasan venac u ruci Gospodnjoj i carska kruna u ruci Boga svog.

62:4 Ne}e{ se vi{e zvati ostavljena, niti }e se zemlja tvoja zvati pusto{, nego }e{ se zvati milina

moja i zemlja tvoja uđata, jer }e{ biti mio Gospodu i zemlja }e tvoja biti uđata.

62:5 Jer kao {to se momak `eni devojkom, tako }e se sinovi tvoji o`eniti tobom; i kako se raduje `enik nevesti, tako }e se tebi radovati Bog tvoj.

62:6 Na zidovima tvojim, Jerusalime, postavih stra`are, koji ne}e umuknuti nikada, ni danju ni no}u. Koji pominjete Gospoda, nemojte }utati.

62:7 I ne dajte da se umukne o Njemu dokle ne utvrdi i u~ini Jerusolim slavom na zemlji.

62:8 Zakle se Gospod desnicom svojom i krepkom mi{icom svojom: ne}u vi{e dati `ito tvoje neprijateljima tvojim da jedu, niti }e tu|ini piti vino tvoje, oko koga si se trudio;

62:9 Nego koji ga `anju, oni }e ga jesti i hvaliti Gospoda, i koji ga beru oni }e ga piti u tremovima svetinje moje.

62:10 Pro|ite, pro|ite kroz vrata, pripravite put narodu; poravnite, poravnite put, uklonite kamenje, podignite zastavu narodima.

62:11 Evo, Gospod oglasi do krajeva zemaljskih; recite k}eri sionskoj: evo, Spasitelj tvoj ide; evo, plata je Njegova kod Njega i delo Njegovo pred Njim.

62:12 I oni }e se prozvati narod sveti, iskupljenici Gospodnji; a ti }e{ se prozvati: tra`eni, grad neostavljeni.

GLAVA 63

Ko je ono {to ide iz Edoma, iz Vosora, u crvenim haljinama? Krasno odeven, kora~aju}i u veli~ini sile svoje? Ja sam, koji govorim pravdu i vredan sam spasti.

63:2 Za{to Ti je crveno odelo i haljine Ti kao u onog koji gazi u kaci?

63:3 Gazih sam u kaci, i niko izme|u naroda ne be{e sa mnom; ali ih izgazih u gnevu svom i potla~ih u ljutini svojoj; i krv njihova popraska mi haljine i iskaljah sve odelo svoje.

63:4 Jer je dan od osвете u srcu mom, i do|e godina da se moji iskupe.

63:5 Pogledah, a nikoga ne be{e da pomogne, i za-udih se {to nikoga ne be{e da podupre; ali me desnica moja izbavi i jarost moja podupre me.

63:6 I izgazih narode u gnevu svom, i opojih ih jaro{u svojom, i prolili na zemlju krv njihovu.

63:7 Pominja}u dobrotu Gospodnju, hvalu Gospodnju za sve {to nam je u-inio Gospod, i mno{tvo dobra {to je u-inio domu Izrailjevom po milosti svojoj i po velikoj dobroti svojoj.

63:8 Jer re~e: Doista su moj narod, sinovi, koji ne}e izneveriti. I bi im Spasitelj.

63:9 U svakoj tuzi njihovoj On be{e tu`an, i an|eo, koji je pred Njim, spase ih. Ljubavi svoje radi i milosti svoje radi On ih izbavi, i podi`e ih i nosi ih sve vreme.

63:10 Ali se odmeta{e i `alosti{e Sveti Duh Njegov; zato im posta neprijatelj, i ratova na njih.

63:11 Ali se opomenu starih vremena, Mojsija, naroda svog: gde je Onaj koji ih izvede iz mora s pastirom stada svog? Gde je Onaj {to metnu usred njih Sveti Duh svoj?

63:12 Koji ih vodi slavnom mi{icom svojom za desnicu Mojsijevu? Koji razdvoji vodu pred njima, da ste~e sebi ve~no ime?

63:13 Koji ih vodi preko bezdana kao konja preko pustinje, da se ne spotako{e?

63:14 Duh Gospodnji vodi ih tiho, kao kad stoka silazi u dolinu; tako si vodio svoj narod da ste~e sebi slavno ime.

63:15 Pogledaj s neba, i vidi iz stana svetinje svoje i slave svoje, gde je revnost Tvoja i sila Tvoja, mno{tvo milosr|a Tvog i milosti Tvoje? Eda li }e se meni ustegnuti?

63:16 Ti si zaista Otac na{, ako i ne zna Avram za nas, i Izrailj nas ne poznaje; Ti si, Gospode, Otac na{, ime Ti je, otkako je veka, Izbavitelj na{.

63:17 Za{to si nam dao da za|emo, Gospode, s puteva Tvojih? Da nam otvrdne srce da Te se ne bojimo? Vрати se radi sluga svojih, radi plemena nasledstva svog.

63:18 Zamalo nasledi narod svetosti Tvoje; neprijatelji na{i pogazi{e svetinju Tvoju.

63:19 Postasmo kao oni kojima nisi nikada vladao niti je prizivano ime Tvoje nad njima.

GLAVA 64

O da bi razdro nebesa i si{ao, da se rastope gore od Tebe,

64:2 Kao {to se na ognju razgori granje i voda uzavri od ognja, da ime Tvoje poznaju neprijatelji Tvoji i da narodi drh}u od Tebe.

64:3 Kad si ~inio strahote kojima se ne nada-smo, Ti si silazio, i gore se rastapahu od Tebe.

64:4 Otkako je veka ne ~u se, niti se u{ima dozna, niti oko vide Boga osim Tebe da bi tako u-inio onima koji Ga ~ekaju.

64:5 Sretao si onog koji se raduje tvore}i pravdu; pominju Te na putevima Tvojim; gle, Ti si se razgnevio {to gre{ismo; da na njima jednako ostasmo, bismo se spasli.

64:6 Ali svi bejasmo kao ne~isto {ta, i sva na{a pravda kao ne~ista haljina; zato opadosmo svi kao list, i bezakonja na{a kao vetar odneso{e nas.

64:7 Nikoga ne bi da priziva ime Tvoje, da ustane da se Tebe dr`i, jer si sakrio lice svoje od nas i rastopio si nas bezakonjem na{im.

64:8 Ali sada, Gospode, Ti si na{ Otac; mi smo kao, a Ti si na{ lon~ar, i svi smo delo ruku Tvojih.

64:9 Gospode, ne gnevi se veoma, i ne pominji doveka bezakonje; evo, pogledaj; mi smo svi Tvoj narod.

64:10 Gradovi svetosti Tvoje opuste{e; Sion opuste, Jerusalem posta pusto{.

64:11 Dom na{e svetinje i na{e krasote, u kome Te slavi{e oci na{i, izgore ognjem, i sve {to nam be{e drago potrveno je.

64:12 Ho}e{ li se na to uzdr`ati, Gospode, i }utati, i jednako nas mu~iti?

GLAVA 65

Potra`i{e me koji ne pitahu za me; na|o{e me koji me ne tra`ahu; reko{ narodu koji se ne zove mojim imenom: Evo me, evo me.

65:2 Vas dan pru`ah ruke svoje narodu nepokornom, koji ide za svojim mislima putem koji nije dobar,

65:3 Narodu, koji me jednako gnevi u o-i, koji prinosi `rtve u vrtovima i kadi na opekama;

65:4 Koji sede kod grobova i no}e u pe}inama, jedu meso svinjsko i supa im je ne-ista u sudovima;

65:5 Koji govore: Odlazi, ne dohvataj me se, jer sam svetiji od tebe, ti su dim u nozdrvama mojim, dim koji gori vas dan.

65:6 Eto, napisano je preda mnom: ne}u }utati, nego }u platiti, plati}u im u nedra.

65:7 Za bezakonja va{a i za bezakonja otaca va{ih, veli Gospod, koji kadi}e na gorama, i na humovima ru`i}e me, izmeri}u im u nedra platu za dela koja ~ini}e od po~etka.

65:8 Ovako veli Gospod: Kao kad ko na|e vino u grozdu, pa re~e: Ne kvari ga, jer je blagoslov u njemu, tako }u u-initi radi sluga svojih, ne}u ih potrti sve,

65:9 Jer }u izvesti seme iz Jakova i iz Jude naslednika gorama svojim, i nasledi}e ih izabranici moji, i sluge moje naseli}e se onde.

65:10 A Saron }e biti tor za ovce i dolina ahorska po~ivali{te za goveda narodu mom koji me tra`i.

65:11 A vi, koji ostavljate Gospoda, koji zaboravljate svetu goru moju, koji postavljate sto Gadu i liжете nalive Meniju,

65:12 Vas }u izbrojati pod ma~, i svi }ete pripasti na klanje, jer zвах a vi se ne odazivaste, govoriх a vi ne slu{aste, nego ~iniste {ta je zlo preda mnom i izabrate {ta meni nije po volji.

65:13 Zato ovako veli Gospod Gospod: Gle, sluge }e moje jesti, a vi }ete gladovati; gle, sluge }e moje piti, a vi }ete biti `dni; gle, sluge }e se moje veseliti, a vi }ete se stideti.

65:14 Gle, sluge }e moje pevati od radosti u srcu, a vi }ete vikati od `alosti u srcu i rida}ete od tuge u duhu.

65:15 I ostavi}ete ime svoje izabranima mojim za uklin; i Gospod }e te Bog ubiti, a sluge }e svoje nazvati drugim imenom.

65:16 Ko se uzblagosilja na zemlji, blagosilja}e se Bogom istinitim; a ko se uskune na zemlji, kle}e se Bogom istinitim; jer }e se prve nevolje zaboraviti i sakrivene }e biti od o-iju mojih.

65:17 Jer, gle, ja }u stvoriti nova nebesa i novu zemlju, i {ta je pre bilo ne}e se pominjati niti }e na um dolaziti.

65:18 Nego se radujte i veselite se doveka radi onog {to }u ja stvoriti; jer gle, ja }u stvoriti Jerusolim da bude veselje i narod njegov da bude radost.

65:19 I ja }u se veseliti radi Jerusalima, i radova}u se radi naroda svog, i ne}e se vi}e ~uti u njemu pla~ni jauk.

65:20 Ne}e vi}e biti onde malog deteta ni starca koji ne bi navr{io dana svojih; jer }e dete umirati od sto godina, a gre{nik od sto godina bi}e proklet.

65:21 I oni }e graditi ku}e i sede}e u njima; i sadi}e vinograde i je}e rod njihov.

65:22 Ne}e oni graditi a drugi se naseliti, ne}e saditi a drugi jesti, jer }e dani narodu mom biti kao dani drvetu, i izabranicima }e mojim ovet{ati dela ruku njihovih.

65:23 Ne}e raditi uzalud, niti }e ra|ati za strah, jer }e biti seme blagoslovenih od Gospoda, i natra`je }e njihovo biti s njima.

65:24 I pre nego povi~u, ja }u se odazvati; jo{ }e govoriti, a ja }u usli{iti.

65:25 Vuk i jagnje zajedno }e pasti, i lav }e jesti slamu kao vo; a zmiji }e biti hrana prah; ne}e uđiti ni potirati na svoj svetoj gori mojoj, veli Gospod.

GLAVA 66

Ovako veli Gospod: Nebo je presto moj i zemlja podno`je nogama mojim: gde je dom koji biste mi sazidali, i gde je mesto za moje po~ivanje?

66:2 Jer je sve to ruka moja stvorila, to je postalo sve, veli Gospod. Ali na koga }u pogledati? Na

nevoljnog i na onog ko je skru{enog duha i ko drh-
}e od moje re~i.

66:3 Ko kolje vola, to je kao da ubije ~oveka; ko kolje ovcu, to je kao da zakolje psa; ko prinosi dar, to je kao da prinese krv svinjsku; ko kadi kadom, to je kao da blagoslovi idola. To oni izabra{e na putevima svojim, i du{i se njihovoj mile gadovi njihovi.

66:4 Izabra}u i ja prema nevaljalstvu njihovom, i pusti}u na njih ~ega se boje; jer zвах a niko se ne odazva, govoriх a oni ne slu{a{e, nego ~ini{e {ta je zlo preda mnom i izabra{e {ta meni nije po volji.

66:5 Slu{ajte re~ Gospodnju, koji drh}ete od Njegove re~i: bra}a va{a, koja mrze na vas i izgone vas imena mog radi, govore: Neka se poka`e slava Gospodnja. I pokaza}e se na va{u radost, a oni }e se posramiti.

66:6 Vika ide iz grada, glas iz crkve, glas Gospodnji koji pla}a neprijateljima svojim.

66:7 Ona se porodi pre nego oseti bolove, pre nego joj do|o{e muke, rodi deti}a.

66:8 Ko je ikada ~uo to? Ko je video takvo {ta? Mo`e li zemlja roditi u jedan dan? Mo`e li se narod roditi ujedanput? A Sion rodi sinove svoje ~im oseti bolove.

66:9 Eda li ja, koji otvaram matericu, ne mogu roditi? veli Gospod. Eda li }u ja, koji dajem da se ra|a, biti bez poroda, veli Bog tvoj.

66:10 Radujte se s Jerusalimom i veselite se u njemu svi koji ga ljubite; radujte se s njim svi koji ga `alite.

66:11 Jer }ete sati sise od utehe njegove, i nasiti}ete se, je{ete i nasla|iva}ete se u svetlosti slave njegove.

66:12 Jer ovako veli Gospod: Gle, ja }u kao reku dovesti k njemu mir i slavu naroda kao potok bujan, pa }ete sati; bi}ete no{eni na rukama i milovani na kolenima.

66:13 Kao kad koga mati njegova te{i tako }u ja vas te{iti, i ute{i}ete se u Jerusalimu.

66:14 Vide}ete i obradova}e se srce va{e i kosti }e se va{e pomladiti kao trava, i zna}e se ruka Go-

spodnja na slugama Njegovim i gnev na neprijateljima Njegovim.

66:15 Jer, gle, Gospod }e do}i s ognjem, i kola }e Mu biti kao vihor, da izlije gnev svoj u jarosti i pretnju u plamenu ognjenom.

66:16 Jer }e Gospod suditi ognjem i ma-em svojim svakom telu, i mnogo }e biti pobijenih od Gospoda.

66:17 Koji se osve{tavaju i koji se o~i{avaju u vrtovima jedan za drugim javno, koji jedu meso svinjsko i stvari gadne i mi{eve, svi }e izginuti, veli Gospod.

66:18 A ja znam dela njihova i misli njihove, i do}i }e vreme, te }u sabrati sve narode i jezike, i do}i }e i vide}e slavu moju.

66:19 I postavi}u znak na njih, i posla}u izme|u njih koji se spasu k narodima u Tarsis, u Ful i u Lud, koji nate`u luk, u Tuval i u Javan i na daleka ostrva, koja ne ~u{e glas o meni niti vide{e slavu moju, i javlja}e slavu moju po narodima.

66:20 I svu }e bra}u va{u iz svih naroda dovesti Gospodu na dar na konjima i na kolima i na nosilima i na mazgama i na kamilama ka svetoj gori mojoj u Jerusalim, veli Gospod, kao {to prinose sinovi Izrailjevi dar u ~istom sudu u dom Gospodnji.

66:21 I izme|u njih }u uzeti sve{tenike i Levite, veli Gospod.

66:22 Jer kao {to }e nova nebesa i nova zemlja, {to }u ja na~initi, stajati preda mnom, veli Gospod, tako }e stajati seme va{e i ime va{e.

66:23 I od mladine do mladine, i od subote do subote dolazi}e svako telo da se pokloni preda mnom, veli Gospod.

66:24 I izlazi}e i gleda}e mrtva telesa onih ljudi koji se odmetnu{e od mene; jer crv njihov ne}e umreti i oganj njihov ne}e se ugasiti, i bi}e gad svakom telu.